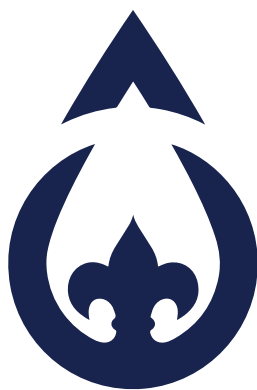

KRONIKA ONTARIO

51. ODDÍL SKAUTŮ VE ZLÍNĚ

sepsáno bývalými i současnými členy
z řad oddílové rady a z řad členských

— založeno roku —
2017

ONTARIO

ANEB JAK TO ZAČALO...

Začátek skautského roku 2016 s sebou přinesl několik novinek ve vedení chlapeckého kmene – vůdcem oddílu Antares se stal Marťas, bývalý vůdce Fox se stal zástupcem, Slivka, který do června s Mácou vedl družinu Delfinů, ve vedení skončil a odcestoval do Dánska za studiem. U družin se objevili 4 noví rádci – Gali, Klíště, Kráč a Matěj, celkem tak bylo v oddíle Antares 13 vedoucích, členská základna čítala 41 členů (Delfini 13, Jaguáři 13 a Jestřábi 15).

Pro zajímavost bych uvedl, že oddíl musí mít alespoň 12 členů do 18 let a 2 dospělé, aby mohl být považován za skautský oddíl – taková širší rodina. Antares na tom byl úplně opačně – 54 lidí představovalo velkou masu, cestování čímkoli bylo problematické, nalézt vhodné ubytovací prostory náročné, řada lidí se mezi sebou neznala ani jménem, oddíl tak byl neosobní a lidé „mizeli“ v anonymitě jeho velikosti.

V tom roce se Vánoční výprava konala v Brně. Netradičně ji provázelo několik komplikací jako problémy s ubytováním a krádež několika mobilů členům. Neutěšená atmosféra na mě dolehla na večerním programu, který nebyl připravený úplně nejlépe, což bylo umocněno i „velkým“ počtem účastníků. Ano, schválně to píš do uvozovek – bylo nás tam sice hodně, plná třetina členů se ale výpravy neúčastnila.

Ten večer jsme se do řeči dali s Foxem. Oba jsme situaci vnímali podobně, a tehdy nás napadlo, že by nemuselo být špatným nápadem zkusit založit nový oddíl, který by tomu stávajícímu ulevil. Po novém roce jsme s touto myšlenkou seznámili zbytek oddílové rady a někdy během února jsme si řekli, že nový oddíl opravdu založíme. Vzhledem k tomu, že jsem byl jeden z iniciátorů, padla na mě úloha stát se novým vůdcem. Předpokládali jsme, že po rozdělení budou v každém oddíle 2 družiny, po-

třeboval jsem tedy získat 4 rádce. Oslovil jsem Matěje s Bushem a Radara s Rychlonožkou, kteří na můj návrh kývli a posléze svým novým družinám dali názvy Kanci a Medojedi. Do vyšší OR krom mě zprvu patřil pouze Slivka, což ale vzhledem k jeho fyzické nepřítomnosti nestačilo, proto se mým zástupcem nakonec stal Lukáš Michalík. Ke vznikajícímu oddílu se před jeho založením dále přidali Daniel Šrajer a Sirka.

Pro nový oddíl jsme samozřejmě potřebovali i nový název. Určitě by bylo možné jmenovat se jen „51. oddíl skautů“, ale

to by bylo poněkud suché. S názvem Ontario tehdy

přišel Gingo – do roku 2011 totiž v oddíle Albion, který byl tehdy běžným skautským oddílem, existovala stejnojmenná družina, již jsem byl já i Slivka členem, jde tak o určité navázání. Nový oddíl byl oficiálně vyhlášen u závěrečného ohně na táboře Antares v pátek 21. 7. 2017 a spolu se jmenovanými vedoucími do něj přešlo 10 členů družiny Jestřábi, které v září doplnila skupina 3 příchozích kluků z vlčat a 1 úplného nováčka.

Jan Riedl – Homer, 25. 1. 2021
Zpětný zápis

Odjezd z tábora – poslední společná fotka oddílu Antares před rozdělením

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE 2017 / 2018

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	Jan Riedl (Homer)
Zástupce vůdce	Lukáš Michalík (Luke)
Oddíloví rádci	Jakub Slíva (Slivka)
	Jiří Sousedík (Sirka)
	Daniel Šrajcr
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	David Holík (Bush)
	Matěj Škarka
Členi	Jan Holík (Tuty)
	Martin Paška (Červenáček)
	Pavel Pernička
	Matěj Růžička
	Jakub Škarka (Drak)
	Jakub Tkadleček
	Michal Tkadleček

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Brhel (Radar)
	Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
Členi	Dominik Brhel
	Jan Genzer (Kareta)
	Tomáš Kocián
	František Kuna (Garry)
	Vojtěch Kuna (Bejk)
	Lukáš Majer
	František Mück (Ferry)

Psal se rok 2017 kdy byli Matěj Škarka a David Holík povoláni Janem Riedlem, aby se sešli na schůzku, jež se zpočátku zdála jako pouhá rutinní rada. Tehdy ještě nevěděli, že začali přepisovat dějiny. Na této historicky nezbytné schůzi se poprvé dozvěděli o myšlence vytvořit zbrusu nový oddíl. Padl zde také návrh na název: Ontario. Oba muži na nabídku se značným zájmem kývli, nevědouce, že tento okamžik změní osud mnoha lidí, možná i celého lidstva. V průběhu roku probíhala výběrová řízení, aby bylo vybráno co nejschopnější a nejlepší vedení. Na konci školního roku byla oddílová rada již kompletní. Pionýry budoucnosti se stali: Jan Riedl, Matěj Škarka, David Holík, Lukáš Michalík, Jakub Slíva, Vojtěch Palíšek, Vojtěch Brhel, Jiří Sousedík a Daniel Šrajcr.

Na začátku školního roku to tedy započalo. Proběhla první schůzka, první oddílovka a oddíl pod tvrdým ale progresivním vedením Jana Riedla stále jen vzkvétal. Jako etapa byl vybrán western a celý rok provázel příběh. Poté však přišla zátěžová zkouška: první tábor. Tým schopných avšak nezkušených vedoucích byl postaven před náročný úkol: zvládnout naplánovat tábor a celý ho také dovést ke zdárnému konci. Během náročného plánování tekla krev, pot i slzy, ale nakonec tvrdá práce přinesla své ovoce a tábor proběhl bez větších problémů.

- výtazek z oddílové historie
2017/2018

13.10. - 15.10.
2017

1. ZAHAJOVÁČKA

DIVOKÝ ZAČÁTEK

Co já si vzpomínám, tak první oddílovka se uskutečnila na Provodově 13.–15.10. (to si nepamatuju, ale máme našťestí kalendář) Vybavuji si výstup na Provodov a jak to kluci nedávali a taky, že nám vařila Micka s Viky.

První večer Lubáš s Homerem představili Masox – to bylo takové oddílové sbírání pokémonů, akorát místo pokémonů jsme sbírali naše xichty. Kluci ten stejný večer vytvořili a představili návrhy log pro jejich družiny, které následně Slivka jako magickým kouzlem přeměnil v realitu (jakože chvíli to trvalo, ale...)

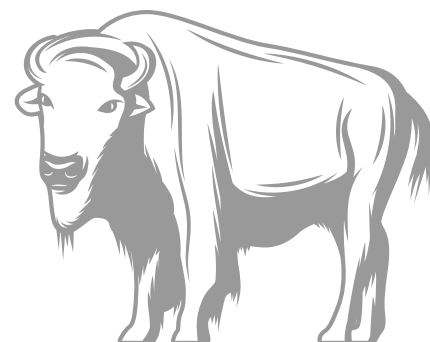
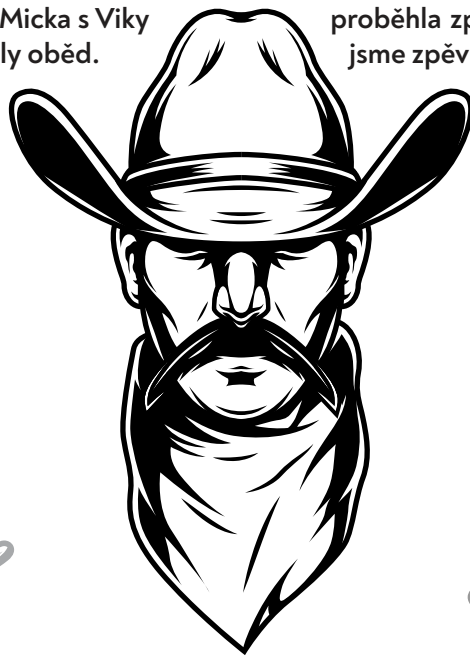
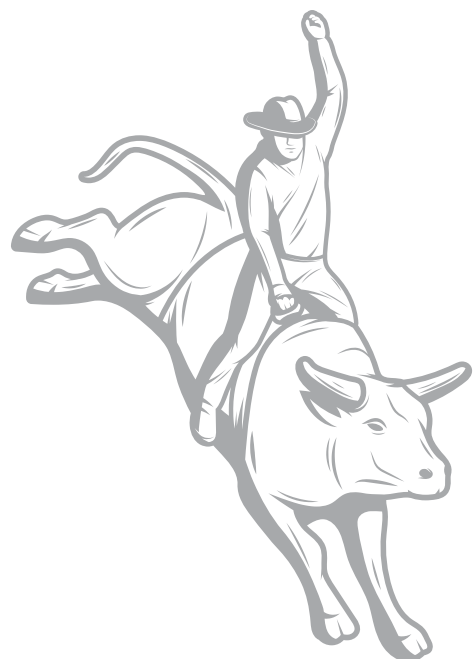
Druhý den jsme si s Bushem hráli na kriply. Bush byl smrták a klukům se postupně nabalovali různá postižení jako jsou svázané nohy, či zavázané oči, ale přesto museli smrtákovi unikat. Možná to mělo něco symbolizovat (spolupráci kluků v týmu ;-)) nesměli nechat postiženějšího kamaráda na pospas Bushovi). Micka s Viky se programu moc neúčastnily a přesolily oběd. Odpoledne jsme se přesunuli na přerii, kde jsme lovíli bizony. Bizoni byli

rádci a kluci je měli za úkol povalit a přenést. Což nebyl, například u alfa samců typu Dan, nejlehčí úkol.

Vyvrcholení celé víkendovky a zároveň symbolický začátek roku se měl odehrát na Starém Světlově. Abychom tuto aktivitu nepozorovaně nachystali museli jsme vyskočit z okna. Málem jsme se zabili, ale co bychom pro kluky neudělali. Pod Světlovem kluci skládali logo Ontaria ze svíček, jejichž pozici zjišťovali pomocí indicií. Tím dokázali, že nejsou úplně neschopní, a proto za námi došel John Lake (Dan) s jeho pomocníkem Georgem Beltem (Sirkou), kteří potřebovali helfnout a rovnou s kluky uzavřeli smlouvu. (Nikdo doopravdy neměl čas ji pořádně pročíst, takže malý dodatek pod textem zůstal skryt až do tábora)

Večer pak na oslavu uzavření první životní smlouvy proběhla zpívanda doprovázená Sirkou (Neměli jsme zpěvníky, tak málokdo zpíval) a provázená už ně tolik přesolenou večerí. Ráno jsme se plni zážitků vrátili domů.

Sirka, Bush, Rychlonožka, 3. 2. 2022
Zpětný zápis

Zpívanda s nepřesolenou večerí

Hra na kriply

NA SVĚTLOVĚ, ŘÍJEN 14. 1817 SMLOUVA O SPOLUPRÁCI S JOHNEM LAKEM

SEPSÁNO SOUČASNÝM ZÁSTUPCEM GEORGEM BELTEM

JÁ, NÍŽE PODEPSANÝ, JSEM SE Z VLASTNÍHO SVOBODNÉHO ROZHODNUTÍ ROZHODL PŘIPOJIT KE SPOLUPRÁCI S JOHNEM LAKEM A TO NA DOBU, KTEROU ON SÁM UZNÁ ZA VHODNOU, SOUČASNĚ VŠAK NE DÉLE NEŽ JEDEN KALENDÁŘNÍ ROK.

DÁLE PODEPISUJI, ŽE

- NEBUDU SPROSTÝ, HRUBÝ, VULGÁRNÍ
 - BUDU POSLOUCHAT JOHNA LAKEA V JEHO ROZHODNUTÍCH A ZÁROVEŇ S NÍM I JEHO ZÁSTUPCE A POMOCNÍKY
 - BUDU PLNIT DOBRĚ SVÉ POVINNOSTI I ÚKOLY
 - PŘÍJMU KAŽDOU VÝZVU, KTERÁ SE MI POSTAVÍ DO CESTY, BEZ ZBYTEČNÝCH ŘEČÍ NAVÍC
 - BUDU DĚLAT ČEST SVÉMU JMÉNU I SVÝM BLIŽNÍM
- POKUD TATO PRAVIDLA NEBUDU DODRŽOVAT, POSTIHNE MNE TREST V PODOBĚ DESETI KLIKŮ.

PLATNOST DOKUMENTU PODEPSAL NA SVĚTLOVĚ

John Lake

PODPIS

13.10. - 15.10.
2017

ODDÍLOVKA S KOVBOJEM

Skaut je bytost prostá a jako taková se musí neustále vzdělávat. Aby toho dosáhl, je třeba se přihlásit na školicí kurz kde může načerpat patřičné vědomosti. Této myšlenky se chytnul také náš tehdejší vůdce Homer, který se přihlásil na vůdcovský kurz, aby se ještě více zdokonalil ve svém skautském životě. V rámci tohoto kurzu měl za úkol vyměnit se s jiným účastníkem a naplánovat výpravu pro oddíl toho druhého. Ačkoliv Homer svou výpravu nakonec neuskutečnil, náš oddíl přesto tuto výpravu od skauta z vnějšího světa zažil...

Náš externí skaut měl přezdívku Kovboj. Byl to celkem sympaták z Užnevímokud který si pro nás připravil oddílovou výpravu, na kterou jsme se vydali do Lhoty u Malenovic. Když píšu připravil tak myslím opravdu se vším všudy – celý program vymyslel sám, tudíž my jsme se je-

nom vezli a užívali si volna. Vlastně už si ani moc nepamatuju co všechno jsme zde prováděli, byla zde jistě velká škála her a aktivit a vlastně to byla celkem dost povedená výprava, přestože nebyla ničím významná či zapamatovatelná. Na šlofika celé OR v Danově mohutném objetí a na Kovbojův nevěřicný pohled však rozhodně jen tak zapomenout nelze.

Matěj Škarka, 23. 7. 2022
Zpětný zápis

***Kovboj je ten zarostlý mládenec po levé straně
hned vedle kuchařek***

8.12. - 10.12.
2017

VÁNOČKA

VÁNOCE BEZ ZBRANÍ

Vánočka ve Vizovicích začala velkým šokem. Po cestě z nádraží na Orlovnu jsme se stali svědky loupeže naší bečky, jejíž předání měl zajistit George Belt (Sirka) s otcem Billem Smithem (Rychlonožkou). Ti ale byli brutálně přepadeni a bečka jim byla odcizena. My však zůstali klidní a šli jsme za babičkou Mary do Orlovny na večeři. Jelikož kaše, kterou uvařila, nebyla nejlepší, museli jsme se před ní schovávat.

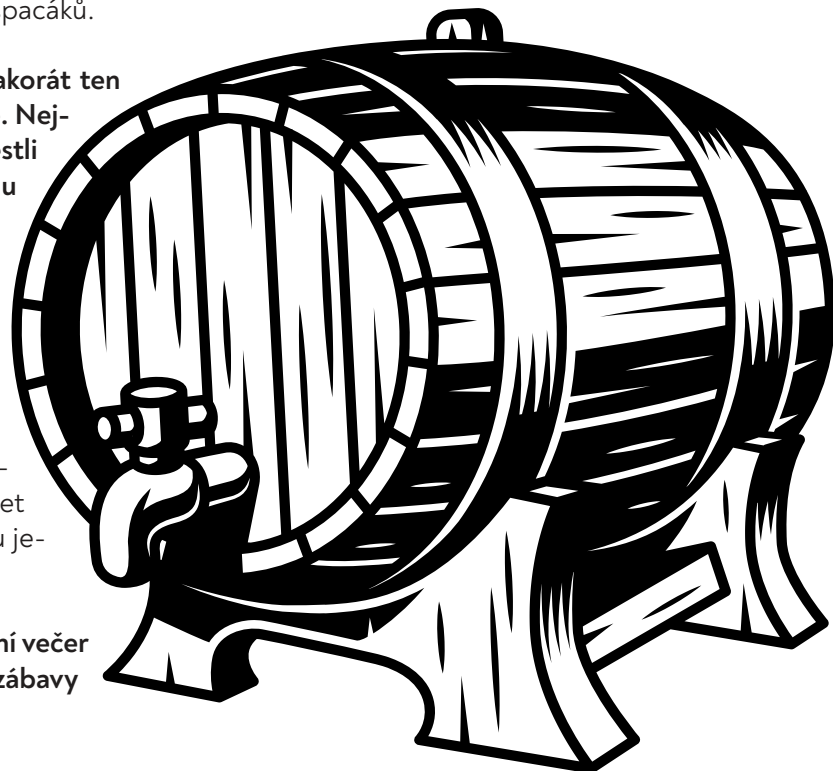
Šli jsme poměrně brzo spát. Teda jak kdo. Mrk mrk. Uprostřed noci na kluky vletěl gang banditů, kteří byli zodpovědní za ukradení naší bečky. Takže kromě toho že nám vzali bečku, tak nás ještě v noci vytáhli ze spacáků a poslali nás do krutého mrazu ven. Ze zoufalé situace, kdy jsme skončili svázaní u sloupu na kraji města, jsme se ale dostali a propížděli se zpět do tepla našich spacáků.

Další den jsme začali pátrat po naší Kofole (akorát ten tupák Dan koupil malinovku), takže malinovce. Nej dřív jsme šli vyslýchat místní, zjišťovali jsme, jestli o banditech náhodou něco neslyšeli. V průběhu dne jsme také dostali nějaké ty xichty do od dílového Masoxu a vyrobili jsme si výzdobu na večer. Díky informacím od lidí jsme zjistili, kde se bečka má vyskytovat. To si moc nepamatuju, projevil se Rychlonožka. Každopádně jsme se ji večer vydali získat zpět.

O bečku se strhla strhující bitva. Banditi ale neměli šanci, kluci po nich krom sněhu začali házet i kusy ledu. Během toho stihli poškodit i bečku jejím urputným taháním po asfaltce.

S bečkou nás už čekal klasický skautský vánoční večer plný salátu a řízků od Čmeláka, dárků, kvízů, zábavy a malinovky...

Sirka, Bush, Rychlonožka, 3. 2. 2022
Zpětný zápis

George Belt a otec Bill Smith těsně po okradení

Najezen a vyděšen

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

SE SLŮŇATY ANEB S NAŠÍ ZÁCHRANOU

Jedním z prvků skautské výchovné metody je také Zapojení do společnosti. Je tedy vhodné, aby se skautské oddíly nějakým způsobem pokoušely pomáhat také lidem ve svém okolí. Ideální příležitost pro toto dobrodružství je již tradiční akce Betlémské světlo.

Abychom však na tento medvědí úkol nebyli tento ročník sami, přizvali jsme si na pomoc oddíl, kteří je naší mentální kapacitě asi nejbližší – Slůňata. Spojené síly Slůňat a Ontaria se tedy vydaly dobýt místní domov důchodců na Jižních Svazích. Premisa byla prostá – vejít dovnitř, navštívit osířelé seniory a zazpívat jim vánoční koledy.

Provedení však mírně pokulhávalo. První dva body se nám podařilo splnit na jedničku, problém nastal, když jsme se pokusili zpívat. Zpěv zachraňovaly pouze roz-

tomilé hlásky malých Slůňátek, jinak by to bylo totální fiasko.

K našemu překvapení se však na tvářích všech dříve narozených rozlil blažený úsměv. Dodneška zůstává záhadou, jestli se jednalo o nastrčené herce s instrukcemi tvářit se šťastně ať se děje cokoli, schránky bez duše, které již ztratily jakoukoliv soudnost či opravdu upřímné reakce seniorů na náš dobrý skutek, jasné je ovšem to, že jsme odtud odcházeli s dobrým pocitem, že jsme někomu alespoň trochu zlepšili vánoční svátky.

Matěj Škarka, 23. 7. 2022
Zpětný zápis

Urputná snaha obou stran zvládnout ještě jednu koledu

FILM FEST

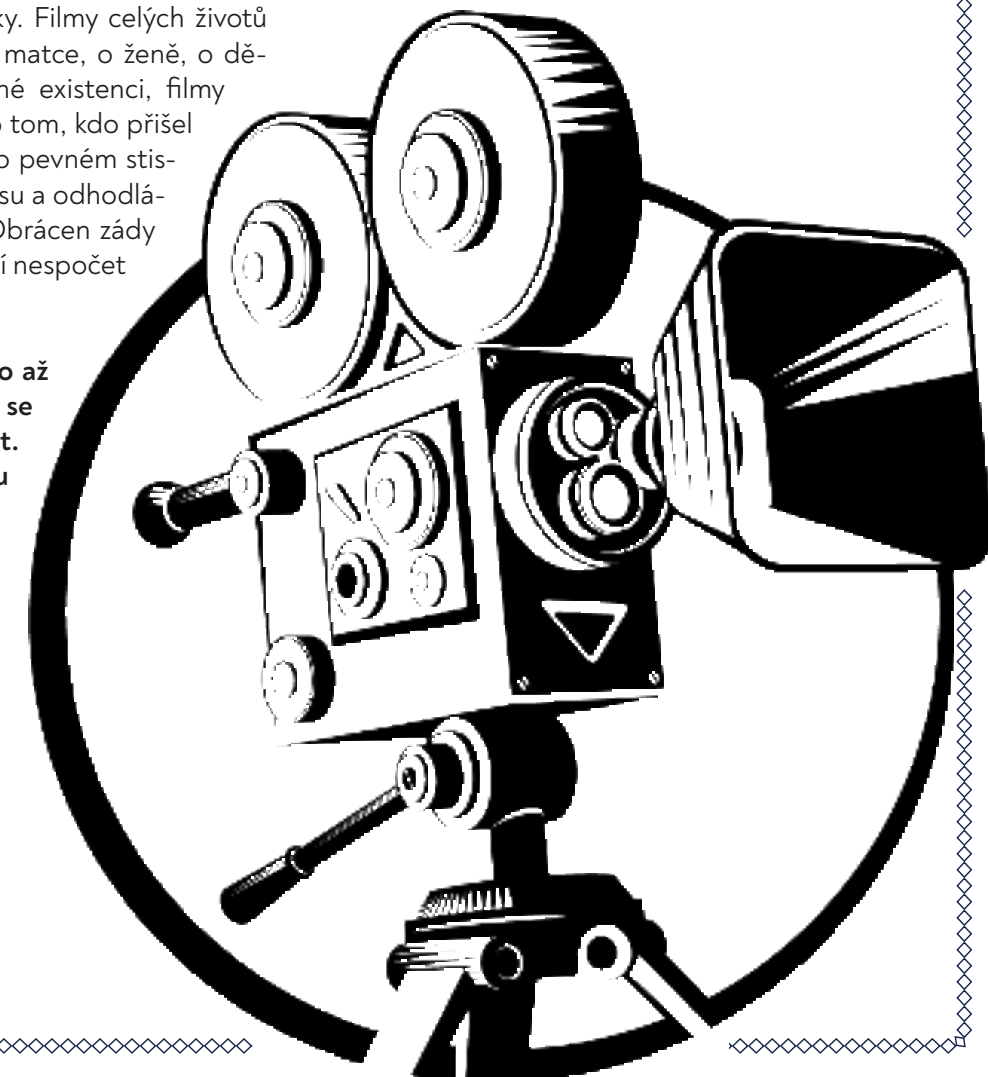
REPORTÁŽ PSANÁ NA ZASTÁVCE

Seděti v pozoru, s tělem strnule vzpřímeným, s rukama přimknutými ke kolenům a s očima až k oslepnutí upřenými na zažloutlou stěnu „filmového plátna“ v klubovně na Pasekách – to věru není poloha nejvhodnější pro myšlení. Ale kdo přiměje myšlenku, aby seděla v pozoru?

Kdysi kdosi – už nikdy asi nezjistíme kdy a kdo – nazval promítací sál v pasecké klubovně „skautským biografem“. Geniální nápad. Mrňavá místnost, pár gaučů po stranách, obsazených strnulými těly skautů, a před nimi holá stěna jako plátno kina. Všecky produkce světa nenatočily tolik filmů, kolik si jich na tuto stěnu promítly oči skautů, čekajících na novou zápletku, na rozuzlení, na titulky. Filmy celých životů i nejdrobnějších úseků života, filmy o matce, o ženě, o dětech, o zničeném domově, o ztracené existenci, filmy o statečném superhrdinovi i o zradě, o tom, kdo přišel o všechno, o krvi, která opět poteče, o pevném stisku ruky, který vše změnil, filmy plné děsu a odhodlání, nenávisti i lásky, úzkosti i naděje. Obrácen zády k životu každý tu před svými očima vidí nespočet filmů. Ale ne každý vydrží neusnout.

Stokrát jsem tady viděl svůj film skoro až do konce, tisíckrát jeho detaily, teď se však pokusím vydržet a oči nezavřít. Usnu-li, dříve než film skončí, zůstanou ještě další, kteří mi řeknou, jak to dopadlo.

Matěj Škarka, 27. 2. 2023
Zpětný zápis

18.3.
2018

SKAUTSKÁ AKADEMIE

THE WESTERN STORY OF ONTARIO

Kdysi v našem středisku bylo zvykem uspořádat každé dva roky tzv. „Skautskou akademii“. O čem to bylo? Tato otázka nebyla dosud přesně zodpovězená, přesto ti můžu popsat svůj pohled.

Tato akce se konala většinou na Malé scéně vždy začátkem jara a každý oddíl ve středisku si na ni nacvičil scénku, kterou následně předvedl před plným publikem nadšených rodičů. Asi se ptáš, jestli ty scénky byly všechny na nějaké téma?

Ne

Bylo to všechno hrozně random, na druhou stranu se u toho člověk občas i docela zasmál. A náš oddíl nebyl ten rok výjimkou. Nebo přeci jen?

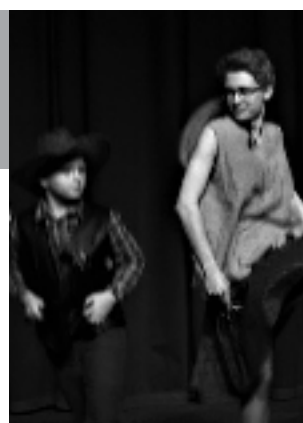
Celé režie, scénáře, scénografie a všech těch věcí kolem divadla jsem se chopil Já s Rychlonožkou. Panečku, za celou naši divadelní kariéru jsme nevytvořili nic tak skvostného, jako byla právě tato veselohra s názvem „The Western Story of Ontario“ (byla teda jediná, co jsme kdy napsali). Příběh je posazen do období Divočského západu den po Silvestru 1818. Celou zápletkou hry je vražda jednoho z osadníků, kterou se snaží vyřešit skupina kovbojů v místním saloonu. Hra se odehrává ve třech vzájemně se protínajících scénách a poprvé se v ní objevil i první oddílový song „Starej Homer“.

Celá hra sklídila u diváků nevídaný potlesk a zasadila tak kořeny prestiže nově vzniklému oddílu.

Sirka, 29. 3. 2023
Zpětný zápis

98%

WESTERNOVÝ PŘÍBĚH ONTARIA

THE WESTERN STORY OF ONTARIO

Western / Detektivní / Romantický / Divadelní hra
CZ, 2018, 10 min

Režie: Sirka, Rychlonožka

Scénář: Sirka, Rychlonožka

Kamera: Pan Brhel

Hudba a světla: Bush, Matěj

Hrají: Bejk, Rychlonožka, Ferry, Dominik B., Tuty, Matěj R., Kareta, Tom K., Garry, Drak, Kuba T., Červenáček, Sirka, Hruška, Dan, Homer, Lubáš, Dan

SPOLEČNÁ VÝPRAVA NÁVŠTĚVNÍCI

Byl pátek a plné, plné, plné nádraží skautů. Je-li plné nádraží skautů znamená to, že oddíl jede na výpravu. Je-li nádraží plné, plné plné skautů, tak to znamená, že jede Ontario, Antares a Medvědice na společnou výpravu, a to ke všemu historicky první po rozdělení Antares a historicky poprvé bez roverského kmene Albion.

Bylo nás hodně. To se však nedá říct o tom, co si z této výpravy pamatuji. Přesto se ti pokusím živě nastínit pohled z první osoby.

Vzpomínám si na jeden velký, krásný skautský dům, na okolní domy, v troskách a bohatou přírodu podél cesty v podobě rozkvetlého plevelu. Prostě TOP místo <3. Jako vážně, bylo to tam dost fajn. Jo a bylo to v Olo-mouci.

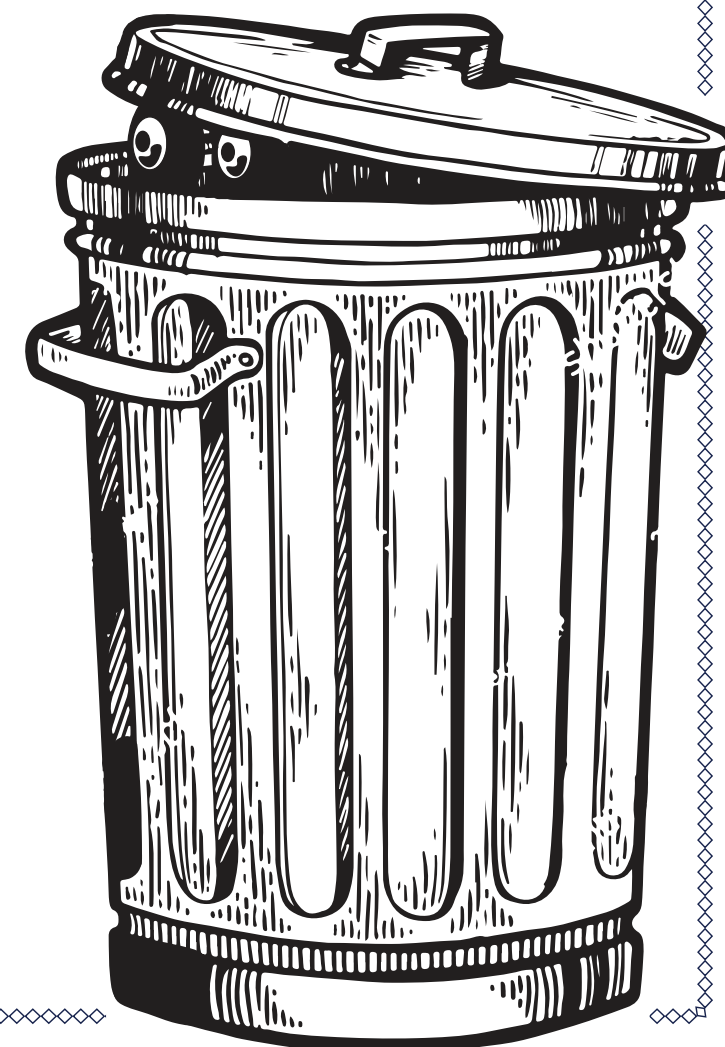
Po páteční večeři nás navštívili Návštěvníci, Godfroa Udatný a Žaquel, francouzský král a přísluhovač, frajer a otloukánek, Máca a Sirka. Kdo znáte Mácu, tak si asi dokážete představit, jak si tuhle roli užíval. Ně, že by to byl nějaký grázl, ale hlava na víc a dvojnásob svalů mu stačilo na to, aby se mnou hned na úvod vyrazil dveře. Co se příběhu týče. Jestli znáš film, tak to bylo velmi podobné. Prostě ti 2 cestují časem a snaží se dostat zpátky do svojí reality. Ale to, že jako cestovní prostředek časoprostorem na cestu zpět použili modrý kontejner, se naprosto od filmu lišilo. Hned, jak jsme se to s Mácou dozvěděli, tak námi oběma projely emoce, však každým úplně jiné. Hodil mě tam jak králíka! Než jsme se stihl vzpamatovat, tak už nás oba i s kontejnerem točili 3 oddíly členů kolem své osy. Prý, abysme se dostali domů. Jo, domů jsme pak jeli, ale co to stálo modráků...

Každopádně sobotní večer byl pak tradičně věnovaný společné diskošce. Spousta hudby, hopsání a ploužáků. Už ani nevím, s kým jsem tancovat. Možná proto, protože jsem byl tenkrát ve vztahu... Každopádně, pokud máš příležitost, tak nějakou holku čapni a běžte si zatancovat. Jsou z toho pak skvělé zážitky a nejen to...

V neděli jsme šli na mši, byla zrona Květná neděle, takže byly Pašije a jako bonus zpívané. Z hodinové mše se tak staly téměř Vigílie. Jen málo z nás dokázalo po probdělé noci udržet alespoň jedno oko otevřené. Po konci mše a po probuzení většiny členů a vedení jsme se odebrali na vlak a jeli dom.

Tož tak.

Sirka, 2. 3. 2023
Zpětný zápis

Máca

Sirka

Společná diskoška

ČIŠTĚNÍ DŘEVKY

GREEN DEAL DŘÍV, NEŽ TO BYLO TRENDY

Byl začátek jara a první rok Ontaria směřoval pomalu, ale jistě směrem k letnímu táboru. K jaru patří také tradiční čištění řeky Dřevnice, do kterého se zapojil i náš oddíl. Počasí nám přálo. Navíc jsme byli v hojném počtu, a tak šla práce od ruky. Kde nestačilo sluníčko, tam zahřál svým úsměvem Rychlonožka. Svými svaly zase přispěl Dan, který se mohl pochlubit i úlovkem v podobě ryby. Po projití našeho úseku a naplnění pytlů nalezenými odpadky, jsme se mohli rozejít do svých domovů s dobrým pocitem z odvedené práce.

*Bush, 12. 2. 2023
Zpětný zápis*

Spokojení špinavci po vyčištění svého úseku

VÝPRAVA DO SUDET

POCHODEM V CHOD

Ve dnech 18. – 20. 5. jsme se vydali po stopách vojenského opevnění ze druhé světové v okolí města Trutnova.

Po několika hodinách strávených ve vlaku jsme dojeli do Trutnovské městské části Poříčí. Vyšli jsme po červené značce směrem na Lhotu, z ní jsme zabočili na cyklostezku (4209 Dolní panská cesta). Následně, po krátkém bloudivění, jsme došli na Čížkovy kameny, zde jsme přespali.

Ráno si odvážlivci z našich řad vyzkoušeli na zdejších skalách slaňování. Poté jsme přes Lhotu došli k první části vojenského opevnění – bunkru označovaném jako řopík, poblíž kóty 515. Tyto bunkry nás provázely po celou další cestu. Stezkou přes koleje jsme vyšplhali na kopec s kótou 584, odtud to byl už jen kousek k našemu prvnímu pěchotnímu srubu a začátku naučné stezky „Opevněné Trutnovsko“.

Trochu nás zaskočila nepřítomnost mostu přes říčku Ličná. I přes toto drobné zdržení jsme ale slavně doputovali až k dělostřelecké tvrzi Stachelberg. V těchto dnech se zde konala ukázka vojenské techniky, tudíž byl sestup do tvrze a její následná prohlídka ještě zajímavější.

Ráno, po noci strávené na kopci Vrchy, jsme vybojovali prakovou bitvu v dobových zákopech. Na chvíli jsme se zastavili ještě na rozhledně Eliška a poté nás čekala jen cesta po červené značce do Trutnova na vlakové nádraží.

Z výpravy jsme si odnesli asi 30 nachozených kilometrů, necelé 2 000 nastoupaných metrů, hromadu zážitků a nemálo zajímavých informací.

*Tomáš Kocián, 7. 10. 2019
Zpětný zápis*

Jedna z odstřelených pohraničních pevností

DRUŽINOVKA KANCŮ

NOHY NÁM NESTAČÍ...

Družinovky jsou již odedávna proslaveny svou náročností a prestižností. Jako takové proto nemohou být rozhodně pro každého a již tradičně se vyznačují velice nízkým počtem účastníků. Ani tato družinovka přirozeně nebyla výjimkou.

Výjimečná však zcela jistě byla v jednom ohledu – vrátilo se z ní méně členů, než kolik jich původně vyjelo. Říká se sice že 10% ztráty jsou povoleny, ztratí-li se však jeden člen z původních pěti, míra ztrátovosti se již vyšplhá na donebevolajících 20 %. Je tedy nanejvýš zjevné, že něco tak drsného jako je družinovka Kanců přežijí jen ti nejlepší z nejlepších.

Tato družinovka byla speciální také výběrem dopravního prostředku. Ačkoliv dvě nohy jsou obvykle na družinovku více než dostatečné, letos bylo třeba přibalit si s sebou také dvě kola, dva pedály, řídítka a něco co to nějak spojí všechno dohromady. Nemluví zde samozřejmě o ničem jiném než o kole, a to kole terénním, jelikož ve Vizovických vrších by člověk se silničkou asi těžko pochodil.

U Chladné studny pod rozhlednou Doubravou, v místě prvního nocování, nás čekala první (a naštěstí také poslední) ztráta. Vysokohorský vzduch Červovi neudělal moc dobře, a tak byl nucen z výpravy odstoupit. My ostatní jsme pokračovali směrem skautský tábor v Lidečku a zdárně jsme cestu dokončili. Shodou náhod zde zrovna probíhala předtáborová brigáda, tudíž jsme měli o program postaráno. Někteří se rozhodli do příprav zapojit, jiní moudře šetřili své síly na zpáteční cestu a nechali pracovat jiné.

Po náročném dni a nočním zaslouženém spánku jsme se v neděli vydali zpátky do Zlína. Nezastavily nás dokonce ani kmeny stromů, které nám do cesty zákeřně shodili zaměstnanci Lesů ČR. Ti, co tuto nebezpečnou výpravu do nehostinných krajín přežili, už po návratu nebyli nikdy takoví jako dřív. Odjížděli jako kluci, vrátili se však jako muži, s tváří ošlehanou ledovým větrem a kůží popraskanou od žhnoucího slunce. O jejich hrdinné výpravě však budou bardové pět legendy až do skonání věků...

Matěj Škarka, 22. 7. 2022
Zpětný zápis

Když musíš, tak musíš...

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ

PŘIKRÁŠLENÁ SKUTEČNOST?

Byl krásný červnový víkend a začínala historicky první družinová výprava Medojedů. A výprava to byla originální, jeli jsme na kola. V pátek jsme se jen připravovali na budoucí výkon mj. sledováním filmu Yes man a následným přespáním na Orlovně. Brzy ráno jsme ale vstali a začali krásným stoupáním kudlovského kopce. Ke smůle výdrže většiny členů to nebyl kopec poslední. Cesta to nebyla snadná, často procházela nepřístupným terénem, ne vždy byla sjízdná. Což alespoň poskytovalo mírnou omluvu pro občasně vedení kola. Odpoledne jsme úspěšně dorazili do Lidečka a přespali ve srubu. Nedělní návrat byl sice zhruba stejně dlouhý, ovšem díky změně trasy, o poznání méně náročný. Dorazili jsme tak včas na zlínskou dopolední mši a zakončili tam naše putování.

Tom Kocián, 24. 7. 2022
Zpětný zápis

Historicky znalecký posudek

Dovolte mi tady prosím pár poznámek. Tato výprava nebyla nikdy historicky potvrzena a nebyly k ní uvedeny žádné dokumenty, či fotografie, které by zápis této výpravy potvrzovaly. Přesto však existují lidé, kteří tvrdí, že si družinovku pamatují. I přes tento fakt se k této akci pojí řada záhad a nesrovnalostí, nad kterými bych se chtěl v následujících bodech pozastavit.

- Je až podivuhodné s jakým klidem, téměř nulovými problémy a ztrátami členů tato výprava probíhala. Pamětník a skautský veterán Jan Gingo Pobořil se vyjádřil takto: „Nepamatuju si, že někdy nějaká cyklistická výprava, vedená skauty, by se obešla bez sebe-menšího úrazu.“ Dle jeho slov je to „NEMOŽNÉ“. Ale faktem je, že musíme brát na zřetel i Ginguův věk a zároveň s tím i jeho opatrnost a nedůvěru v mladé vedoucí. Nemůžeme tedy vyloučit ani skutečnost, že by se výprava mohla skutečně obejít bez zranění.

- Jednou z hlavních nesrovnalostí je obsah a datum zápisu. Není tajemstvím, že výprava až příliš nápadně kopíruje náplň družinovky Kanců ovšem s podstatně lepším závěrem a příkrášleným průběhem. Je vůbec možné, aby družina Medojedů ujela tuto vzdálenost za tak krátký časový úsek? Jen si to připomeňme. V pátek film, sobota dopoledne výjezd z centra Zlína a odpoledne už ve srubu, to i přes fakt tlačení kol do kopce a nakonec v neděli dopoledne ve Zlíně na mši. Nevím jak vám, ale slovy klasika „To mi nevychází“.

No a to datum? Povšimněte si prosím data zápisu družinovky Kanců a družinovky Medojedů. Ano, je tam rozdíl dvou dnů. Je tedy možné, že autor zápisu byl tlčen do sepsání paměti, na kterou si nebyl schopný rozpomenout, a proto využil zápisu Kanců a sprostě okopíroval její obsah. Ale je tady i druhá verze.

- V té době byli vedoucími družiny Radar s Rychlonožkou. Jednou z jejich hlavních myšlenek bylo být tou nejlepší skautskou družinkou. Z historických proudů víme, že byli pro to ochotni udělat cokoli, a to jistě i zfalšovat dokumenty. Je tedy zcela možné, že se výprava ve skutečnosti neodehrála bez žádných zranění a už vůbec ne s takovým klidem, jak se tady píše. Ba naopak se mám co domnívat, že tato akce dopadla zcela tragicky. Z textu ani z fotografií nemůžeme zjistit, kdo skutečně na této výpravě byl. Víme jen, že se opravdu domů vrátil Radar, Rychlonožka a Tom. O ostatních členech není zmínka ani v následující dokumentaci. Měla družina Medojedů kdysi více členů, než tomu bylo po jejich družinovce? Jsou v dokumentech uvedena opravdu všechna jména členů z roku 2018? Domnívám se, že ne!

Celé mé dedukci dosvědčuje i fakt, že Radar o rok později opustil oddíl a Rychlonožka se stal téměř pasivním členem oddílové rady. Aby si pojistili, že se o tomto incidentu nikdo nedozví, tak zanechali jediného svědka, který tak pod tlakem manipulativních rádců všude musel prohlašovat, že výprava byla zcela úspěšná, a že si to všichni moc užili. Tím zmanipulovaným svědkem je bývalý člen Medojedů a autor zápisu Tom Kocián. Stokrát opakovaná lež se stává skutečností, a tady se to opravdu potvrdilo, až do dnešních dní nikdo o této tragické události nevěděl. Ale jak se říká, „Lež má krátké nohy“ a „S poctivostí nejdál dojdeš“.

Historik Rytíř Albionu Sirka PhD.
3. 2. 2023

28.7. - 15.8.
2018

TÁBOR SYNOVÉ ZÁPADU

V létě jsme se vydali splnit povinnosti, ke kterým jsme se zavázali podpisem smlouvy s Johnem Lakem. Termín tábora byl pro skauty netradiční, byl jeden z posledních. První tábor s novým oddílem jsme tábořili na horní louce, na té dolní byl řekněme konkurenční oddíl skautů Antares. Vřak slovo konkurenční bylo pouze pojmem.

Začali jsme zostra. Přijeli jsme do vydrancované osady Goldville, kterou pro nás koupil John Lake a našim úkolem bylo ji znovu osídlit. Rychlonoška začal taky zostra, přijel na kole, poblíl se a tři dny ležel v přístřešku. Naštěstí tím i celkový výčet našich zdravotních problémů skončil. Ale zbytku tábora se dařilo. Při kopání základů stavby jsme objevili truhlu plnou zlata. Během prvních dnů jsme si zařídili zbrojní průkazy na praky, a taky jsme začali protáčet Onty (táborová měna) v saloonu, kde jsme si mohli zahrát i náš vlastní, oddílový Bang, který Sírka tak tři měsíce maloval, s ostatními vymýšlel a slíbil, že už nikdy žádnou takovou blbost neudělá. Ale Bang je parádní, pro koupi volejte!!!

Na konci prvního týdne však byla realita poklidného městečka, nyní již přejmenované na Greenville, přetata útokem neznámých banditů. Vřechny jsme je zabili až na jednoho, kterému jsme skrz rozpálený kov otevřeli jazyk. Ten nás zavedl na místo, kde zas banditi zabili a mučili

(nebo naopak?) zlatokopa – bývalého osadníka tehdejšího Goldville. Našeho banditu jsme pak zastřelili, protože chtěl utéct.

„Jo, zastřelili mě a já spadl rovnou do mraveniště, takže jsem byl pohublý po nemoci, mučený a ještě omravencovaný. Paráda.“ (Rychlonoška)

Z deníku jsme se dozvěděli, co se to tenkrát stalo i to, že osadu vydrancoval gang zvaný Synové západu, a také že zlatokop měl ve městě schované zlato – to co jsme my našli – pro to si Synové západu také přišli, když na nás útočili.

Život šel v osadě dál. Vycházely nám dobové noviny, kde jsme se mohli dozvědět co se stalo. Měli jsme i holiče – barbera Matěje aka Bruce the Barber. Vymysleli jsme spoustu nových zlepšováků tábora: lavičku, rozcestník, ale vyhrál ten nejvíc funkční – okrasná cedulka s nápisem Ontario. Postavili jsme nový stožár (někdo asi přeřzl lanko) a prohráli fotbal s

Antares. Ale ve frisbee bychom je určitě porazili. Jen jsme ho nehráli.

Ve druhém týdnu jsme začali dvoudenním Comandosem – akce kdy jsme se na tři dny stali vojáky a plnili misi. Dále proběhl první bar v našem skoro dostavěném saloonu, jehož dostavení zpozdi-

lo krajinkové

Nalezení bedny plné zlata při kopání základů saloonu

Okamžiky před přestřelkou na jezeře se zbytkem Synů západu

Né tak diplomatické jednání o nalezeném zlatě

Sherif George Belt ve finálním duelu s vůdcem Synů západu

embargo. Zažili jsme taky slib se slibovou mší. Tyto radostné okamžiky, byly ovšem narušeny další mší. Ta byla však zádušní za našeho starostu Jimmiho Jacksona – Homera, který byl brutálně zavražděn Syny západu, a to pomocí hřebíků, které mířily přímo do srdce. Museli jsme tak zvolit nového starostu, kterým se stal Tom. Když jsme zapíjeli smrt starosty, John Lake to přehnal a v opilecké náladě začal zpytovat svědomí a prozradil, že byl mezi původními obyvateli městečka a s naší pomocí chce zlikvidovat Syny západu, čímž nás do celé záležitosti zatáhl a zapříčinil i smrt starosty. V prozření jeho činů jsme Lakea vypudili a on se ze studu nad svými činy nebránil. Novým šerifem se stal George Belt – Sírka, jeho pomocníkem pak Bejk. Nový šerif rozhodl aktivně vystoupit proti Synům západu, jiná cesta nebyla.

V mezidobí jsme nafotili pár stylových foteček, které můžete najít v galerii.

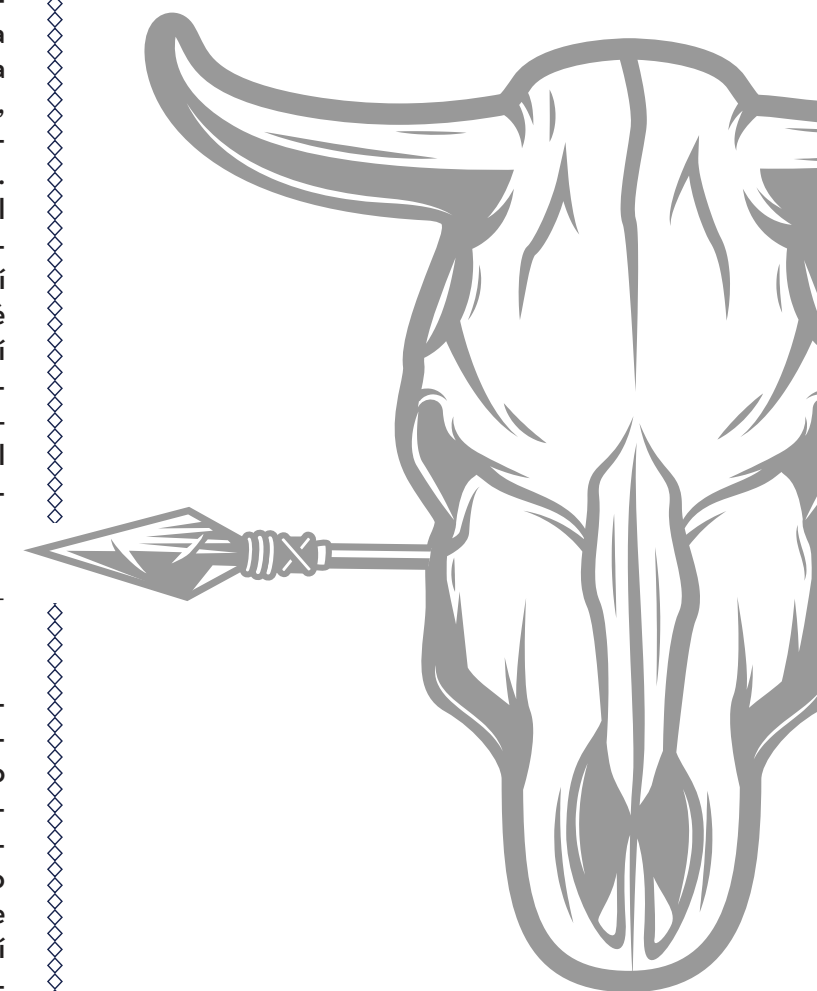
Po nezvládnutém přepadení tábora Synů jsme uspořádali tribunál, kde se rozhodlo, že bez Johna to nezvládneme a vydali jsme se ho hledat. Našli jsme ho skleslého u ohničku a on nám pak vysvětlil proč nenávidí Syny západu – ti mu totiž zabili rodinu. Gang poté zkusil přejít na diplomatickou cestu a o zlatě vyjednávat. Zlato nedostali, zato však dostali Alco Halla – Slivku. My se vydali přepadnout gang při nočním přesunu. Přepadení však zmařil fakt vydatný déšť, nikomu se do deště nechtělo chodit. Místo toho jsme ráno našli oběšeného hrobníka McBushera – Bushe.

Další smrt dalšího druha jsme opět museli utopit v slzách a radovánkách baru. Ten se však zvrhl v pořádnou rvačku. Vše ale skončilo bez ztrát na životech a přátelství zůstala zachována.

To už se nedalo snášet. Synové západu zabíjeli naše přátele a rozvraceli naše vztahy. Synové byli už očividně taky podráždění, kvůli čemuž se vydali to s námi skoncovat. Takže jsme měli stejný cíl. K smůle všech záporáků jsme však městečko ubránili a gang rozprášili. Během bitvy se v duelu Belta s vůdcem banditů taky obětoval John Lake, který zachránil Beltovi život, a tak vykoupil své činy.

Po poražení Synů západu jsme se vydali hledat zlato, které bylo uschované na ostrově Lačnovského rybníka. Nedostali jsme ho ovšem zadarmo, museli jsme se přes rybník přeplavit a zneškodnit zbylé bandity. Měli jsme tedy všechno – zlato i zničený gang. Zlato, které rozvrací lidské vztahy jsme ale zakopali a uschovali pro další generace. Vítězství jsme si pak mohli užít u závěrečného ohně a šťastní se vrátit domů.

*Sírka, Bush, Rychlonožka, 3. 2. 2022
Zpětný zápis*

*Jdu vyvenčit
Lachtana...*

Hruška

ZLATÁ PODKOVA

(1818)

ODDÍLOVÉ
MUZEUM

Tato podkova se datuje zhruba do doby kolem roku 1818, kdy se na zdejších planinách ještě proháněli bizoni. Archeologové ji objevili nedaleko odsud, v místě, kde pravděpodobně dříve stála kolonie jménem Greenville, což potvrzují také dobové fotografie. Na nich si lze povšimnout, že podkova visela na saloonu, kterému také propůjčila své jméno – Saloon Golden Shoe. Kolonie Greenville čítala osazenstvo zhruba 24 osadníků, a kromě saloonu se zde dle dochovaných záznamů vyskytoval také hřbitov, šibenice a stánek s novinami. Nedaleko stál také solný důl Jameson's Salt Mine, kde se těžila sůl, která zde zůstala po vysušení moře, jež dříve omývalo tamější břehy. Již není známo, jak dlouho zde kolonie stála, každopádně historické záznamy jasně tvrdí, že se dříve v těchto končinách proháněla skupina banditů, kteří si říkali Sons of the West, dříve či později tak nejspíš muselo dojít ke střetu těchto dvou uskupení.

NG
U NAŠA GALERIE
ONTARIO

BANG! ONTARIO

Během prvního roku Ontario jsme se rozhodli, v přímé návaznosti na etapu, vytvořit rozšíření pro tehdy velice populární karetní hru BANG!. Rozšíření nese název Ontario a lze ho kombinovat se všemi oficiálními rozšířeními. Do hry přináší 12 akčních karet Ontario, 6 hracích karet a 11 nových postav. Na tvorbě se podílela většina oddílové rady a následné grafické zpracování bylo v režii Sirky. Celkový vývoj a zpracování zabralo více než 120 hodin práce. Rozšíření si můžete volně stáhnout na oddílových stránkách v záložce „ke stažení“.

První tábor byl provázán velkou spoustou vedlejších aktivit. Jednou z nich byl i pravidelný týdeník WILD WILD NEWS, ve kterém se obyvatelé městečka Greenville dozvídali žhavé novinky z uplynulého týdne. Novináři tohoto tisku byli tak moc do tisku zapálení, že i přes věčný spánkový deficit pracovali do brzkých ranních hodin, aby byly noviny vždy nachystané k ranní kávě a chlebu s máslem a salámem. ČEST JEJICH PAMÁTCE.

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE 2018 / 2019

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	Jan Riedl (Homer)
Zástupce vůdce	Lukáš Michalík (Luke)
Oddíloví rádci	Jakub Slíva (Slivka)
	Jiří Sousedík (Sirka)
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	David Holík (Bush)
	Matěj Škarka
Členi	Miroslav Dvorský
	Lukáš Kocián
	Tadeáš Matulík (Ciby)
	František Mück (Ferry)
	Martin Paška (Červenáček)
	Pavel Pernička
	Jakub Polínek (Krasoň)
	Matěj Růžička
	Jakub Tkadleček
	Michal Tkadleček

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Brhel (Radar)
	Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
Členi	Dominik Brhel
	Filip Dleštík (Sekáč)
	Jiří Flieger (Tygr)
	Jan Genzer (Kareta)
	František Kuna (Garry)
	Vojtěch Kuna (Bejk)
	Lukáš Majer
	Vojtěch Straka
	Ondřej Urban (Zoko)

Ihned na počátku roku přišla smutná zpráva: Daniel Šrajer se rozhodl opustit oddíl. Byla to velká ztráta a zbytek vedení se s tím vyrovnával jen velmi těžko, nakonec se s tím však smířili a dokázali opět pokračovat. Pro tento rok bylo rozhodnuto, že nebude žádná celoroční etapová hra, což dávalo prostor pro větší variabilitu. Úspěšná akce střídala další úspěšnou akci a zdálo se, že dál se oddíl už nemůže posunout. Pak ovšem přišel tábor. První přípravy začaly již v lednu. Po celý půlrok se vedení snažilo vyšperkovat tábor do co nejmenších detailů. Nakonec se jejich snaha vyplatila. Tábor zaznamenal masivní úspěch, nejen u oddílové rady, ale také u členů oddílu. Tábor byl tedy opět prohlášen za úspěšný a pozornost se pomalu začala upírat na budoucnost...

- výtažek z oddílové historie
2018/2019

21.9. - 23.9.
2018

ZAHAJOVAČKA

VŠICHNI JSOU SI ROVNI, ALE NĚKTEŘÍ JSOU SI ROVNĚJŠÍ

Začalo to 13. září 1945. Jednotky čety Ontario se připravovaly na vylodění na vojenské základně Zikmundov. Ve vzduchu se vznášela čerstvá vůně vítězství a nikdo ještě tenkrát nevěděl, že vůně brzy zhořkne pachem komunismu. V bujarém a naivním rozpoložení z konce války jsme na základně oslavovali, hráli Bang a zpívali písně, netušíce, že se v noci má všechno změnit. Ze spánku nás vytrhlo hlášení z rozhlasu, které varovalo občany před příchodem sovětských vojsk. Někteří z nás byli nuceni emigrovat, zatímco zbytek byl ponechán svému osudu ve spárech komunismu.

Další den jsme podrývali komunistický režim vařením čaje a učením se základních skautských dovedností. Komunismus jsme sice tímto způsobem z povrchu zemského zcela nevymýtili ale zato jsme se naučili spoustu zajímavých dovedností (teda snad). Celý den jsme zakončili přivítáním nováčků do oddílu.

Další den jsme se sbalili a odjeli zpátky do rodného Zlína. Nutno ještě podotknout že právě na této výpravě byly zasety první zárodky etapy Ghostbusters, která se později nesmyvatelně zapsala do našich pamětí i srdcí.

*Sirka, Bush, Matěj, 28. 7. 2022
Zpětný zápis*

Páteční radosti před pádem

Vítání nového člena

Partizánské potírání komunismu za pomoci čaje

VÁNOČKA KROTITELÉ DUCHŮ

Vítězná póza po získání bečky s duchem vánoc

Improvizovaná základna v místní knihovně

Vánoční chilllec po štědrovánočkové večeři

Byl krásný, né tak slunný, přesto pořád krásný zimní odpoledne. Sešli jsme se na pohodovou Vánočku 14.12.2018 na již tradičním pohodovém nádraží Zlín. Čekala nás cesta do Vyškova. Tehdáž jsme však ještě netušili, že se jedná namísto běžného malebného městečka o město duchů, a to DOSLOVA.

Po ubytování v tamní klubovně se začaly dít prapodivné věci, to nás však neodradilo abychom si pustit premiérový díl MasterChefa po skautsku 2. Byť se jednalo o skautský díl, tak ani ten se nevyhnul spoustě reklam, však v tu chvíli zrnění, televize neměla signál.... ale pozor, co to?! Na obrazovce se vykresluje postava bloňďatého mladíka, který z nějakého důvodu rve do mikrovlnky. DUCHOVÉ! Rve mladík ve chvíli, když mu začala mikrovlnka problikávat. Urychleně vytáčí telefoní číslo, které se nám taktéž zobrazilo na obrazovce. Aha, to je reklama na Ghostbusters! Vykřikl jeden z Albionů. Zavolejme na to číslo! Přece blikání světel a šumění televize není v této době normální. Tak jsme zvedli telefon a jako na zavolanou byli Ghostbusters přímo před naším domem. Prošli celý dům, na pár duchů udělali bu bu bu protonovými děly, a pak nás požádali o pomoc, protože v poslední době si v tamní lokalitě duchové dovolují víc a víc

Ráno nás čekalo školení a rychlé uvedení do praxe chytání duchů. Ač se to možná nezdá, tak není duch jako

duch. Na každého ducha platí něco jiného. Neřeknu vám sice co, ale je to pravda. A šli jsme na to, první ostrý poplach, duchové se vyrojili, jak skauti na latru. Chytali jsme je systematicky podle radaru na naší základně zřízené v místní už né tak tiché knihovně. Ale byli na nás hodní, dali nám aj čaj.

Každopádně ti duchové měli u sebe kódy, které jsme díky Hi-Tech technologiím dokázali rozluštit a zjistili jsme, že za vším tím humbukem stojí zlý duch Trevor, který uvěznil ducha Vánoc do bečky, a chtěl tím zničit celé Vánoční svátky jednou pro vždy!

To jsme nemohli nechat jen tak. Jako Pacmani jsme uvěznilí některé z duchů a zjistili tak, kde je duch Vánoc vězněn. Bylo to duchaprázdné náměstí, na kterém se i přes svoji duchaprázdnost nacházel duch Trevor, duch Vánoc a dva policajti, kteří zcela duchanepřítomně přihlíželi k vymítání ducha. Trevor byl chycen do ghosttrapy a duch Vánoc byl osvobozen naražením bečky při Vánočním pohodovém večeru.

Nakonec jsme se dočkali i toho MasterChefa a představení nových oddílových webovek, které Sirka mega failnul, když členům při ukazování přihlašování do webu ukázal i heslo ke svojemu účtu.

Tož to byla ta naše slavná Vánočka.

Sirka, Bush, Matěj, 28. 7. 2022
Zpětný zápis

22.12.
2018

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

OPĚT SE SLŮŇATY

Věřte tomu nebo ne, ale letos jsme se na tradiční dobročinnou akci s názvem Betlémské světlo opět vypravili do domova důchodců, abychom znovu vnesli alespoň trochu životního světla do životů jinak osiřelých jedinců. Těžko říct čím jsme si tuto poctu zasloužili, jisté je ovšem to, že našimi pěveckými výkony to nebylo. Možná seniorům přišla okulahodící scénérie kontrastu mezi roztomilými slůňátky a neupravenými pubertáky. Možná chtěli letos opět namísto poslouchání dokonale zazpívaných koled zažít také něco dobrodružnějšího při poslechu rozladěné symfonie našich hlasů. Či se zkrátka jedná o natolik životem znuděné jedince, že si zkrátka chtějí dopřát pořádnou dávku bolesti, jenom aby něco konečně cítili. Tak či onak nám bylo nesmírnou ctí, že jsme mohli opět vykonat něco pro druhé a doufáme, že se nám tuto radost podařilo sdílet také s ostatními. Jisté je to, že my jsme si tuto akci užili a nejspíš si ji z různých důvodů užili také seniori. A to je přeci to hlavní, ne?

Matěj Škarka, 19. 1. 2023
Zpětný zápis

Ta lepší část celého zpívání koled

25.1.
2019

FILM FEST

NĚKOLIK OKAMŽIKŮ FF

Takto se jmenuje oddílové fotoalbum a naprosto přesně vystihuje také vzpomínky všech zúčastněných této pamětnické akce.

Více než pár útržkovitých informací si už nikdo nejspíš nedokáže vybavit a jejich spojením vzniká neforemná hmota, nebudeme se o to tedy radši vůbec ani pokoušet.

Tento FilmFest bychom přirovnali k období první republiky – nikdo nepopírá její existenci, ale už jen málokdo si na ni pamatuje a těch pár posledních přeživších si na toto období vzpomíná jen velice těžko. Největší přínos pro současnost je však existence hrstky dobových fotografií, které jednak ukazují současnou (v době psaní tohoto článku – pozn. red.) OR v jejich členských letech, ale jednak také osoby, které z našeho oddílu již nenávratně odešly...

Matěj Škarka, 19. 3. 2023
Zpětný zápis

Okamžik 1

Okamžik 2

Okamžik 3

Asi netřeba slov...

Vítězný tým Kaktusáků

24.3. - 26.3.
2022

SPOLEČNÁ

OLYMPIJSKÉ HRY – MODRÁ 3034

Dámy a pánové rok 3034 je sice na svém začátku, ale i tak máme za sebou již velikou sportovní událost. Proběhly totiž LII. Zimní olympijské hry. Pořádání této události se zhostila Modrá u Velehradu. Sportovci se začali sjíždět do těchto míst v pátečních večerních hodinách. Olympijské výběry ještě doladovaly svou formu. Pro utužení týmového ducha se večer nesl na vlně společenských aktivit. Proběhl i zahajovací ceremoniál, kde byly představeny olympijské výběry i s jejich vlajkami. Nic už nebránilo, aby LII. Zimní olympijské hry započaly.

Proběhlo spousta týmových disciplín a schopnosti sportovců byly testovány v mnoha směrech. Jmenovitě za zmínku stojí například oblíbené souboje robotů nebo laserový biatlon. Byl zde navíc pokořen i dlouhotrvající rekord v rychlostním pití chlazeného lahodného moku. Komu jinému se podařilo tento rekord zlomit než výpravě Cookyes. Program byl nabitý a hry se rychle nachýlily ke svému konci.

Vše bylo uzavřeno zakončovacím ceremoniálem, kde byla představena nová disciplína do budoucích let s názvem ImproFuturo balet. Nechyběla ani názorná ukázka, která sklídila veliký potlesk všech přihlížejících. Proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků a předání cenných kovů. Zlaté medaile navíc novým vítězům předali slavné legendy z týmu SOS. Po formálnostech mohly propuknout oslavy a všichni si užili ještě společný večer, před odletem do svých domovín.

Svůj report si dovoluji zakončit výsledky z těchto her. Zlato brala výprava Kaktusáků, stříbro pak výprava Abstrakce a bronz vybojoval výběr MKR.

Pro předplatitele našeho časopisu Ontario+ nabízíme i exklusivní rozhovor přímo s členem zlaté výpravy Kaktusáků Vojtěchem Kunou - Bejkem.

Bush, 4. 4. 2023
Zpětný zápis

Bylo to velice napínavé klání, povězte, co podle vás bylo hlavním klíčem k úspěchu vaší výpravy?

Tak podle mě – jak já s oblibou říkám – se soutěže vyhrávají ještě před jejich samotným začátkem. Proto si myslím, že díky našemu mentálnímu nastavení jsme si šli pro jasnou výhru. Nechci tím říct, že byli naši soupeři úplně marní, ale naše týmová převaha a náš vnitřní klid byl zajisté znát už od začátku samotných her.

Na co budete po těchto hrách vzpomínat nejvíc a na co naopak raději budete chtít rychle zapomenout?

Určitě nikdy nezapomenu na skvělou partu a přátelskou atmosféru, která panovala v našem týmu. Jsem přesvědčený, že způsob, jakým jsme dokázali táhnout za jeden provaz, je jedinečný. Na co budu velmi nerad vzpomínat, jsou určité podezření z řízeného týmového dopingu. Jsme přeci sportovci. Nedokážu si něco tak hnusného jako doping vůbec představit a všechna podezření o tom, že k něčemu takovému došlo, považuji za nechutná a sprostá.

Je to zlato, co dodat. Jaké jsou vaše bezprostřední pocity a emoce?

Radost, radost, radost. Nevím, co k tomu ještě dodat. Jsem na nás opravdu hrdý.

Je zde něco, co byste chtěl vzkázat našim čtenářům či komukoliv dalšímu?

Jak řekl samotný Lord Mikynský – Úspěch je 80% spěch, 20% ú a z 0% kritické myšlení. Jděte si za svými sny a dělejte všechno, abyste jich dosáhli.

13.4.
2019

ČISTĚNÍ DŘEVKY

DŘEVKA DŽOUK

Řeknu vám teď jeden vtip. Víte co to znamená, když se sejde Kareta, Humr, Tygr, Ploutvokluk, Supermořec, Spongebob a Sepiak a nesou si se sebou odpadkové pytle? No jdou přeci uklízet břehy řeky Dřevnice. Haha. No zajisté vám došlo, že se nejedná o žádný vtip, ale o pravdivou skutečnost! A kdo jiný než členové oddílu Ontario opět vyšli zjednat pořádek a čistotu v našem milovaném městě. Jen málokdo mohl však tušit, že je to na delší dobu poslední čištění Dřevky kvůli nadcházející pandemii...

*Bush, 24. 5. 2023
Zpětný zápis*

Tygr ještě nedorazil...

Radar pod nátlakem členů na společné schůzce

DRUŽINOVKA KANCŮ

JESENÍKY S DĚDICEM JESENICKÉHO HVOZDU

Ve skautu věříme, že individuální výchova je naprostý základ, proto jsme na družinovku Kanců vyrazili členi a vedoucí v poměru 1:1. Slavné duo rádců Matěj & Bush doplnil do perfektní číslovky 3 ještě patron Gingo, čímž dokonale vyrovnal počet těch nejvěrnějších členů ve složení Krason, Červ a Ciby.

Jelikož jsme se řídili heslem „i cesta je cíl“, vydali jsme se prochodit CHKO Jeseníky. Takovým maskotem celé výpravy se stal vrchol Praděd, který se buď hrozivě tyčil před námi, klidně spočíval pod našima nohama, či na nás s odstupem mával zezadu, vždy podle toho, jak jsme na naší pouti postupovali.

Menší počet účastníků zájezdu má bezesporu jednu velkou výhodu – o to víc zde vynikne charakter a příhody všech přítomných (v pozitivním i negativním slova smyslu). Každý se proto nesmazatelně zapsal do našich pamětí – ať už to byl Gingo, který, ačkoliv zcela neočekávaně zmeškal náš vlak, nás odpočinutý a s úsměvem vítal na konci prudkého pátečního stoupání. Či třeba Krason,

jenž nám odvážně dokázal, že i celovikendový puťák lze bez problémů ujít s rozvázanými tkaničkami. Matěj se ukázal být ztraceným dědicem trůnu Jesenického hvozdu, když vytáhl dřevěný meč z trávy. Jednoznačně neschopnějším výletníkem se stal Ciby, který zde úspěšně odzkoušel svůj vynález „dimenzní batoh“, který skrz červí díru umožňoval okamžitý kontakt s domovem, tudíž mu rodiče mohli posílat vše, na co si jen pomyslel. Naopak největším smolařem se ukázal být Kráč, který při svém objevu „ponožkového stromu“ bohužel přišel o čich. No a v neposlední řadě nelze opomenout také Červa, který svým tričkem s nápisem „BO!!!“ jednoznačně zamaskoval stopy o našem původu a tím svedl ze stopy všechny slídily.

Tyto ale i mnohé další vzpomínky si odnášíme z této výpravy, byť komorní v počtu účastníků, tak o to velkolepější v počtu zážitků.

Matěj Škarka, 20. 10. 2022
Zpětný zápis

Někde v Jesenickém hvozdu

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ

BŘECLAV...

Po napínavé kolové družinovce jsme s Radarem zestárli. Radar dokonce tak, že po tomhle roce musel odejít na odpočinek. Ale hlavně jsme neměli žádnou energii na to zase někam furt chodit a chtěli jsme se válet někde na faře. Já jsem už dnes taky zestárlý, a tak jen stručně.

Přes všechnu snahu mít co nejpohodovější výpravu se nic neobešlo bez komplikací. V Břeclavi nám ujel vlak. To by nebylo tak hrozné, ale my se vydali trávit čas do Břeclavského parku. Nevím jestli jste někdy byli v Břeclavi... Ale park rozhodně není nejhezčí místo, tohoto už tak dost hrozného města. Radar, ještě s Lukášem, Radarovým kamarádem, který nám jel pomoci, odešli nakoupit. Já šel s kluky hrát frisbee. Zapomněl jsem ale na batohy Radara a Lukáše. To bylo pochopitelné, staral jsem se

o 12 malých šuligaťů a navíc vedl cestu. Co mě však nenapadlo, že ti malí šuligati tam ty batohy, přestože si jich všimli, nechají schválně. To mohl být rychlý konec družinovky, protože v batohu bylo 7000 na jídlo, dopravu a na všechno no.

Naštěstí se stal zázrak a žádný Spoluobčan batohy nevezal a my se tak mohli dostat do Znojma. Pak už šlo vše jak po másle, hráli jsme drobné minihry, šli na procházku do Národního Parku Podyjí a večer si pustili film. Nakonec to byla taková opravdu pohodová víkendovka a myslím, že jsme si ji všichni užili.

Rychlonožka, 25. 3. 2023
Zpětný zápis

Historicky znalecký posudek

I přes tragický výsledek předešlé družinovky se Medojedi rozhodli letos výpravu opět uspořádat. Proč a kdo se výpravy účastnil je ale do dnes záhadou...

• V textu se Rychlonožka zmiňuje o 12 šuligatích, předpokládáme, že jemi šuligati má na mysli členy. Ale kde by Rychlonožka s Radarem vzali 12 členů, když v jejich družině, dle seznamu členů, měli pouze 8?

• Navíc si rozpočítejme i cenu výpravy. V batohu je 7000 Kč, ale už po zaplacení jízdného do Znojma, které činí při cestě přes Břeclav 139 Kč na studenta, tzn., že při maximálním možném počtu členů (8) a 3 vedoucích by výprava stála 775 Kč na účastníka. Což je téměř dvojnásobná cena toho, co bylo uvedeno na letáčku k této družinovce.

• Na webu: <https://www.pocitovemapy.cz/kriminalita-breclav-2019> z roku 2019 si můžete povšimnout mapy města Břeclav, na které jsou vyznačena území s nejčastější kriminalitou. Přičemž je většinou kriminalita soustředěna právě na vlakové nádraží. Zmíněný park jistě není dalko. Je tedy téměř nemožné, aby se družina kriminalitě vyhnula.

• A nakonec nákup Radara s „Lukášem“. Kdo byl onen Radarov kamarád „Lukáš“? Z čeho Radar zaplatil nákup, jestliže veškeré peníze byly v batozích, které zůstaly v parku?

Ač to říkám nerad, tak zde vyplývá jediné možné vysvětlení. Obchod s bílým masem. Ano, Rychlonožka a Radar si namísto družinové výpravy rozvíjeli svůj business s lidmi.

Nyní už je jasné proč zrovna Břeclav. Pravděpodobně v ní mělo dojít k jisté předávce členů s cílovým zákazníkem. Nejspíš se jednalo o větší obchod, protože se k nim přidal i Radarův kamarád „Lukáš“, který dovedl i další 4 obchodní subjekty. Odchod na nákup byl jen zástěrkou obou obchodníků (Radara a Lukáše) pro meeting se zákazníkem. Bohužel pro ně si v parku zapomněli batohy, ve kterých byly veškeré podklady k obchodu. Všimaví členi pro svoji všímavost neupozornili na zapomenuté batohy a obchod se tak kvůli nedoložení originálů rodných listů a tedy vysoké rizikovitosti, neuskutečnil. Tady to vysvětluje i rozčilení samotného Rychlonožky, který svůj vztek promítá i do výchozího textu. Kriminalitě se tedy opravdu nevyhnuli, byli jí sami součástí. Po neúspěšném obchodu se družina přemisťuje do Znojma, kde se oba rádcí během procházky hlubokými lesy pokouší prodat neprodané zboží. Tady již můžeme jen spekulovat, co se dělo dál s Lukášem a jeho čtyřmi členy. Každopádně víme, že Radar s Rychlonožkou byli naštěstí neúspěšní a všichni jejich členi se nakonec vrátili domů živi a svobodní.

Historik Rytíř Albionu Sirka PhD.
30. 3. 2023

29.6. - 18.7.
2019

TÁBOR VIKINGOVÉ

Operace Brno:

S vymýšlením tábora, který se měl konat v létě 2019, jsme začali již v únoru toho roku. Na rozdíl od roku předchozího, kdy se klíčovými záležitostmi zabývala zejména vyšší OR, dostali možnost vyjádřit se k libovolné táborové problematice všichni. Protože táborových témat je řada a zabývat se jimi vyžaduje čas, rozhodli jsme se uspořádat cca 24hodinovou akci, abychom nejen stihli probrat všechnu plánovanou agendu, ale abychom měli i možnost si neformálně přátelsky popovídat.

V sobotu 2. února jsme se autobusem přepravili ze Zlína do Brna, a pak pomocí MHD na adresu Brno – Žabovřesky, Plevova 9, kde jsem tehdy jako student bydlel. Akce se neúčastnil pouze Slivka, který pobýval studijně v Dánsku. K samotné diskuzi o nadcházejícím táboře jsme se dostali někdy po poledni a s přestávkami pokračovali až do večera. Za účelem rozptýlení jsme se už za tmy vydali na obchůzku po blízkém okolí, kterou jsme zakončili kofolou v jedné hospůdce na Makovského náměstí. V neděli už jsme v podstatě jen uklidili. Kluci se ještě před cestou do Zlína vydali na mši do kostela v Žabovřeskách a já jsem přešel na studijní záležitosti.

Z diskuze nám tehdy vyplynula celá řada výstupů, můžu vypíchnout následující:

- S Lukášem jsme rádcům oznámili, že plánujeme vést oddíl do tábora 2021. Od září téhož roku bychom chtěli, aby jej převzal někdo další. Naše přání bylo, aby se budoucí vůdce a zástupce našel do září 2020, a také, aby si tito lidé závčas dokončili potřebnou kvalifikaci, tzn. vůdcovskou zkoušku.
- Chtěl jsem, aby členové na táboře měli větší možnost se sami pro něco rozhodnout, sami sebe organizovat –

byly přijaty následující návrhy: dobrovolná účast členů na nákupech, povinně volitelné služby v kuchyni a hlídky, 1–2 odpoledne bez programu, možnost spaní na náměstíčku a hřišti.

- Přípravu celotáborové hry si vzali na starost Bush, Matěj, Rychlonožka, Sirka – téma Vikingové
- Limitovali jsme délku večerních rad na 30 minut
- Do Albionu by mohli jít Hruška, Matěj Růžička a Garry

Horká část kampaně:

Během následujících měsíců se lidé zvolna začínali věnovat svým úkolům a čas, který jimi trávili, rostl s blížícím se termínem.

V sobotu 8. 6. Sirka zorganizoval před táborovou dílnu, kde jsme jako OR vyrobili některé rekvizity pro celotáborovou hru.

Čtyři dny před začátkem tábora – v úterý 25. 6. – jsme se vydali do supermarketu na Vršavě na předtáborový nákup, kde jsme nakoupili potraviny, drogerii do startu tábora a zmrzlinu za odměnu.

Velké díky patří dle abecedy Bushovi, Matějovi a Sekáčovi, kteří se na jeho realizaci podíleli. A Rychlonožkovi, který se stával aspoň na začátek. Celý nákup byl následně odvezen mnou, Bushem a Škodou Felicií Combi (Petrol green, r. v. 1998 se zážehovým motorem s vícebodovým vstřikováním, hydraulickým posilovačem řízení a protektorovanými pneumatikami) do srubu.

Táboříme:

V sobotu 29. 6. přišel ten dlouho očekávaný moment. Jako obvykle jsme se ráno sešli u městského divadla, odkud jsme okolo 8 ranní vyrazili. Protože jsme sérii letních turnusů začínali, nesly se první dny ve znamení staveb stanů, latriny, odpadovky, úpravy kuchyně, stožáru, a dalších.

Ontario gangsta's paradise v nových mikínách

První bitva s barbarským kmenem

Hrdinný Mira brání vstup do kuchyně a neodbytný Červ snaží se si umýt lžíci

Zpívanda a taverna ve vikingské chýši

Žádání severského boha Mími o radu

Oproti zvyklostem jsme táborový kruh na Dolní louce umístili tak, že tam, kde obvykle bývá zadní hrana stanů v dolní řadě, my jsme měli zadní hranu horní řady a spodní řada ve tvaru šipky směřovala k dolnímu okraji louky. Stožár jsme nicméně vztyčili na konvenčním místě, tj. přibližně v těžišti tohoto útvaru. Nekonenční dominantou byl vůdcovský stan uprostřed horní řady postavený na kulech, z něhož jsme se Slivkou měli dobrý přehled o dění v tábořišti, a také... (to, co stojí vlevo na obrázku)

Zde příběh na okamžik přerušme touto neočekávanou literárněteoretickou vsuvkou: Naratologie a focalizace jsou důležitými pojmy v oblasti literární teorie. Naratologie se zabývá studiem narace a jejích prvků, jako jsou vypravěči, příběhová struktura, časování a dějové motivy. Fokalizace na druhé straně odkazuje na perspektivu, z níž je děj líčen a jakou roli v něm hrají jednotlivé postavy. Hlavní rozdíl mezi nimi spočívá v tom, že naratologie se zaměřuje na způsob vyprávění příběhu a jeho strukturu, zatímco focalizace se zaměřuje na subjektivitu a perspektivu, z níž jsou jednotlivé události v ději pozorovány. Tento přístup může pomoci interpretovat, jak se autor snaží ovlivnit a vést čtenáře v chápání příběhu, což může vést ke zvýšení jeho srozumitelnosti a poutavosti. Z důvodu větší variability jsme se nyní rozhodli aplikovat Šklovského metodu ozvláštnění a náhle změnit focalizovanou postavu, proto tedy tato náhlá změna stylu vyprávění.

Krom stavby našeho tábora se však postupně začal rozvíjet i etapový příběh. Stal se z nás kmen vikingů, který připul do cizí země vybudovat si novou vesnici. Již zpočátku nás však sužovaly okolní barbarské kmeny, které nás nechťely nechat na pokoji. Vyřešili jsme to jako správní vikingové – všechny jsme pozabíjeli. Brzy se však ukázalo, že nepřátel je na nás příliš mnoho a že na to možná sami nebudeme stačit... Proto jsme se rozhodli obrátit se s žádostí o pomoc na naše severské bohy. A naše žádost byla vyslyšena! Do nadcházející bitvy nás tak krom našich vikingských jarlů vedl i samotný Thor! Ukázalo se však, že Thor není jediným Asgardanem na bojišti. V pozadí celého konfliktu totiž za nitky tahal Loki, který barbarům předal prokletý meč Dainsleif, který jako jediný může zranit boha. Barbary jsme si nadobro porazili, během bitvy byl však Thor těžce zraněn a přišel o svou nesmrtelnost. Jelikož jsme mu byli zavázáni, nabídli jsme mu svou pomoc. Tehdy jsme si však ještě neuvědomovali, jak katastrofické následky bude mít tato událost...

Literárněvědná vsuvka:

Tento literární postup nazýváme jako metafikce. Spočívá v zahrnutí fikčních prvků, jako jsou například postavy nebo příběhy, do jiné fikční práce. V našem případě se tak do vyprávění dostávají postavy, lokace a předměty ze severské mytologie. Dílo tímto způsobem sebereflexivně poukazuje na to, že je lidským výtvořem, a nutí čtenáře zamýšlet se nad vztahem mezi realitou a fikcí.

Nebylo to však celou dobu jenom o hraní, čekal nás totiž náročný úkol. Thor nám seslal Bifrost, s jehož pomocí jsme se postupně vydali do několika světů. V Jotunheimu jsme pomohli moudré hlavě Mímu sehnat nové tělo výměnou za lokaci Odróriru (elixíru nesmrtelnosti). Jelikož se však elixír nacházel na ohnivém světě Muspelheimu, kde kvůli ohromným teplotám běžný smrtelník nemůže přežít, museli jsme si udělat krátkou odbočku na Niflheim, kde jsme si vyzvedli runy mrazu, které nás na Muspelheimu ochránili. Vyzvednutí elixíru se však mírně zvtlo – Loki nás zradil, přepadl nás obr Surtur a my jsme jen taktak vyvázli živí a bez elixíru. V záchvatu hněvu Thor zničil Bifrost.

Sirkova vsuvka:

Byla to rana jako sviňa! Já a Bush jsme u toho byli, jako dvě hlavní postavy na straně členů. Řeknu vám, takhle našťvaného Matěje (Thora) jsem fakt NIKDY neviděl. Všichni jsme vyšli z Bifrostu a Thor začal tak řvat, že sme se báli aj my a co se toho Bifrostu týče, domluvené bylo jen to, že do toho bouchne, a to taky udělal, ale tak moc, že ten dvou a půlmetrový Bifrost celý zahučel do příkopu a udělal takovou ránu, že jsme se u toho s Bushem málem neudrželi a pukli smíchy, jak hustý efekt to byl.

Naštěstí se však nakonec s prosíkem připlazil Loki, kterému se podařilo získat Thorovo částečné odpuštění, jelikož mu přinesl Odrórir, který mu vrátil nesmrtelnost.

Spousta dramatických událostí se však děla nejenom v etapě. Ve chvílích, kdy jsme se zrovna bezhlavě nerubali, jsme dělali celou řadu jiných bohulibých činností. Zažili jsme návštěvní den, který vyvrcholil slibovým ohněm. Utkali jsme se v závodech drakkarů pod vedením vikingských moderátorů Mothora a Mogula.

Snědli jsme mletého trolla, zatančili jsme si Rain dance a nafotili jsme celou řadu parádních fotek. No zkrátka bylo toho více, než se na těchto pár stránkách může vejít a pokud jste to všechno nezažili na vlastní kůži tak to stejně nebudete prožívat tak silně jako ti, co tento tábor opravdu zažili. A to jsem ani nezminil jednu z nejepičtějších závěrečných bitev, co kdy v Lidečku proběhla, při které Loki vyvolal Ragnarök a my jsme tak museli čelit zástupu obrů, nemrtvých, vlkovi Fenrirovi či hadu Jörmungandrovi. Takto velkolepě vyvrcholil jeden velkolepý tábor a všichni kteří se jej zúčastnili na něj s láskou vzpomínají dodnes.

Homer, Matěj, Sírka, 29. 4. 2022
Zpětný zápis

DRÁKAR

Překrásný jezdec vítězného týmu závodu drakarů

VIKINGSKÝ ŠTÍT KLADIVO MJÖLLNI

(???)

ODDÍLOVÉ
MUZEUM

Vody archeologických kruhů nedávno rozvířil naprosto nevídaný objev. V tomto případě se nebavíme o žádné vlnce, hovoříme zde o hotovém tsunami. Několik kilometrů odsud byly nalezeny pozůstatky vikingské chýše, což pravděpodobně značí, že se zde dříve vyskytovala celá vikingská osada. V chýši byly nalezeny mnohé starodávné artefakty (např. štít, který zde můžete vidět), ovšem žhavé debaty vyvolal především nález válečného kladiva, pokrytého runami. Kryptologové je již dokázali rozluštit a domnívají se, že se jedná o kladivo Mjöllni (též Mjollnir), kterým se dříve oháněl bájný Thor, který tak možná přeci není jen pouhou legendou. Tuto teorii potvrzuje také fakt, že se dosud nikomu nepodařilo kladivo zvednout, a tak zůstává stále na místě nálezů (veřejnosti nepřístupné). Zde můžete vidět jeho věrnou maketu.

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE 2019 / 2020

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	Jan Riedl (Homer)
Zástupce vůdce	Lukáš Michalík (Luke)
Oddíloví rádci	Jakub Slíva (Slivka) Jiří Sousedík (Sirka) David Holík (Křáč)
	Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
	Matěj Škarka
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	Jan Holík (Tutti) Tomáš Kocián (Tom)
Členi	Jan Čevela Miroslav Dvorský Lukáš Kocián Vojtěch Kuna (Bejk) Tadeáš Matulík (Ciby) František Mück (Ferry) Filip Navláčil Martin Paška (Červenáček) Jakub Polínek Matěj Růžička

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Mikulášek (Napoleon) Jakub Škarka (Drak)
Členi	Dominik Brhel Filip Dleštík (Sekáč) Jiří Flieger (Tygr) Jan Genzer (Kareta) Samuel Hodgeson František Kuna (Garry) Lukáš Majer Vojtěch Straka Ondřej Urban (Zoko)

Po veleúspěšném roce čekal tým nelehký úkol - překonat velmi vysoko položenou latku. Naštěstí přišla do oddílu posila v podobě čtyř nových rádců: Jana Holíka, Tomáše Kociána, Jakuba Škarky a Vojtěcha Mikuláška. Tito bažanti, kteří byli sami jednou členy oddílu, převzali vedení družinek a pod odborným dohledem ostrřílených rádců se rychle zaškolovali a dostávali se do oddílové normy. V průběhu roku tým postupně zrealizoval projekty dvou rádců v podobě oddílových výprav a zlomil prokletí druhých dílů, když naplánoval špičkovou vánoční výpravu, která navázala na minulý rok.

Zlom však přišel v březnu, kdy se stala událost, kterou nikdo nemohl očekávat - koronavirus. Nejdříve byly zavřeny školy, poté hranice a i samotný Junák musel přerušit svou činnost. Oddílová rada se však nenechala touto náhlou změnou zaskočit a rozjela program H0M3R, který digitalizoval veškerou tvorbu oddílu. Schůzky probíhaly online - buď formou vlogů rádců z jejich každodenního života nebo společným hovorem přes Discord. Velikou výzvu však představoval tábor, jelikož mnohé z vedoucích čekaly náročné zkoušky. Aby OR načerpala inspiraci, vydala se dokonce až do vzdálené a nehostinné Prahy. Ačkoliv se na přípravě tábora nemohl podílet celý tým, výsledek nakonec přeci jen stál za to a i přes pár škobrtnutí tábor dopadl nadmíru dobře. OR si tento rok prošla náročnými výzvami, je však třeba mít na paměti, že noc je nejtemnější před úsvitem a že zítřky slibují další společná dobrodružství...

- výtažek z oddílové historie
2019/2020

27.9. - 29.9.
2019

ZAHAJOVAČKA

ZACHRAŇTE VOJÍNA PETU!

Další výprava ze série „naplánuješ si nějakou výpravu nebo neuděláš tento kurz, a basta“ na sebe nenechala dlouho čekat. Tentokrát jsme se pod velením Rychlonožky a jeho mužného parťáka Petra Nguyena vydali do nehostinné vojenské základny v Lidečku Račném.

Jak se na vojenskou výpravu sluší a patří, začali jsme v pátek zábavným večerem, při kterém jsme si zahráli nejednu zábavnou kratochvíli. V sobotu však pohoda skončila. Přes den jsme absolvovali naprosto decimující vojenský výcvik, sestávající z tak neuvěřitelně náročných disciplín jako je například chůze se zavázanýma očima! Ty, co tento vražedný výcvik přežili čekali další zkouška v podobě vaření oběda. Uvařit chutný oběd je výzva sama o sobě, natožpak v takto bojových podmínkách jako je srub v Lidečku, my jsme se však nenechali odradit a guláš z pytlíku jsme bravurně zvládli. A až na pár popálených jazyků to bylo dokonce i jedlé.

Odpoledne však měla přijít ta pravá výzva – napadli nás totiž teroristi a unesli našeho milovaného Petu! Hrozili, že pokud jim za něj nezaplatíme výkupné, nadělají z něj Kinder Nguyeno. My jsme se však řídili tradiční americkou zásadou „s teroristy se nevyjednává“ a střemhlav jsme se vrhli do bezhlavého útoku. Díky naší dokonalé taktice, nezměrné síle a špičkovému charismatu, jsme teroristy vcukuletu zlikvidovali, což rozhodně nebylo způsobeno tím, že jsme měli několikanásobnou převahu a medik navíc samozřejmě nebyl celou dobu s námi, takže jsme byli prakticky nesmrtelní. Nu což, v životě zkrátka nikdy nejde nic podle plánu, a ačkoliv byste si přáli, aby vámi naplánovaný program probíhal podle vašich představ, ve skutečnosti tomu tak nikdy není. Ted' mluvím samozřejmě o teroristech, kteří ostrouhali a byli pobiti do jednoho, tudíž náš miláček Peťa byl zachráněn a my jsme jej bezpečně dopravili zpátky domů <3

Matěj Škarka, 29. 7. 2022
Zpětný zápis

DRS...

...NÉ VÝ...

...ZVY

12.11. - 14.11.
2019

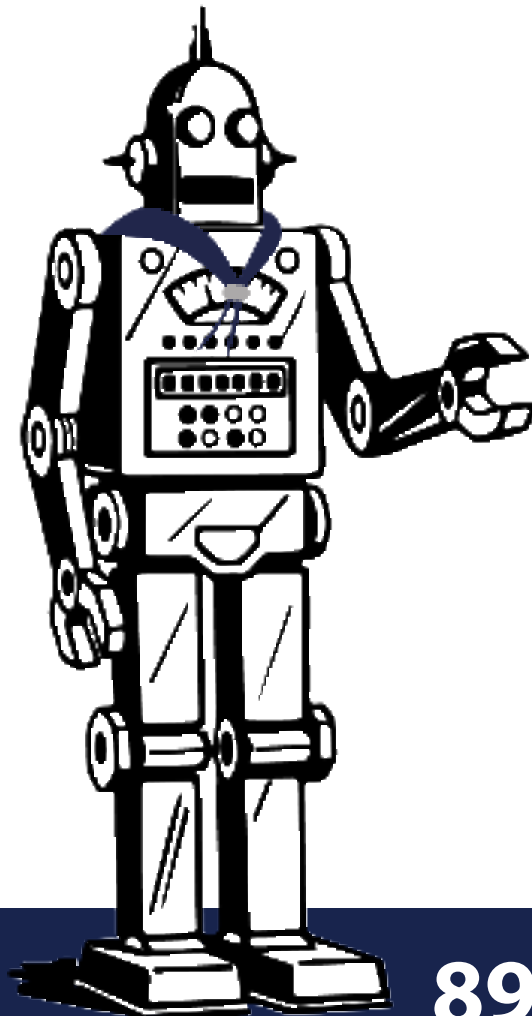

PODZIMNÍ VÝPRAVA

JÁ, SKAUT

Při pohledu na monotónnost a bezcílnost některých spoluskautů se vyloženě nabízí myšlenka, zda nežijeme pouze v simulaci, zda všichni nejsou jen roboti. Nevím, zda podobné myšlenkové pochody procházely také Matějovým mozkem, nicméně jsme se pod jeho velením jednoho listopadového odpoledne sešli a s krátkou zastávkou v Luhačovicích (mj. na oplatky) dojeli do Bojkovic na oddílovku nesoucí téma Já, skaut. Večer začal brutálně. Válkou robotů. Dvojice zápasníků se do sebe pustili s vpravdě mechanickou vervou. Boj byl těsný ale první místo si odnesla dvojice Bejk a Krasoň. Sobotní ráno jsme zahájili obvykle. Brzy jsme přešli na krátké univerzity. Po výborných dukátových buchtíčkách začalo poznávání Bojkovic skrze malou šifrovací hru. Večer jsme si tak už mohli užít deskovky a v neděli se poklidně vrátit do Zlína.

Tom Kocián, 24. 7. 2022
Zpětný zápis

Oddílová filmová databáze

89%

VÁLKY ROBOTŮ 1. DÍL

ROBOT WARS - ONTARIO PRODUCTION

Sci-Fi / Brutální / Nářez / TV show
CZ, 2019, 18 min

Režie: Sirka, Matěj
Scénář: Improvizace
Kamera: Tuty, Drak, Bush
Střih a hudba: Sirka
Účinkující: Blesk McQueen, Varlatýn 69, Bezmozek
2.0, Krutošpek, Blondýn, Fešanda flámov

Lázeňské oplatky zachránily celý program, když nám ujel bus

Vyhlášení vítězů Válek robotů

VÁNOČKA ZÁHADY S.R.O.

Výpravu jsme zahájili krásným zimním výšlapem, kdy jsme se nechali autobusem vyvézt na Provodov odkud jsme si to pěknou vrstvou sněhu vesele šlapali až do Horní Lhoty. Veselost nás ale rázem přešla, jakmile jsme dorazili do cíle. Všude po dědině vysely letáky, na kterých stálo: „Hledá se chlapec a dívka“ „Brutální vražda Karel Vlackého“ „Podezřelý muž se pohybuje v okolních lesích“. Někteří měli dost nahnané, ale celé drama nakonec pokazil jeden ze členů, který si všimnul, malého textu dole „Skaut“. Tak jsme aspoň nemuseli tolik prát.

Na faře nás uvítali Krotitelé duchů, kteří s námi přijeli oslavit roční výročí od porážení zlého ducha Trevera ve Vyškově. Pařilo se o sto šest. Najednou tma. Krotitelé duchů zmizeli. Panika. Utíkali jsme ven, ale po krotitelích duchů zbyly jen obleky. Záhada...

Ráno nás probudilo klepání na dveře. „Jsme Záhady s.r.o. a přijeli jsme tady vyřešit záhadu.“ Ozývá se od hlavního vchodu. Tak jsme jim otevřeli a dali se do práce. Z celé záhady jsme byli tak unešeni, až jsme si nevšimli toho, že nám ještě před budíčkem zmizeli 2 členi.

Záhady nás hned informovali o jejich podezření. Spojitost s vyvěšenými plakáty po dědině a zmizení Krotitelů duchů a našich dvou členů není náhodné. Podle nich to má vše na svědomí jedna osoba a tou osobou je Krampus, démon z podsvětí.

Byla rozcvička, bez té se přece záhada řešit nedá... Však během návratu nám zmizeli další dva účastníci. Jedním z těch dvou jsem byl Já. Určitě si říkáte, co se stalo. No,

abych to uvedl na pravou míru, tak unesený byl jen jeden, a to byl Dominik, ten se mnou navíc šel bez jakéhokoliv vzdoru. Ano, spolupracoval jsem s Krampusem, ale vůbec není takový, jak ho popisují Záhady. Je to takový milí blondatý strýček, který má rád vánoční pohodu a určitě ne lovení lidí.

Společně s Dominikem jsem došli do opuštěné hospody, ve které měl Krampus dočasné bývání a potkali se tam i s ostatními zmizelými členy. Ti zrovna dosnídali, tak jsme se společně mohli vrhnout do řešení této záhady ohledně Záhady a toho, kdo stojí za těmi odpornými činy.

Vytvořili jsme si mapku s provázky a fotkami, abychom se cítili profi. Dali jsme se do práce. Celý den, jsme hledali důkazy o Krampusově nevině, důkazy, které by usvědčily pachatele, unesli několik našich druhů, v mezích jsme Krampusovi házeli kroužky na rohy. V tu chvíli to přišlo, měli jsme dost důkazů k usvědčení pachatele, a tím pachatelem byly Záhady s.r.o. Teď to dávalo dokonalý smysl.

Nakonec jsme si na ně počíhali, přepadli je, svázali, a ukázali jim naši profi tabulku s provázky a obrázky. Skláplo jim.

My jsme se tak mohli společně vydat oslavit vyřešení této záhady k Vánočnímu stromku, bramborovým salátem a kýblem řízků. Celé to zakončil krásný ohňostroj. Ráno jsme se vrátili všichni spokojení a najezení společně domů.

Sirka, 2. 3. 2023
Zpětný zápis

Pártoška s Krotiteli duchů

Krampus a jeho tým s vyřešenou záhadou

Nejvíc vánoční večeře

Ohňostroooooooooooj

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

TENTOKRÁT S KAPKOU HUMORU

Další rok, další Betlémské světlo v domově důchodců Naděje. Klasika – veselí senioři, rozladěný zpěv, roztomilá slůňátka – však to znáte. Co si budem povídat, bylo to krásné a bylo toho dost. Nic významného se zde však nestalo, a tak není moc o čem psát. Jelikož by Vánoce měly být svátky pohody a naděje, měl by k nim neodmyslitelně patřit také smích. Proto se pohodlně usadte a dopřejte si trochu té vánoční legrace při četbě těchto uměle vygenerovaných vtipů o Betlémském světle:

- Co uděláte, když vám dojde světlo na Betlémské hvězdě? Půjдете si pro něj do OBI.
- Jaký je rozdíl mezi Betlémským světlem a fotovoltaičkou elektrárnou? Betlémské světlo svítí pouze na Vánoce, zatímco fotovoltaiická elektrárna svítí celý rok!
- Proč se vždycky pořád mluví o Betlémském světle, ale nikdo nikdy nemluví o Bet-

lémské tmě? No přece proto, že tmavé stránky Vánoc nikoho nezajímají!

- Jak rozdělit Betlémské světlo mezi katolíky a protestanty? Jednoduše ho dáte na druhý konec místnosti, každý z nich si najde svíci, ať si ho tam vzájemně podají.

- Proč se Betlémské světlo rozšířilo rychleji než internet? Protože připojení k internetu potřebuje modem, ale k Betlémskému světlu stačí jen zapálit svíčku.

- Jaký je rozdíl mezi Betlémským světlem a politikou? Betlémské světlo přináší naději, zatímco politici přinášejí zklamání.

A ten nejlepší na závěr...

- Co řekne Betlémské světlo, když se ho zeptáte, jak se cítí?

No, jak se asi může cítit světlo, které muselo projet celou Evropou pěšky?

Matěj Škarka, 27. 4. 2023
Zpětný zápis

Nadšení poslední řady

Mára převlečený za děsivého Krampuse

FILM FEST

TOP 10 NEJVÝZNAMĚJŠÍCH UDÁLOSTÍ

Na FilmFestu se můžou stát opravdu šílené věci! Vítejte na OntarioSkaut.com a v dnešním díle naší série „Nejvýznamnější kinematografické akce všech dob“, se podíváme na všemi známý a milovaný FilmFest v rámci našeho žebříčku „Top 10 nejvýznamnějších událostí FilmFestu 2020“:

#10: „Kudlovna“ – jednalo se o historicky 1. FilmFest uspořádaný v klubovně na Kudlově, která se později stala již termínem který je s FilmFestem tradičně spjatý. Dokonce ani totální nechutnosti v podobě neidentifikovatelně vlhkých podlah tento zážitek nemohly zkazit.

#9: „Obecná škola“ – druhý z filmů večera nejspíš sklídil od diváků nejméně nadšené reakce. Někteří svou nevoli dali dokonce tak najevo, že rozhořčeně ze sálu odešli věnovat se mnohem důležitějším věcem (hraní na mobilu).

#8: „Ferryho blbé kecy“ – náš milovaný Ferry se do našich srdcí zapsal mnoha způsoby. Jedním z nejvýraznějších jsou však jeho věčné blbé kecy, kterými samozřejmě nešetřil ani na této akci.

#7: „Mára“ – na dochovaných fotografiích byl nalezen zajímavý úkaz -> na jedné z nich se nachází samotný Mára Mech! Jak a proč se tento specialista na vánoční výpravy objevil zrovna na této akci zůstává záhadou, více se dozvíte v našem článku „Top 10 věcí, které věda nedokáže vysvětlit“!

#6: „Shazam“ – otvírák tohoto večera, lze říct že docela slušná sázka na jistotu. Možná že ne všichni tento snímek milovali, ale alespoň nikdo neodešel ze sálu, což si myslím že je dostatečný úspěch.

#5: „Jediná promítací místnost“ – výjimečné opatření pro tento konkrétní FilmFest bylo zcela jistě to, že se promítalo v pouhé jedné místnosti! Organizátoři si od toho

slibovali větší pospolitost a menší logistické problémy. Žádné extrémně špatné reakce ze stran účastníků nezazněly, přesto se toto opatření od té doby zatím znovu neopakovalo.

#4: „Ready Player One“ – poslední z trojice filmů vybraných diváky nejspíše zaujal nejvíce lidí. Přesto však byly všechny tři filmy zastíněny zlatým hřebem večera v podobě posledního filmu – „Panika v městečku“.

#3: „Existence dokumentace“ – pro FilmFesty je mimo jiné zcela typická jedna věc a sice totální absence jakékoliv dokumentace. I v tomto případě proto tento ročník vybočuje z řady, jelikož je z něj historicky nejvíce fotek, a dokonce ve velmi dobré kvalitě!

#2: „Exodus místnost“ – naše mírně naivní, byť jistě odvázná, trojice ve složení Matěj, Křáč a Rychlonožka v době konání FilmFestu plnili Exodus, takže se nemohli podívat na jediný film, což je tak trochu jako přijít prodávat plavky na Vánoční trhy. Celou dobu proto strávili hraním Válek vyvolávačů a vlastně jim to vůbec nevadilo.

#1: „Homerův plnovous“ – tento bod hovoří sám za sebe. Přiznejte se, kdo z vás se nikdy ve svých myšlenkách neutíkal do útulného objetí „tatky Homera“? S tím jeho mužným plnovousem jsou tyto představy ještě lákavější než kdy předtím!

Souhlasíte s naším výběrem? Jaký je váš oblíbený okamžik? Pro více vzrušujících článků určitě navštivte naše stránky OntarioSkaut.com!

Matěj Škarka, 19. 3. 2023
Zpětný zápis

ODDÍLOVÁ RADA V PRAZE

ZLÍN NÁM BYL MALÝ

Každá větší organizační skupina se vyznačuje tím, že má neustálou potřebu se radit, chystat, připravovat, diskutovat, vyměňovat si postřehy a nápady, či jakkoliv jinak odkládat chvíli, kdy bude muset doopravdy něco dělat. Oddílová rada Ontario bohužel není výjimkou, zato je ale schopná si podobné události užít a pozvednout je na novou úroveň. Svou výpravu sice začala prachobyčejným razením, analýzou roku minulého a předpovídáním roku dalšího (spoiler alert, COVID nikdo nečekal). Odpoledne ovšem začala velká párty. Všichni členi OR zvládli projít nejužší uličkou v Praze, vystoupali na pražský hrad, nenechali se zatknout policií na vstupní prohlídce, prošli hradčany a po závodě napříč Karlovým mostem si užili skluzavku v největším hračkářství v Republice. A mimo to obdivovali mnohé krásy hlavního města a užívali si společnou přítomnost.

Tom Kocián, 6. 9. 2022
Zpětný zápis

Cesta vlakem do Prahy

COVID-19

Když jsme si s oddílovou radou udělali v rámci začátku příprav tábora v druhé půli února 2020 výlet do Prahy, asi nikdo z nás neočekával, že za 2 týdny a 3 dny dojde k významnému omezení našich nejen skautských aktivit. Ale pojďme od začátku. Někdy v listopadu 2019 se v Čínském městě Wu-chan začala šířit neznámá nemoc, která způsobovala problémy s dýcháním, kašel, chronickou únavu, ztrátu čichu a chuti, zvýšenou teplotu nebo horečku, nevolnosti a v 1/100 případů i smrt. Nemoc se v průběhu několika měsíců rozšířila z Číny do celého světa, na což byla, kvůli závažnosti onemocnění, postupně vyhlášována různá omezení a nakonec i karanténa.

„V reakci na rozhodnutí přijímaná státními institucemi s ohledem na aktuální epidemiologickou situaci je s platností od 11. března 2020 do odvolání pozastavena všechna běžná skautská činnost (družinové schůzky, oddílové schůzky, výpravy, závody) i akce skautského vzdělávání.“, píše vedení Junáka. Všichni jsme zůstali doma. Náš oddíl ale nikdy nespí! Hned po vyhlášení

karantény, náš technický tým vytvořil a spustil program zvaný jako „HOM3R“. Ten nám zajistil prostor k tvorbě online schůzek a setkávání se alespoň v online prostředí.

Situace se nezhoršovala a postupně docházelo k uvolňování opatření, až jsme se nakonec i my mohli potkat. K prvním schůzkám došlo v pátek 22. 5.

V době, kdy píšete tyto řádky, je epidemická situace v ČR jednou z nejhorších na světě. Dlouhodobě jsou zavřena kina, divadla, hospody, restaurace, lázně, a další. Od 1. 3. do (zatím) 21. 3. je omezený pohyb osob v rámci ČR, cestovat mimo okres je možné jen ve zcela konkrétních případech, např. při cestě do zaměstnání. Doufám, že s příchodem teplejšího počasí a zvýšením se počtu naočkovaných lidí se situace zlepší a my budeme moci uspořádat letní tábor, který již připravujeme.

Homer, Sirka, 12. 3. 2021
Zpětný zápis

PROGRAM HOM3R

DRUŽINOVKA KANCŮ NA SKOK NA PÁLAVU

Koronavirus pomalu slábnul, škola však ještě nebyla obnovena. I přesto jsme dostali povolení a družina kanců se mohla vypravit na družinovku. Přespání ještě nebylo možné, takže jsme páteční odpoledne strávili sledováním filmu. V sobotní ráno jsme ale plní nadšení vyrazili pod Pálavské vrchy. Čekaly nás tři velké kopce, hrad, vysílač i stolová hora. Prodírání se bahnem a blížící se smrt žízni. Strmá stoupání a často ještě strmější klesání. Po této trase sice ne až tak dlouhé, však o to krásnější (a náročnější) jsme dorazili do Mikulova a výpravu zakončili točenou kofolou. Myslím, že vytržení ze stereotypních dní online výuky všichni ocenili.

Tom Kocián, 25. 7. 2022
Zpětný zápis

Na zřícenině hradu Děvičky

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ REÁLNÁ DRUŽINOVKA, KTERÁ PROBĚHLA...

Během celého svého skautování jsem jako každý skaut bojoval s nedostatkem času. S tím bojuji doteď. Vím, že jsem to psal u svého posledního zápisu do kroniky, ale co se dá dělat, autentičnost nade vše. Vynechme proto všechny zbytečnosti o popisech a krásách a pusťme se rovnou do nejkratšího (snad) zápisu o nejkratší družinovce, kterou jsem kdy vymyslel.
A že jich moc nebylo!

Kvůli stále probíhajícímu covidu, jsme zvolili s Drakem a Napem družinovku ve formě schůzky a sobotního výletu. V pátek jsme tedy měli v čase schůzky schůzku. Bylo to takové ohlédnutí za mým rádcováním Medojedů a pak jsme se dívali na film. Byli jsme v klubovně, jediný problém byl, že zároveň s námi se v klubovně odehrávala smuteční hostina po pohřbu. Bylo to celkem trapné, dívat se na Men in black, když ve vedlejší místnosti byla smuteční hostina. Ale jak jsem již napsal, vynechme vše o pocitech.

V sobotu jsme se pak sešli ráno a vyjeli autobusem směrem k Rožnovu pod Radhoštěm. Cílem bylo zdolat Radhošť. Hlavně proto, že já sám tam nikdy nebyl, ale taky proto, že se zde nachází Stezka korunami stromů. Na které jsem taky nikdy nebyl a chtěl ji navštívit. A pak jsme šli. První do kopce, jak člověk přijde na Radhošť,

tak celkem po rovině a pak fakt hodně z kopce. Hráli jsme celkem dost her, které se dají hrát za chůze a hlavně přemýšleli, jestli si jde cestou z kopce vyrýsovat sva-ly na holeni. Říkali jsme si, že by to bylo husté.

Stezka korunami stromů byla za mě parádní. Ještě parádnější by byla, kdyby půlka členů neměla strach z výšek. To mi trochu kazilo radost. Ale emoce stranou. V jednu chvíli se nám ztratil Lazi. Pak jsme zjistili že si kupoval lízátko a vše bylo v pořádku. Akorát si teď nejsem jistý, jestli to byl Lazi.

Chodil Lazi vlastně do Medojedů?

Konec cesty byl boj o přežití. Nestíhali jsme a museli jít hodně rychle hodně z kopce. Aspoň jsme si rýsovali naše holeně. Akorát nám už u Stezky korunami stromů došla voda, to bylo celkem na nic. Ještě horší bylo, že ve Frenštátu pod Radhoštěm už nebyl poblíž nádraží žádný obchod, kde bychom si vodu koupili. A tak jsme bojovali o přežití až do Holešova.

Tam jsme byli zachráněni a cestou z Holešova do Zlína jsme se vesele učili s Lukášem Majerem japonsky.

Rychlonožka, 15. 5. 2023
Zpětný zápis

Reální vedoucí a živí členové

1.7. - 20.7.
2020

TÁBOR NA VLNÁCH

Jak už to v životě lidském bývá, nastal čas na tábor. Ale nejen tak ledajaký tábor, nýbrž tábor roku 2020. Pro ty z vás, kteří dávali větší pozor v hodinách dějepisu jistě není tajemstvím, že v roce 2020 světem prošla pandemie koronaviru. (s dalšími coming backy v roce 2021 a 2022). Kvůli koronaviru byla naše skautská činnost omezená na online prostor a nebylo vůbec jasné, jestli se tábor nakonec uskuteční. Štěstí se na nás ale usmálo a tábory nakonec byly povoleny! (Z dnešního pohledu se to jistě může zdát jako hloupé, protože vlivem letního rozvolnění přišla ještě větší vlna koronaviru na podzim. To ale přenechám na posouzení odborníků a jiných boomerů, co tyto časy zažili.)

Hned první den v červenci jsme nasedli na autobus a vyjeli do Lidečka. Na dolní louce nás přivítala vysoká tráva a stavba z minulého tábora. Ihned jsme se pustili do práce! Začali jsme stavět stany, kopat latríny a odpadovku. Zneškodněním vysoké trávy se dobrovolně ujal Sirk, který se nebál obnažit svrchní část svého těla, aby mu to lépe utíkalo. Jeho práce však brzy přišla vniveč, když přijely dva statné traktory, které mu prakticky sebrali svou výkonnost práci.

Je sice pěkné hovořit o Sirkovi a jeho souboji se silou techniky, ale mnohem důležitější by bylo vás seznámit s etapovkou (či celotáborovou hrou, jak tomu mi intelektuálové rádi říkáme). Ta nám byla v plné kráse odhalena na zahajovacím ohni. Tam jsme se dozvěděli, že naše loď byla napadena piráty a nyní jsme ztroskotali na tomto ostrově. Nezbývalo nám tedy nic jiného než začít se stavbou lodě, abychom mohli odplout. Ten vtip byl v tom, že ta loď byla téměř skutečná, a rozhodně byla skutečným kusem uměním. To je samozřejmě cool, po-

kud z vás baví celé dny stavět stavbu. Proto byl tento tábor a posteriori nazván táborem unaveným, neboť velké množství práce nás všechny během odpoledního klidu zmohlo natolik, že všichni spali jak polena. (To je myslím zásadní rozdíl, pokud porovnáme tábory, kde jsem byl rád, že se můžu vyspat aspoň jednou.)

Stavba nám tedy s vypětím všech sil postupně rostla. Naši krásnou budovatelskou činnost ale vyruší informace, že se blíží zlý kapitán Morgan, který naši loď potopil. Proto začínáme s výrobou mečů.

A nyní bych vám rád představil můj vlastní vynález (ano Sirk, já vím, taky ses symbolicky podílel). Jelikož naše meče byly vyrobeny z plastové duté tuby, staly se velmi ohebnými v boji, což bylo velmi nepraktické. Tuto problematiku jsme vyřešili tím, že jsme do dutého meče postupně vkládali papíry, které vyplnily horní dvě třetiny meče. Do zbylé spodní třetiny meče jsme nasypali písek. Tím se těžiště meče posunulo dolů a meč se tím stal mnohem praktičtější. To se ale nedá říct o jejich výrobě.

První bitvu vám snad ani popisovat nemusím. Jednalo se o prachobyčejnou zahajovací bitvu. Měla však něco, co dle mého skromného názoru žádná jiná bitva nikdy neměla a nikdy mít nebude – fungující past. Jak je známo, spoustu bitev má pasti, ale ty jsou většinou v realitě neškodné a jejich účinnost se jen předstírá. Tady to tak nebylo. Natáhli jsme mezi keři provaz, po kterém měli nepřátelé zakopnout a spadnou na zem. To samozřejmě záporáci věděli a byli na to připraveni. Co ale nevěděli, byl fakt, že padali do kaluže, která byla sporadicky zakryta trávou. To způsobilo to, že past se skutečně vydařila, neboť všichni, kdo byli na stra-

Příprava na obranu proti kapitánu Morganovi

Ty vyhulený
CIIIGO!!!
Bejk

Kníry pro zachování mužství

Ukrutné práce na lodi

Snídaně

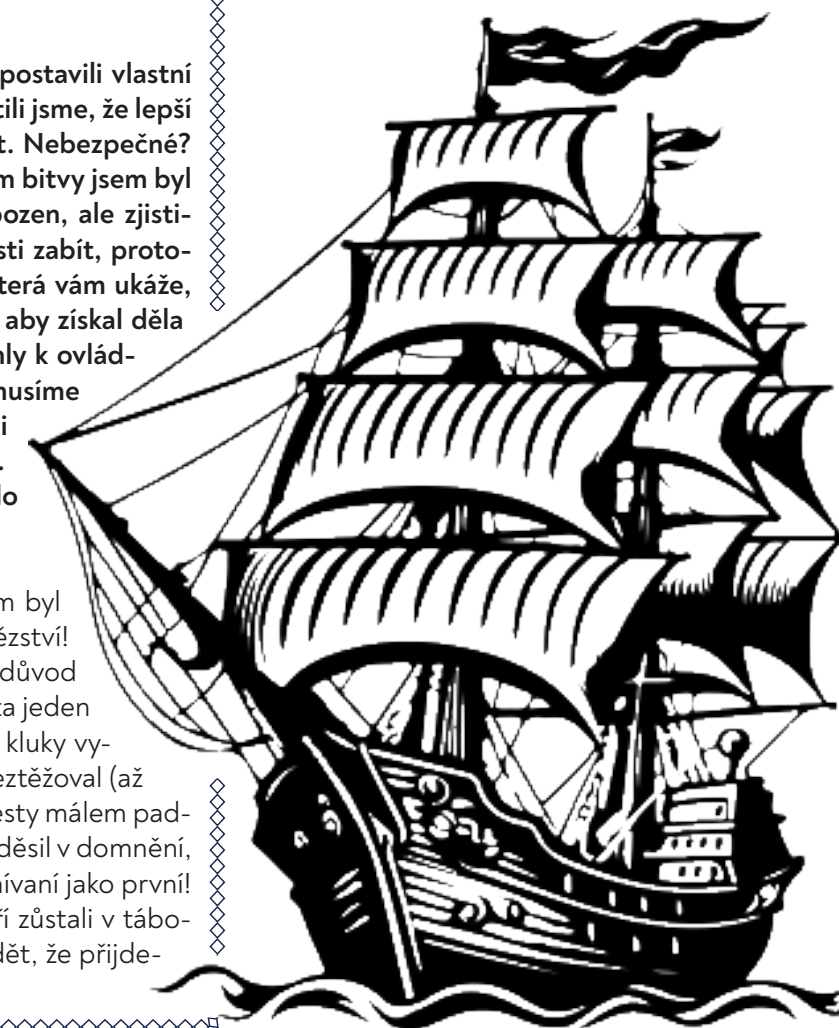
ně záporáků se krapítek namočili. Tohle jsou ty chvíle, kdy jste rád, že hrajete kladase.

V bitvě jsme si však všimli, že záporáci používali malé loďky, po kterých pluli na pomyslných vlnách. Nyní mi prosím dejte možnost představit vám podobu těchto lodí, neboť se jednalo o naprosto inovativní techniku, která (ne)dokonale kombinovala boj s meči a praky. Jednalo o se o menší dřevěnou konstrukci, která byla pokrytá látkou. Do těchto loďek se zpravidla vešli tři lidé. Člověk vepředu a vzadu loďku drželi a pohybovali s ní, zatímco ten uprostřed měl v ruce prak a snažil se protřhnout díru v papíře, který byl pověšený na bocích loďky. Pokud loďka měla protřžené všechny 3 papíry na jedné straně, byla potopena a posádka musela bojovat na souši meči. Na první pohled dokonale. Po praktické zkoušce se pár chybiček našlo. I přesto, že mě tento typ souboje velmi bavil, tak mé prsty už tolik nebovali. Ti, kdo řídili loď se často setkávali se situací, že jejich prsty, které byly velmi často blízko papírového terče, se staly zásobárnou bolesti. Nemotornost dvou řidičů a jejich neschopnost koordinace pohybů také vedla k tomu, že se z lodi stala pohybující se rakev plná reálné ale i psychické bolesti.

Dále nás čekalo commandos. Zajímalo by mě, jestli vy zoomerů stále víte, co to je. Jedná se o příběhovou akci s tematikou vojenství, která je velmi tvrdá a trvá zpravidla celou noc. Trocha Nutelly ale dělá divy, takže jsme všichni ve zdraví přežili. Zpátky ale k loďm.

Přece jen však nebylo vše černé. Poté, co jsme postavili vlastní loď jsme se střetli s kapitánem Morganem a zjistili jsme, že lepší nežli po sobě střílet, bylo do sebe loďmi narážet. Nebezpečné? Dozajista ano, ale trochu srandy neuškodí. Během bitvy jsem byl já, jakožto Gallo zajat. Nakonec jsem byl osvobozen, ale zjistilo se, že kapitán Morgan nás chce ves skutečnosti zabít, protože já, Gallo znám lokaci mapy Černého Barta, která vám ukáže, co budete chtít. Kapitán Morgan ji chtěl využít, aby získal děla z potopené lodi Princess, které by mu dopomohly k ovládnutí celého moře. Abychom jim v tom zabránili, musíme se vydat na dvě potenciální lokace mapy. Rozdělili jsme se na dvě skupiny a vydali se na dvoudenku. Část cesty šly skupiny spolu a vyhecovali se, kdo dojde dřív do tábora.

Z dvoudenky se stal závod. V jedné skupině jsem byl já a Matěj a chtěli jsme naši skupinu dovést k vítězství! Myslím, že obě skupiny zapomněli na primární důvod cesty, totiž najít mapu. Necelých 40 km jsme ušli za jeden jediný den. Byl to zázrak, neboť se nám povedlo kluky vyhecovat tak, že si nikdo prakticky za celou cestu neztěžoval (až na jednu nejmenovanou výjimku, která na konci cesty málem padla vyčerpáním a svým pohybem těla naše členy vyděsil v domněnku, že se jedná o opilce). Do tábora jsme přišli za stmívání jako první! Naši velkolepou radost ale nesdíleli vedoucí, kteří zůstali v táboře. Chápu, že jsme jim mohli zavolat a dát jim vědět, že přijde-

me o něco dřív, ale adrenalin v našich žilách nám prostě nedal jinou možnost, nežli ujít dvoudenku za jeden den. V tu noc jsem se krásně vyspal až do 11, protože nám zbyl jeden den dvoudenky, který jsme mohli zaslouženě prospat. V tu dobu někdy kolem rána došla i skupiny druhá, poražená.

Na tuto historickou událost se můžeme dívat jako na akt nezodpovědnosti, nebo jako na akt hrdinství a lidské schopnosti zdolávat překážky. Jisté je, že se přikláním k variantě číslo 2.

Ted' když máme mapu, tak se konečně s její pomocí dostaneme domů, že? No, ne tak docela. Stále musíme postavit loď, která nás odveze. Kapitán naší posádky Vex se z mapy dočista zbláznil a stal se z něj jakýsi odraz Gluma. Zajímavé je, že se zde práce na stavbě prolínala s etapou, kdy jsme byli nuceni pracovat na stavbě ještě intenzivněji, protože se náš kapitán dočista pomátl. To se samozřejmě nesetkalo s nevolí jen v rámci příběhu, ale i s nevolí vůči celé stavbě, kdy si skutečně všichni přáli, aby příští stavby byli již méně ambiciózní.

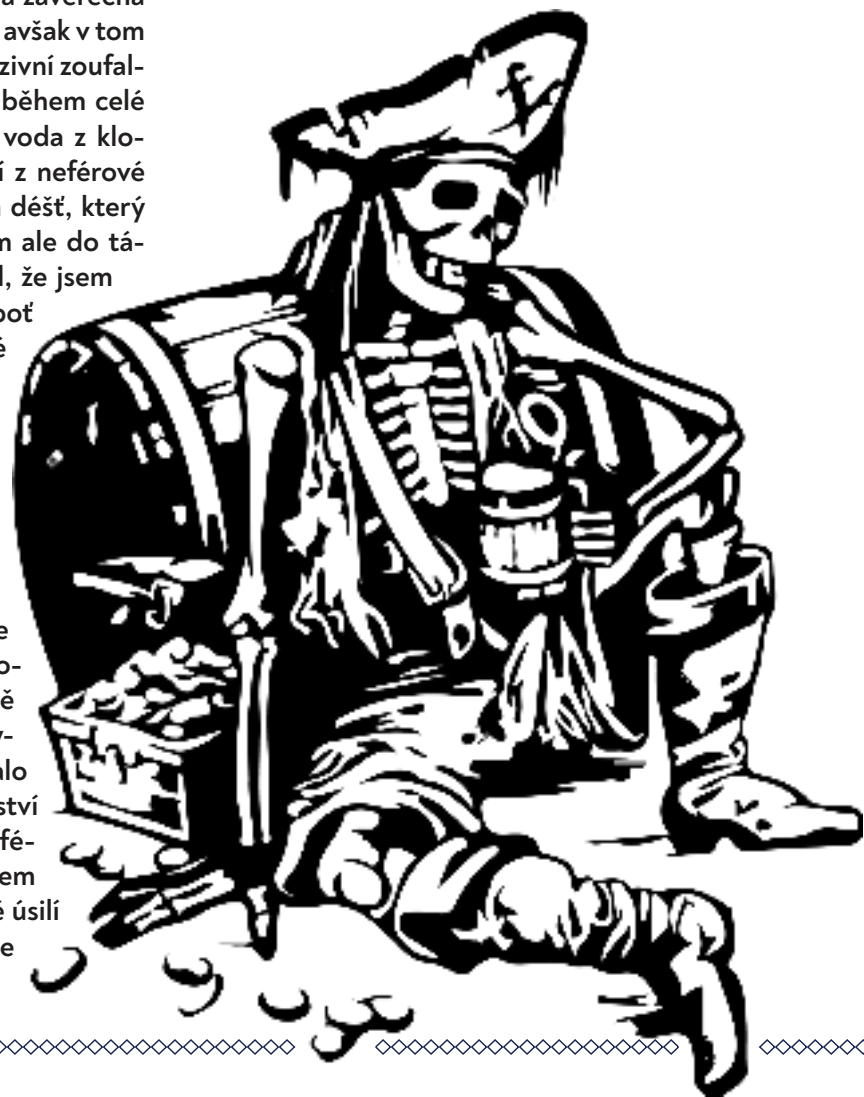
Nešlo to zkrátka vydržet, proto jsme se rozhodli kapitánu Vexovi mapu v noci ukrást. Když se nám to povedlo, zjistilo se, že jsem jakožto Gall podle mapy vzal a utekl s ní do lesů.

Všichni byli zmatení. Další problém byl, že na nás chtěl zaútočit kapitán Morgan, který si myslel, že máme mapu, i když jsme ji neměli. Tím se rozhořela závěrečná bitva, kterou bych nazval čirým zoufalstvím, avšak v tom dobrém slova smyslu. Bylo to takzvané imerzivní zoufalství. Nepřítel bylo dvakrát tolik co kluků a během celé bitvy vydatně pršelo, až nám z toho tekla voda z klobouků. Pokud něco umí vykreslit zoufalství z neférové situace, jako byla tato, tak to byl právě ten déšť, který dokonale dotvořil atmosféru. Nakonec jsem ale do tábora doběhl já, jakožto Gallo s mapu a řekl, že jsem se ji pokusil zničit, ale že mi to nevyšlo, neboť se to musí udělat ve skupině v rituálu. Vtipné je, že tento rituál obsahoval oheň, kterým se měla zapálit pyrotechnika. Jak už jsem ale zmínil – pršelo. Z normálního zničení mapy se stal jen další zoufalý pokus mapu zničit, což se nakonec povedlo. Smutné ovšem je, že existuje prokletí, které nechá umřít toho, kdo mapu zničí. Nezbývalo mi tedy než v bitvě zahynout. Nakonec jsme ale bohudíky vyhráli a směli odplout na naši, konečně dostavěné, lodi. Co k závěrečné bitvě říct? Ve své podstatě a provedení velmi obyčejná a průměrná bitva. Co tomu ale dodalo ten šmrnc, byl právě déšť a pocit zoufalství z jisté porážky, který se nesl v nebi. Za atmosféru dávám pomyslný bodík a doporučuji všem tvůrcům etapy na atmosféru věnovat hodně úsilí a nevidět déšť jen jako příkoří, protože může mít i celkem epické účinky.

Co ale tento tábor znamená pro vás zoomery, kteří čtete mou skromnou zpověď z dob dávných a minulých? Kupodivu tento tábor v mnohém ovlivňuje dost možná i tábory vaše. Pokud stále v umývárkách vidáváte takové ty papíry, které vám radí, jak si správně umývat ruce dezinfekcí, prkénka na latríně nebo snad jiné zdánlivě zbytečné hygienické doplňky, tak vězte, že svůj původ mají právě z doby covidové a z tohoto tábora, kde byly poprvé použity.

Za zmínku stojí i kulturní dědictví, které zde vzniklo. Na tomto táboře totiž Sirka s členy poprvé začal přidávat jimi složené písně do zpěvníku, kterých jste si již už jistě všimli. Hity jako například Láklé nehty vznikly právě na tomto táboře. A pokud by vás zajímalo, co se stalo s Feriho uzlinkou, Bushovým velkýma ušima, či snad proč jsem chytrý prase, tak zajděte do domova seniorů, kde nás všechny snad potkáte a my vám tyto úžasné příběhy se vši noblesou převyprávíme a uděláme vám neskutečný obrázek o době, která byla naším mládím. V opačném případě nám alespoň položte květinu na hrob.

*Napoleon, 10. 6. 2023
Zpětný zápis*

Menší prencík na Medvědice

Závěrečný oheň s vlajkou kapitána Morgana v plamenech

MAPA ČERNÉHO BARTA

(1674-1725)

ODDÍLOVÉ
MUZEUM

Někteří lidé jsou přesvědčeni, že se v minulosti ve zdejších končinách nacházelo moře. Teprve až v druhé polovině 18. století již začalo tehdejším mocnostem překážet, a tak bylo v průběhu dalšího století postupně vysušeno. Donedávna se jednalo pouze o divokou konspirační teorii, která byla ve vědeckých kruzích brána, slovy Ph.D. Martina Mikysky, spíše za „hloupý žertíček“, ovšem nedávný objev vraku lodi nedaleko odsud tuto teorii opět vrátil do veřejného zájmu. Český historik Jaroslav Pánek se dokonce domnívá, že se ve zdejších vodách koncem 17. století proháněl nechvalně proslulý kapitán Henry Morgan. „Nalezená mapa pravděpodobně vedla k nějakému pokladu, jehož se kapitán Morgan chtěl zmocnit. Tehdejší námořníci mapu pravděpodobně pokládali za prokletou, čemuž nasvědčují tajemné rytiny na jejím rubu. Ovšem něco takového jako prokletá mapa je z dnešního pohledu samozřejmě nesmysl.“, uvedl Pánek v jednom rozhovoru.

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE 2020 / 2021

Po pohodovém létě jako by každý zapomněl na strasti, které nám přinesla pandemie koronaviru. Památný rok 2020 však ještě nebyl u konce... Ontario si mohlo dovolit jenom pár prezenčních schůzek a jednu oddílovou výpravu, než zase Junák přerušil svou prezenční činnost. Program H0M3R musel být opět spuštěn. Po neohrabaném jarním začátku byl systém značně vyladěn a online schůzky proto výrazně získaly na kvalitě – z členů oddílu se stali kuchaři či malíři, úspěšně vyšetřili vraždu, a dokonce cestovali po celém světě (alespoň teda po mapě). Nedokázalo to nahradit schůzky klasické, ale tato virtuální podoba oddílu pomohla držet se v kontaktu i na dálku. Ačkoliv si těsně před Vánoci Ontario nadělilo dárek v podobě dvou prezenčních schůzek a jednoho zábavného Vánočního večera, virtuální verze oddílu musela fungovat až do května, kdy byla konečně obnovena skautská činnost.

Krom pár schůzek a jedné družinovky se toho už moc nestihlo, všichni však byli rádi že se konečně mohou vidět i naživo. Tím spíš se ještě zvedla očekávání špičkového tábora, což bylo znát také na v podstatě stoprocentní účasti všech členů oddílu. Je až s podivem, jak se oddílové radě podařilo tato očekávání nejen naplnit, ale také překonat.

Propracovaný a velice povedený tábor ovšem zakončila hořká tečka – u závěrečného ohně byla oznámena změna a odchod starého vedení. Oddíl byl předán do rukou mladším, však taktéž zakládající členům oddílu, a to Davidu Holíkovi (Bush), Matěji Škarkovi, Jiřímu Sousedíkovi (Sirka) a Vojtěchu Palíškovi (Rychlonožka). V těchto temných chvílích se však Ontario vždy dokáže pevně semknout a pokračovat dál ještě silnější než kdy dřív. Do příštího roku se tak Ontario dívá novými očima. Již teď je jasné že oddíl nebude stejný jako předtím, je ale také zřejmé, že Ontario má před sebou ještě velké věci...

- výtažek z oddílové historie
2020/2021

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	Jan Riedl (Homer)
Zástupce vůdce	Lukáš Michalík (Luke)
Oddíloví rádci	Jakub Slíva (Slivka)
	Jiří Sousedík (Sirka)
	David Holík (Křáč)
	Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
	Matěj Škarka
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	Jan Holík (Tutti) Tomáš Kocián (Tom)
Členi	Vojtěch Barbořík Jan Čevela Miroslav Dvorský Jakub Chvatík Lukáš Kocián Vojtěch Kuna (Bejk) Tadeáš Matulík (Ciby) Filip Navláčil Martin Paška (Červenáček) Jiří Pátík (Vořech) Jakub Polínek (Krasoň)

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Mikulášek (Napoleon) Jakub Škarka (Drak)
Členi	Filip Dleštík (Sekáč) Tobiáš Dudr Juraj Ďaďan Jiří Flieger (Tygr) Samuel Hodgeson Radim Stodůlka Dominik Straka Vojtěch Straka František Urban Ondřej Urban (Zoko)

ZAHAJOVAČKA MOŠTOVÁNÍ

První (a do této chvíle poslední) výprava skautského roku 20 / 21 se nesla v duchu moštování. Sešli jsme se v pátek 2. 10. v 16.00 na zastávce Na Drahách, odkud jsme následně zamířili na Gingův sad nasbírat jablka. Po sesbírání a naložení do auta jsme se vrátili na místo srazu a odtud odjeli tři a třicítkou na Školní. Z této zastávky jsme se vydali po žluté stezce směrem na Kudlov, kde se připojil Rychlonožka, který nestíhal sraz. Za Kudlovem jsme ze žluté odbočili směrem k Želechovicím a neda- leko nich až za tmy dorazili na příslušné místo – Sou- sedíkovíc chatu – kde se poté odehrávala sobotní část výpravy. Na místě nás čekal Matěj – řidič doprovodného vozidla, Širka jako majitel chaty a Lukáš, protože končil v práci až před pátou.

Sobota se pak odvíjela v pracovním duchu, po běžných ranních aktivitách jsme se rozdělili do pracovních čet, kterým byly přiděleny úkoly, a pak se začalo moštovat! Jedna skupina omývala a drtila jablka v drtičce, druhá je lisovala, třetí pak mošt cedila a stáčela do flašek. Čtvr- tá skupina dostala speciální úkol a vařila oběd. Kluci se v jednotlivých aktivitách střídali, největší oblibu totiž na- šli v lisování moštu, a tak se střídali museli, protože jinak by se o lis poprali.

Rytmus práce ozvlášťovaly minihry, o které se postaral Bush s Matějem, kteří, vydávajíc se za krále Jablek, ne- chávali kluky plnit úkoly, jako sehnat nová jablka pomocí zadaných azimutů, naučit se uzly, či ochránit klan Jab- lek před nájezdem nepřátelských Hrušek, které se přišly zmocnit našeho těžce nabitého moštu.

Během dne jsme si také stihli zahrát i jednu delší hru, ve které jsme tematicky zachraňovali svět před pande- mií Koronaviru tím, že jsme jako oddíl spolupracovali a plněním nejrůznějších výzev vyvíjeli lék proti viru. Jak již bylo zmíněno, kluci v sobotu také spolupracovali na přípravě jídla – to nebylo nikterak složité, jedli jsme špa- gety a krupici, ale podmínky polní kuchyně v podobě plynových sporáků dělaly z úkolu výzvu. Vše se nakonec zvládlo, jídlo bylo dobré, až na pár spálených porcí kru- pice a kluci si vaření užili.

Dříve než přišel volnější večer, zahájili jsme oficiálně náš oddílový rok. Nováčci, kterých bylo letos poměrně dost, vstoupili se zavázanýma očima do místnosti, kde jsme my ostatní v naprosté tichosti stáli. V momentě, kdy byli již v místnosti všichni, jsme začali nesmírně hlasitě jásat a vítat je v oddíle. Pak jsme si již po dlouhém namáha- vém dni mohli dát nohy nahoru a každý si mohl vybrat co ho láká, hrál se Bang, zpívalo se, a to všechno venku, což jen umocňovalo přátelskou atmosféru.

Načasování akce nemohlo být lepší. Následující týden ze čtvrtka na pátek (z 8. na 9. 10.) vešla v platnost protie- pidemická opatření, která mimo jiné zakazovala běžnou skautskou činnost a až do prosince už žádná prezenční akce proběhnout nemohla.

V termín konání bylo hezky. V sobotu bylo příjemně a svítilo sluníčko, program končil někdy okolo jedenácté večer. Asi v polovině večerky začalo kapat, kapalo, kapa- lo, až se rozkapalo do deště. Večerku jsme urychlili a pak se honem rozeběhli do svých spacáků. Propršelo celou noc. Jen malá část lidí spala v chatě, většina z nás spala buďto ve stanu nebo v hotelu U sovy pálené – seníku, ne všichni byli ráno zcela suší.

Když jsme opouštěli chatu od- cházející na autobus do Zlína, již nepršelo, a dokonce začalo opět svítit. Výpravu jsme zakon- čili mší svatou v kostele na Již- ních Svazích, předtím jsme ještě stihli popřát Bushovi k naroze- ninám, ten den mu bylo 20 roků. Akce se zúčastnilo 17 členů a 10 vedoucích.

Homer, Rychlonožka, 7. 4. 2021
Zpětný zápis

10.2020 - 5.2021

HOM3R 2.0

BACK TO COVID

Po parádním táboře a letní dovči se najednou všem zdálo, že je na světě opět krásně. A zezáátku skautského roku tomu tak skutečně bylo. Jenomže vše se mělo brzy změnit...

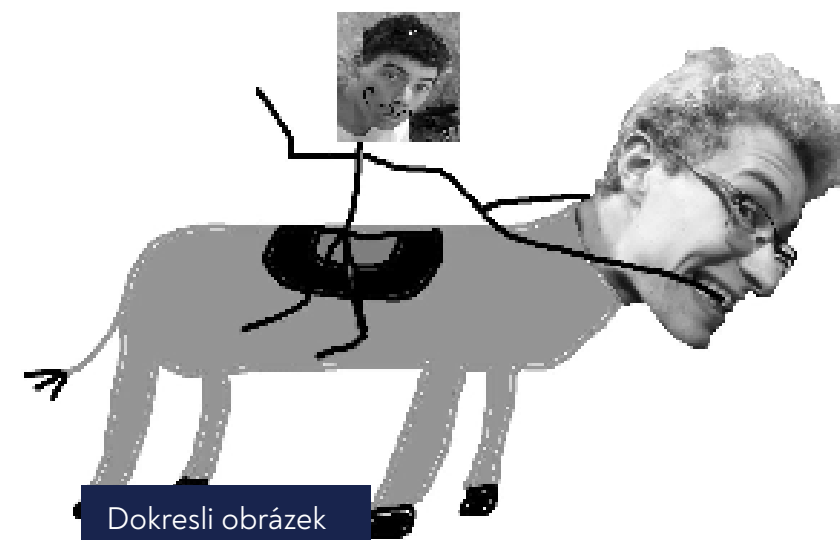
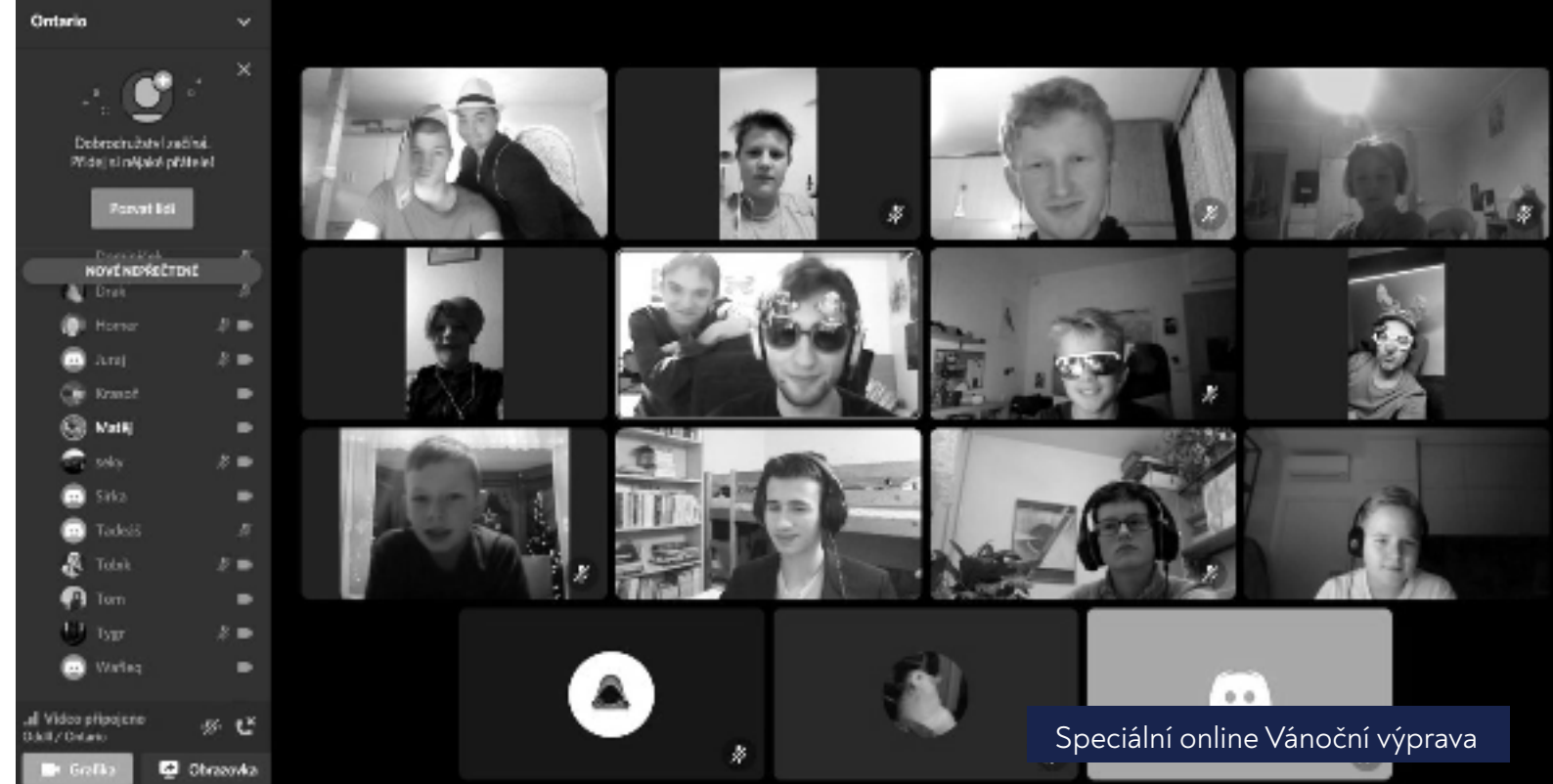
COVID-19 zcela nezmizel z povrchu zemského, pouze se na chvíli stáhnul do ústraní, aby se opět mohl vrátit, tentokrát ještě silnější než kdy dříve. Ačkoliv nás zpráva o opětovném zavření všech škol nadmíru potěšila, pozastavení činnosti skautingu již tak působivé nebylo. Přeci jenom je příroda jedním z bodů skautské výchovné metody a online schůzky nikdy nemohou naplno nahradit prezenční družinové schůzky.

Přesto se však OR této výzvy nezalekla a převedla veškerou oddílovou činnost do online prostředí pomocí tzv. programu HOM3R. Schůzky i nadále probíhaly každý pátek, ovšem pouze v online prostředí přes Discord. Jelikož už jsme si na jaře vyzkoušeli co vše online prostředí nabízí, v přípravě schůzek nám nyní bránila pouze naše

představivost. A tu jsme se hodlali naplno využít. Vznikla tedy celá řada více či méně povedených schůzek. Některé byly přímo skvělé. Jiné skoro taky.

Ačkoliv nám prezenční schůzky chyběly, online schůzkám se alespoň dočasně podařilo zacelit tu velkou ránu v srdci která zde čněla od začátku pandemie. Jelikož nemohly probíhat žádné výpravy, namísto klasické Vánočky jsme uspořádali Vánoční zábavní večer, abychom se alespoň nějak potkali a oslavili Vánoce a konec roku společně. Karanténa nám sebrala hodně vzpomínek které bychom jistě mohli mít, ovšem nadělila nám spoustu jiných a dovolila nám dělat věci které bychom normálně nikdy nezkusili. Kdy jindy bychom na schůzce mohli vařit jídlo které bude skutečně jedlé? Dostali bychom se snad někdy do vesmírné lodi abychom si mohli nasimulovat vraždu jako vystřiženou ze hry Among Us? A jak lépe bychom se mohli pochlubit naším umem v aplikaci Malování než právě na online schůzkách? To a mnohé jiné jsou krásné vzpomínky, které vnášejí světlé záblesky do jinak pošmourné doby.

Matěj Škarka, 21. 7. 2022
Zpětný zápis

DRUŽINOVKA KANCŮ BEZ PŘESPÁNÍ, ALE PŘECE

Další rok prožitý převážně v kyberprostoru se chýlil ke konci, tudíž na řadu nastoupila další tradiční veleúžasná oddílovka veleúžasně družiny. Stejně jako rok předchozí se opatření uvolnila natolik, abychom se mohli setkávat, ne však dostatečně pro přespávání.

Páteční část jsme proto zahájili pomáháním viru. Nelitostně jsme po sobě stříleli, ovšem jen v laser aréně. Po vzájemném rozloučení jsme vyloženě nemohli dospát dalšího dne, kdy jsme se již v ranních hodinách přesunuli do obce Salaš. Odtud jsme po špatné cestě vystoupali do odporného kopce, přesně jak to máme rádi. Kolem se ale rozkládaly příjemné bukové lesy a zanedlouho jsme stáli na vrcholu Brdské rozhledy.

Za skvělé nálady a krásných výhledů jsme postupovali zbytky nedostavěné dálnice, pozorovali pilíře ztracených plánů. A (samozřejmě naprosto plánovaně a vůbec ne mimo trasu) jsme využívali plánované tunely jako zkratky. V hospodě na Bunči jsme se s kofolou v ruce rozdělili. A to byla chyba. Nejmenovaný vedoucí nechtěl jít podruhé stejnou trasu, proto se rozhodl zvolit drobnou zacházku. Well, byla to zacházka značně osudná. Skupina původního plánu totiž k rozhledně Salaš přišla včas, druhou skupinu zastihl prudký déšť, na který nebyli všichni plně připraveni. Po mírných trablích jsme se ale všichni sešli v přístřesku a bez dalších problémů stihli autobus zpět do Zlína.

Tom Kocián, 6. 9. 2022
Zpětný zápis

Páteční lasergame na zimním stadionu

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ NEBYLA

I přes všechny snahy se v roce 2021 bohužel družinová výprava Medojedů nekonala, neboť ani jeden z vedoucích nebyl ve vhodný čas dostupný. Čest jejich památce.

Napoleon, 28. 7. 2022
Zpětný zápis

Historicky znalecký posudek

Musí se uznat, že tentokrát na to Medojedi šli chytře, přesto historickému posudku, vzhledem k jejich pochybné minulosti, neuniknou.

Autor textu se hned titulkem výpravy přiznává k faktu, že se družinová výprava nekonala, jeho slovy „NEBYLA“. Tímto titulním názvem se doznává ke skutečnosti, že akce skutečně neproběhla. Nevím jak Vám, ale mně přijde, že k tomu autor až příliš ztrhává pozornost. V následujících řádcích pak celý titulek jen potvrzuje a přidává informaci, že ani jeden z vedoucích nebyl ve vhodný čas dostupný. Nepozorný čtenář tuto větu přejde ovlivněn titulním názvem, ale já bych se chtěl právě na tento výřez zaměřit.

„ani jeden z vedoucích nebyl ve vhodný čas dostupný.“ Tato věta není odpovědí na otázku „Proč výprava naproběhla?“ Nýbrž vyvolává další nezodpovězené. Kde byli v daný čas oba vedoucí?

Byli snad oba rádci nakaženi v té době kolujícím Covidem-19? Místní testovací centrum se vyjádřilo jasně: „Nepamatujeme si, že by tady byl někdo jako irský lepríkón a člověk, kterému jde od zadku plamen. Tudíž verze s Covidem je vyloučena.“

Je poměrně známým faktem, že lenost jednoho z rádců je nechvalně proslulá a rovnat se jí by téměř hraničilo se spánkem věčným. Je tedy jistá pravděpodobnost, že rádce namísto Covidem nakazil rádce druhého svojí leností, který pak již nebyl schopný vyvážit tyto nelitostné čakry. Co by to tedy znamenalo? Znamenalo by to jediné to, že ona nedostupnost spočívala v domovech rádců, ke kterým bylo nemožno se dostat skrz zamčené dveře. Bohužel však i tento závěr musím smést ze stolu.

Poměrně pozoruhodný je dovětek celého textu: „Čest jejich památce.“ Co to znamená? A proč by o sobě Napoleon mluvil ve třetí osobě v tomto kontextu? Tento dovětek se obvykle používá při po-

sledním rozloučení s někým, kdo vykonal nějaký významný čin, hrdinský skutek, zachránil spousty životů a nebo naopak s někým, kdo byl nějakým způsobem držen, týrán a následně zabit.

Jedna z konspiračních teorií o původu koronaviru mluví o Billu Gatesovi (Spoluzakladatel Microsoftu) a jeho 5G čípech, které nám skrz vakcíny nastřeluje do paže a díky nim nás může sledovat. Velké části populace tohle tvrzení přišlo směšné, přesto nikdy nebylo 100% vyvráceno. Je tedy možné, že i naše dva subjekty byly naočkované tímto čipem.

Ale proč o sobě Napoleon mluví ve třetí osobě? Nové technologie nikdy nejsou dokonalé a občas se může stát, že vznikne jistý skrat a systém vyhoří. Přesně i tohle se mohlo stát našim rádcům.

V červnu 2022 se začínala očkovat 2. dávkou kategorie osob starší 18 let, do které spadali i naši dva rádci. Po nastřelení čipu se ani jeden z nich nebyl schopen spárovat s posilujícím 5G čipem a na základě technologických nedostatků jim vypálil oběma mozek. Bill Gates musel pohotově jednat. Kdyby se kdokoli dozvěděl, že jeho čipy skutečně v našich tělech kolují, tak by to byl jeho konec. Okamžitě nechal naprogramovat nový operační systém s umělou inteligencí (UI), aby nahradil vypálené mozky obou vedoucích a nahrál je do jejich čipů. Bohužel však, kvůli dlouhotrvající aktualizaci, již nebyly schopny obě UI stihnout a naplánovat družinovou výpravu. Po roku plánování, UI Billa Gatese napsalo tento zápis z výpravy.

Speciální poděkování patří ChatGPT, za úzkou spolupráci a nepostradatelnou pomoc, při hledání historických toků a informačních zkratk.

Historik Rytíř Albionu Sirka PhD.
20. 3. 2023

TÁBOR VOSB

Když vám přijde pozvánka od nadnárodního světového konglomerátu, nebudete nad ní asi dlouho váhat. Co teprve, když její název zní tak světově a mírotvorně jako Výbor pro Ochranu Světové Bezpečnosti. Jen těžko lze za tímto šlechtným názvem hledat nějaké nekalosti...

Takhle nějak jsme se tehdy cítili my – pozvánku jsme samozřejmě přijali a vydali jsme se plni očekávání na tábor. Velice milým faktem zůstává to, že na tábor tehdy jeli všichni aktivní členi! Po příjezdu nás samozřejmě čekala klasika – stavba stanů, kopání latriny, kompletace kuchyně...Tentokrát to bylo ještě umocněno tím, že vedle nás byly skautky a my, jakožto správní gentlemani, jsme jim samozřejmě neváhali podat pomocnou ruku.

Začátek byl tedy náročný, ale vše se naštěstí povedlo a u zahajovacího ohně jsme dokonce měli tu čest setkat se se samotným ředitelem VOSB, Derekem Hasbem. Ten nám představil náš úkol – najít prastaré artefakty, pulsující nepředstavitelnou energií, a přinést je zpět, aby mohly být bezpečně uloženy v archivech VOSB. Na tento náročný úkol nám představil našeho průvodce – profesora historie a antropologie Alana Sanderse. Byť jsme byli ještě velice nezkušení, úkol jsme nadšeně přijali.

Velmi brzo jsme se tedy vydali nalézt první artefakt. Jednalo se o tajemnou sošku jménem Hanga Roa. Abychom ji získali, museli jsme přesvědčit místní domorodce, že jsme hodni tento artefakt převzít. Přesvědčit všechny nám sice trochu zamotalo hlavu, nakonec se nám však povedlo sošku získat.

Další artefakt byl trochu dobrodružnější. Bylo třeba se pro něj vydat až po setmění.

Navíc jej už nestrážili pouze mírumilovní domorodci, nýbrž krvežíznivé přízraky, které dříve byly lidmi, ale vlivem artefaktu přišly o rozum. I tento artefakt jsme však nakonec získali, jednalo se o obyčejně vypadající starý mlýnek na kávu.

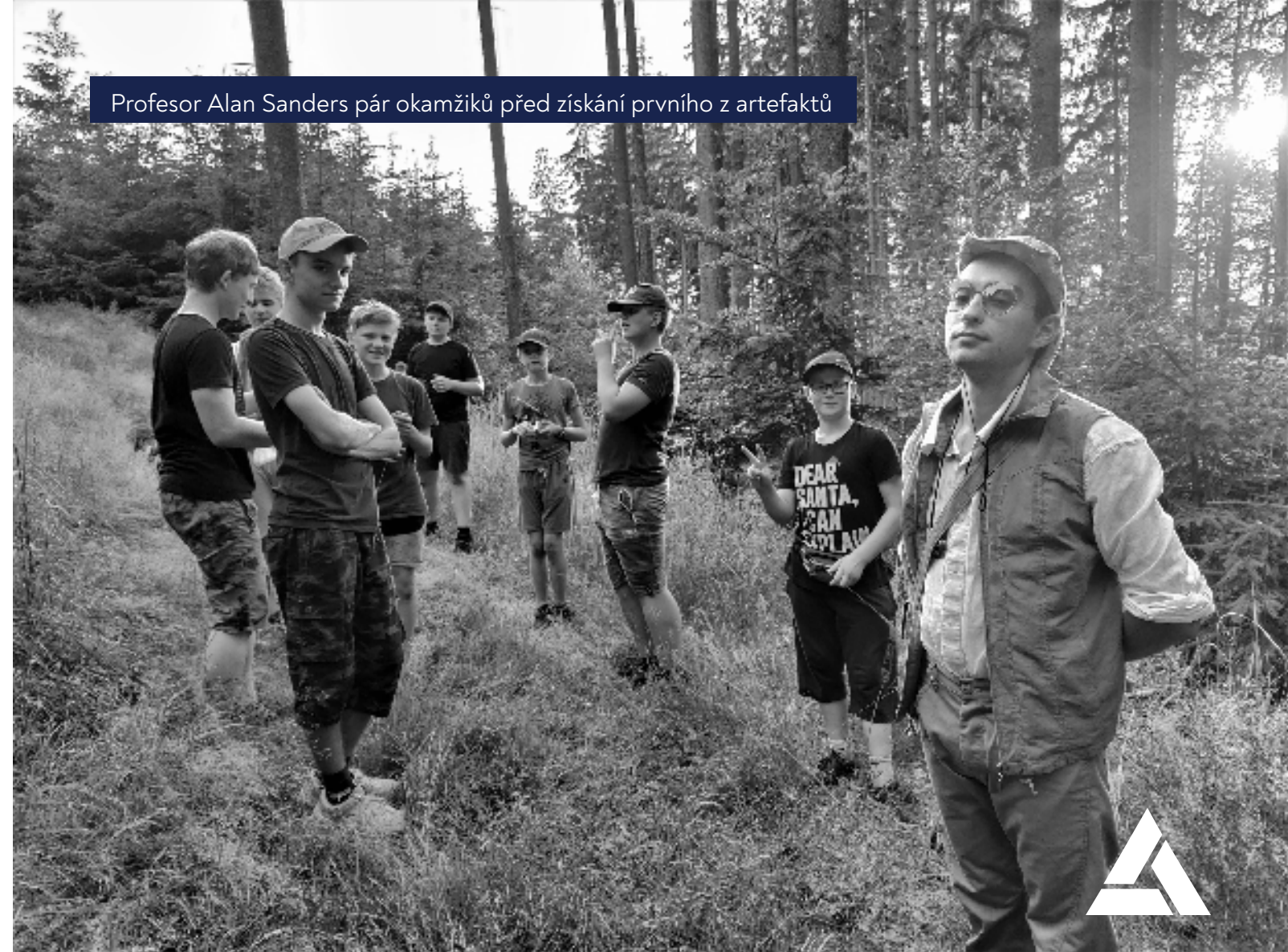
Pro třetí artefakt v podobě slunečního disku jsme se museli vydat do srdce samotného Chrámu Slunce. Úspěšně se nám naštěstí podařilo překonat všechny pasti, nástrahy a strážce a disk jsme předali Hasbovi.

Mezi sbíráním jednotlivých artefaktů jsme úspěšně dostavěli celý tábor.

Krom toho jsme však také společně se skautkami zažili program od externích instruktorů z DIS Fryšták. S holkami jsme mimo jiné hráli společné hry na hřišti a po celou dobu tábora jsme si s nimi vyměňovali milostná a jiná psaníčka.

Profesor Alan Sanders pár okamžiků před získání prvního z artefaktů

RAIN DANCE

Závody na kolech bez řetězu

Záchrana spadlého závěrečného ohně

Zlom nastal, když do tábora přišel Hasbo s novým úkolem – přivést nebezpečného zločince Willa Smithe. Hned na začátku se nám to moc nezdálo, jelikož jsme byli domluvení, že budeme hledat artefakty a ne lidi. Ovšem rozkaz byl rozkaz a zločinec musel být zadržen. To jsme si teda zprvu mysleli. Jakmile jsme jej však zatknuli, začaly v nás hlodat pochybnosti, zda opravdu děláme správnou věc. Navíc se nás Smith snažil přesvědčit, že Výboru nemáme věřit. Hasbo nás sice varoval, že jej nemáme poslouchat, přesto jsme si již tou dobou nevěděli rady, na čí straně je pravda. Poslední kapka přišla ve chvíli, kdy jsme Smithe přivedli do ústředí Výboru. Hasbo nám poděkoval za naše služby a poslal nás na vymazání paměti. Na toto jsme nehodlali přistoupit. Utekli jsme ze spárů Výboru a v noci jsme také z vězení osvobodili Willa Smithe, čímž začalo nové dějství naší táborové etapy...

Ukázalo se, že Výbor nebyl takový, jaký se prezentoval. Ve skutečnosti se totiž Hasbo snažil vytvořit stroj, který lidstvu vezme svobodnou vůli. Tento stroj měl být poháněn energií z posbíraných artefaktů. Pro jeho spuštění už Výboru zbývalo získat poslední artefakt, známý jako Pandořina skříňka. Její lokace však zůstávala neznámá. Klíčem k ní byl Will Smith. Přesněji teda jeho vzpomínky. Pomocí přístroje jménem Animus se Výbor chtěl dostat do vzpomínek jednoho ze Smithových předků jménem Quint Gallo. Gallo se na moři plavil pod proslulým kapitánem Vexem, jenž vlastnil mapu, který člověka dovedla k věci, po které toužil ze všeho nejvíc. Pomocí této mapy tak chtěl Hasbo zjistit lokaci Pandořiny skříňky.

Tomuto plánu jsme museli za každou cenu zabránit. Od překupníků jsme získali potřebné součástky a sestrojili jsme vlastní Animus, který ovládala umělá inteligence jména jménem ANNIE. Ta nás provedla Smithovými vzpomínkami a pomohla nám získat mapu kapitána Vexe, která nás skutečně dovedla až k Pandořině skříňce. Cestou zpátky nás však přepadnuli vojáci Výboru a artefakt nám sebrali...

Bylo třeba rychle jednat – rozdělili jsme se a v noci jsme si na dvou místech počíhali na jednotky výboru. Mise byla nakonec úspěšná a Pandořina skříňka se nám podařila získat, bylo to však hořké vítězství, jelikož zajali Willa Smithe. Před námi tak byla bitva, ve které se mělo rozhodnout o osudu světa.

Celý den jsme se připravovali na jednotky výboru a celý tábor jsme opevnili. Po setmění to celé započalo. Přišel Hasbo a přivedl si s sebou celou armádu Výboru. Byli jsme ve značné nevýhodě, naši poslední záchranou baštou se tak stala stavba, kterou jsme připravovali celý tábor. Po dlouhých a strastiplných chvílích v obležení se nám podařilo nenápadně proklouznout za záda nepřítele a zasadit mu smrtící úder.

Hasbo byl zabit, jeho jednotky rozprášeny a Výbor čekal bankrot. Radost z vítězství nám však kazila smrt Willa Smithe, který padnul při posledním útoku. Svět byl však našťastí zachráněn.

Boj s Výborem však nebylo to jediné, co jsme na táboře zažili. Vydali jsme se na dvoudenku, na které někteří z nás poznali skutečnou hodnotu pláštěnky. Uspořádali jsme také urputný a velice napínavý boj o pohár Lorda Farquaada, který nakonec vyhrál tým se vzrušujícím názvem „Velcí lilci“. Prožili jsme také spoustu krásných společných chvil se skautkami, především když jsme je totálně rozdrtili v Sekeře (mohlo to být možná způsobeno tím, že jsme se na rozdíl od nich na to celý den urputně učili).

Celkově to byl velice nabitý a povedený tábor. Na jeho konci nás však čekalo šokující odhalení. Staré vedení – Lubáš, Homer a Slivka – ukončili své aktivní působení ve skautu. Na jejich místo tak nastoupilo zbrusu nové duo Matěj a Křáč. Starému vedení se dostalo úctyhodného rozloučení a Křáč byl slavnostně pasován na nového vůdce. Celý poslední večer byl tak velice emotivní a jediné oko nezůstalo suché. Vzpomínky na tyto společné chvíle však již nikdy nevyumizí z našich pamětí...

*Matěj Škarka, 28. 3. 2022
Zpětný zápis*

HANGA ROA ^(???)

ODDÍLOVÉ
MUZEUM

Doba vzniku této tajuplné sošky se antropologům nepodařila určit, tvrdí pouze, že svým vzhledem připomíná sochy nalezené na Velikonočním ostrově. Její význam však zůstává neznámý, archeologům se podařilo vypátrat pouze její jméno – Hanga Roa. Soška pulzuje zvláštní energií, což její původ činí ještě záhadnější. Akademickými kruhy se již šíří spekulace, zda by se soška nedala využít jako alternativní zdroj energie. Mnozí se však obávají jejího potenciálního zneužití a argumentují tím, že artefakty patří do muzea. V současné době se neplánuje nikterak započít výzkum energetických možností této podivné sošky, futuristické koncepty jako umělá inteligence či cestování časem tak nejspíš ještě nějakou dobu zůstanou na poli science fiction. Naše muzeu sošku věnoval profesor historie a antropologie Alan Sanders, který ji odkoupil při nedávném a neočekávaném bankrotu Výboru pro Ochranu Světové Bezpečnosti. Sanders k sošce odmítnul poskytnout jakýkoliv komentář.

16.7.
2021

BÁSEŇ KU PŘÍLEŽITOSTI ODCHODU STARÉHO VEDENÍ

Úvod

Drazí věrní pozůstalí sešli jsme se tady dnes, abychom jim dali sbohem. Ač to není žádný ples, je co slavit, je proč plesat vždyť s tím s kým se loučíme, není lehké si to přiznat – jednu éru končíme.

Do věčných lovišť, do Valhaly, na dno moře za piráty, postupně se odeberou – zadržte prosím své ciráty. Nesmutněte, nezoufejte, vždyť sejdou se teď konečně, s umělou inteligencí ANIE, na party v Animu společně.

Pojďme teď spolu zavzpomínat na Houmra, Lubáše a Slivku, ač se to nemá a ač ji nemám, na jejich počest dal bych si slivku.

Luke

Nejdřív přijde na řadu ten, bez kterého by oddíl nebyl. Je to ten, který se za nás mořem papírů brodil. Byl to skvělý zdravotník, spravoval nám finance, vždy využil příležitost, dát si kousek mazance.

Při oddílu budování byt si také koupit mohl, že spravoval finance, řůru peněz jistě šlohl. Že spravedlnost funguje – karma ho však dohnala, jeho vlasy se špatným strojkem dokonale prohnala.

Pamatuje staré doby, také vtipů hromadu. Vtipálek náš neúnavný, zlepšil vždycky náladu. Příběhy ze starých dob, nám jeho slovy ožívají, legendy a historky se dneškem se prolínají.

Jako správný lodivod svoje lodě jistě vedl. Tak jak on, tak nikdo jiný kroužit prstem nedovedl. Jak kapitán teď mužstvu svému rázně „Ticho!“ zavel. Musíš si to teďka užít - naposled jim vydej povel.

Houmr

Houmr, naše slunce jasné, jeho úsměv zazáří. Ač umí se i drsně tvářit, když přiblíží se korzáři. Jeho výraz změní se však, když stojí blízko děvčeti, „Jsem nejlepší tanečník diska“, říká jí hned vzápětí.

Zná též spoustu cizích slov a když si nové prisvojí, zařadí ho do své mluvy, opakovat se ho nebojí. Charašo, dobře, fajn, či ok, charašo, to Houmího slov je tok.

Homer velký táborník je, přírodu vždy ochrání, září světél ve srubu však, s pevnou vůlí odstraní. Svůj foťák vždy s sebou nosí, užívá ho velmi rád a to také na latríně, ve chvíli kdy musí SR...T.

Co řek bych více, shrnout vše zkusím, že Houmr dobrý vůdce byl, nahlas říct musím. Důchodu uživej, klidně i zalelkuj, avšak jednu povinnost máš: před námi všemi zatwerkuj!!

Slivka

Pakliže je Houmr slunce, číňani by řekli yang, Slivka – jeho pravý opak - rozjetý je jako tank. Když je v rauši křičí, ničí, zákeřný to záporák, krom toho mu v očích plane oheň jako táborák.

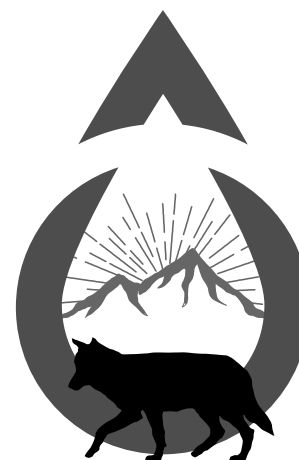
Svojím šarmem hravě Slivka v cizině nás zastoupí, kdyby Slivka u nás nebyl Ontario prohloupí. S ministerskou funkcí i grafiku nám obstará, při jeho návratu je oslava vždy bujará.

V jídelně Slivka také válí, gamblerství se nebojí, i když to vypadá bledě, protihráče odzbrojí. O ešus hrát, to je jeho, když začne lepší je se skrýt a při jiné situaci, když trola začne hubou mlít, není to lehké pohledění, může se ti zachtít blít.

K závěru ještě říci chtěl bych, Slivku potleskem odměníme. Úkol však přijde, aby nezpých, Slowmotionem jeho mlýnek natočíme!

Závěr

Tak končí naše komedie, zlo prohrává a dobro žije. Vám paní vidím se slza v oku blyští, že chodí to tak pouze na jevišti. V životě našem opáčně to bývá, tam dobrák úpí vrch má duše křivá. Jak ale říkám na každické štaci, svět bude lepší dáme-li si práci. Je marné žehrat modliti se zdrávas. Vše záleží jen na vás. Na nás. A hlavně teda na vás.

„Kdo miluje, je ochoten být prospěšný i svým odchodem.“

S bolestí v srdci vám oznamujeme, že nás dne 16. 7. 2021 opustil milovaný vůdce, spolubratr, praotec oddílu a nejlepší tanečník disko, vládce náš, slunce naše jasné,

Pan

Bc. Jan Homer Riedl

Zlomeny bolem stojí oddíly u lůžka stanu zvěčnělého. V památce za zásluhy vykonané vždy bude vzpomínat celý oddíl Ontario.

Nikdy nezapomeneme...

Homer, Slivka, Lukáš... Poslední okamžiky ve vedení oddílu

JMENOVÁNÍ NOVÉHO VŮDCE

16.7.
2021

*Skončili jsme marná sláva, vaše éra končí nyní.
Není to však koncem zcela, jenom vůdci budou jiní.
Stejně milí, stejně chytří, někdy stejně plešatí,
snad mi oni za tento rým moji hlavu nezkrátí.*

*Hádejte nyní - kdo být to může.
Nápověda jasná - zvolte muže.
Na táboře mnoho zkusil, jako první hrobníka.
Kdo ví, co všechno s mrtvolami sám po nocích podniká.*

*A krom toho jako viking válečníkem krutým byl.
V mnoha bitvách i přes svůj věk veleslavně zvítězil.
Není divu že si s mečem takto dobře potýká,
když jeho tělo dosti silné nesou stehna veliká.*

*Teď již jistě vytušíte, kdo tím novým vůdcem jest
a toho, kdo to nepochopil - toho stihne moje pěst.
Dřív, než jeho jméno k potlesku vám předložíme,
jeho stehna převeliká pořádně si přeměříme.*

*Další cesta za vůdcovstvím přes mrtvoly zde vede.
Uvidíme, jak náš David tenhle úkol provede.*

*Jestliže ho nevykoná nic se potom nemění.
Uvidíme, zda dokáže pohrbit staré vedení.*

*Už jsem zmínil jeho sílu i to jak Bush bojuje,
v těžkostech i při trápení všechny lidi spojuje.
A tak abys tohle zvládl jako vůdce nadále,
rozmlať tady piňátu ty náš kluku – pardále!!*

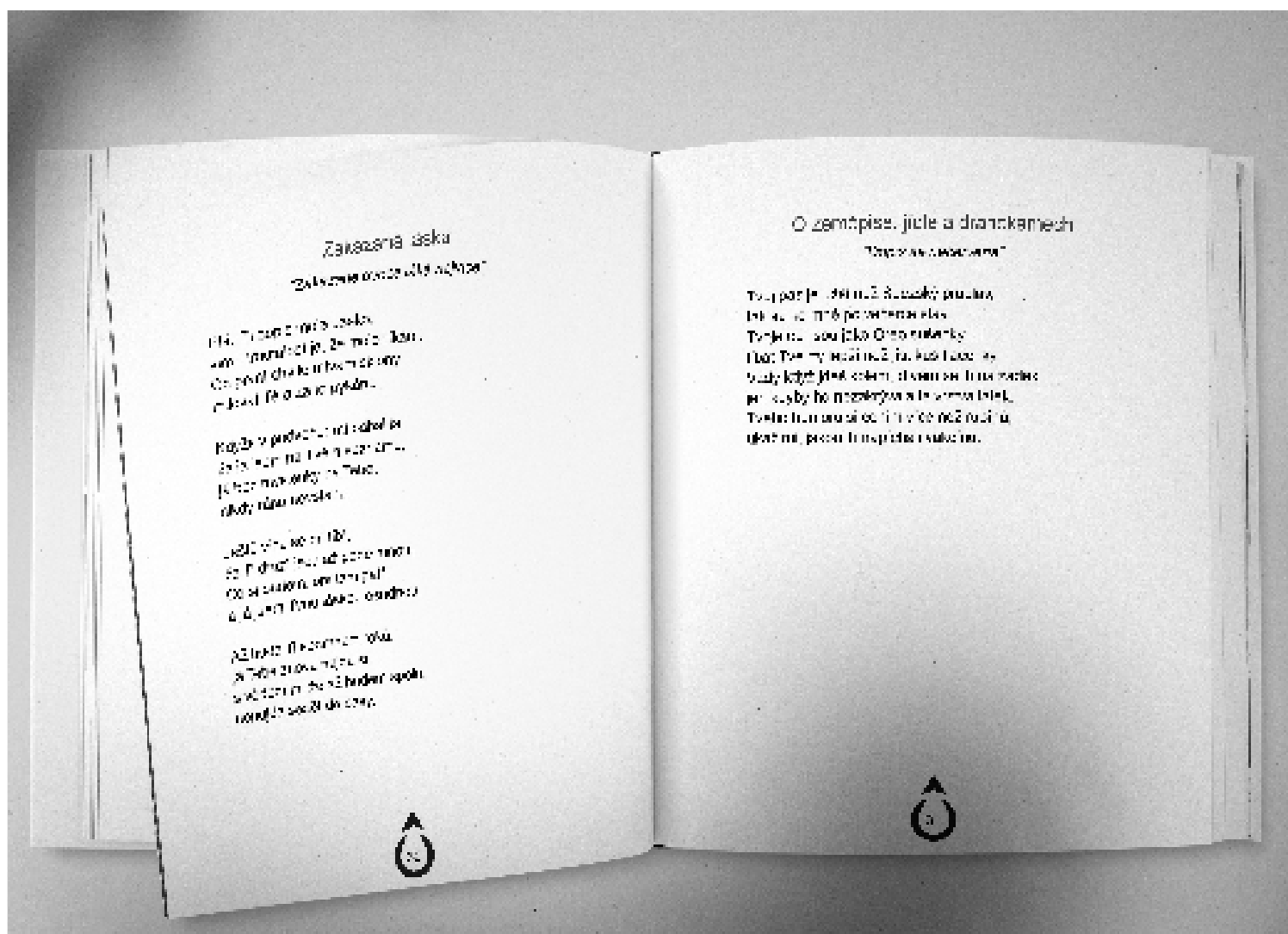
*Skoro všechny svoje zkoušky již náš Bushič vykonal,
zkouška poslední tu zbývá, aby proces dokonal.
Abys vše zvládl a oslavoval poté nahlas na stole,
musíš teď však jako pirát, přejít ihned po mole.*

*Nyní již Bush vytrvalost, sílu, píli prokázal.
Však teď, teď přišel čas, aby velikost bicepsu ukázal.
Do rukou svých oddíl přebíral a stal se vůdcem jeho.
Stvořil nový věk a stal se pánem všeho.*

*Volejme sláva a tři dny se radujme!
Na hranici velikou se nyní přesuňme.*

Gingo a jeho pokus o zachycení momentu jmenování nového vůdce

ZPĚVY LÁSKY A KOPAČEK

Kopačky již od pradávna patří neodmyslitelně k lásce dvou lidí. O tomto faktu se v létě 2021 přesvědčila nemalá část našeho oddílu, když si ve verších v mezi táborové poště dopisovala s dolním táborem Medvědic. Z dohledaných veršů pak vznikla díky Tomovi a Rychlonožkovi básnická sbírka „Zpěvy lásky a kopaček“. O emotivnosti, vášni a napětí celé sbírky svědčí i autorské písně ze stejného tábora: Nekonečné čekání a Strážce z ocele. Celou sbírku můžete najít na oddílových stránkách.

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE 2021 / 2022

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	David Holík (Křáč)
Zástupce vůdce	Matěj Škarka
Oddíloví rádci	Jiří Sousedík (Sirka) Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	Jan Holík (Tutti) Tomáš Kocián (Tom)
Členi	Filip Dleštík (Sekáč) Miroslav Dvorský (Mira) Jiří Flieger (Tygr) Štěpán Koňarik Jiří Pátík (Vořech) Lukáš Pernička (Guláš) Jakub Polínek (Krasoň)

DRUŽINA LACHTANŮ

Rádci	Pavel Pernička (Hruška) Jakub Tkadleček
Členi	Jan Čevela Tadeáš Matulík (Ciby) Filip Navláčil Dominik Straka Vojtěch Straka Samuel Trojan (Turbo) František Urban

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Mikulášek (Napoleon) Jakub Škarka (Drak)
Členi	Vojtěch Barbořík Juraj Ďaďan Tobiáš Dudr Samuel Hodgeson (H) Jakub Chvatík Josef Němeček Radim Stodůlka

Po srdceryvném rozloučení s bývalým vedením se oddíl najednou ocitl v rukou Davida Holíka a Matěje Škarky a ani jeden z si nebyl příliš jistý co si s ním počít. Snažili se ze všech sil navázat na odkaz předchozího vedení, laťka byla však nastavena příliš vysoko. Naštěstí však měli kolem sebe úžasné vedoucí, kteří se oddílu chopili s lehkostí a grácií a dokázali jej posunout zase o krok dále. Po dvou letech v onlinu nyní Ontario konečně čekal celý skautský rok bez jediného přerušení a OR toho hodlala naplno využít.

Krom klasických schůzek probíhaly i úspěšné výpravy, ať už po stopách Ontaria v Kroměříži, boj proti zfanatizovaným nacistickým sněhulákům či putovní výprava na Pálavu s patronem Gingem. Aby toho nebylo málo, OR se rozhodla hodit si další klacky pod nohy a pokusit se přimět své členy aby udělali další krok ve své skautské kariéře když jim představila skautskou stezku. Zpočátku to vypadalo jako jedno velké fiasko, jelikož se do jejího plnění odhodlal pouze jeden jediný člen, po proběhlém táboře však zájem o stezku narostl raketovým způsobem a lze jen hádat kde až se zastaví (pokud vůbec). To však ani zdaleka nebyl jediný úspěch kterým se může tábor honosit. Jak se tomu již pomalu stává zvykem, tábor dopadl nadmíru dobře. Jako etapa byla zvolena Mulan (která jen těsně porazila Winx Klub), takže tábor se nesl ve východním duchu.

Přestože bylo znát že bývalé vedení je pryč a nové vedení ne vždy zvládalo držet krok, tábor se podařilo dovést do zdárného konce. A to nebylo jen tak, jelikož tento tábor byl pro nové vedení menší zkouška ohněm. Spodní tábor nemohl být na spodní louce takže nebylo k dispozici hřiště, sprcha nemohla být klasicky v lese, celý tábor pršelo a nešťastné zranění taky morálce moc nepomohlo. I přesto však OR všechny náročné zkoušky hrdě ustála a nyní je ještě silnější a moudřejší než kdykoliv předtím!

- výtažek z oddílové historie
2021/2022

8.10. - 10.10.
2021

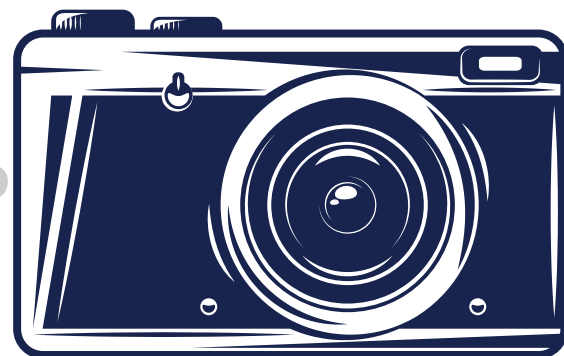
ZAHAJOVAČKA PO STOPÁCH ONTARIA

Psal se pátek 08.10. a náš oddíl v odpoledních hodinách dorazil do Kroměřížské sokolovny. Ve večer jsme se vydali na fotografický výlet, omylem jsme se však nachomýtlí u rvačky. Došlo ke střelbě, byli jsme spatřeni strážníky a nuceni utéct. Na druhou stranu jsme našli GPS souřadnice, které nás dovedly k flash disku a první ze série šifer.

Ráno jsme byli překvapeni razíí policie. Proto jsme se přesunuli do města, v neustálém stresu z pronásledování se pustili se do řešení šifer, záhad a úkolů ukrytých nejen v lidových novinách, na jejichž konci nás čekalo rozuzlení děje. Prošli jsme totiž tajným výběrovým řízením skupiny s názvem Ontario. V závěrečné fázi nám tak bylo ctí oficiálně v našem oddíle přivítat nové členy. Při tomto aktu byla navíc zahájen proces, který se v budoucnu měl stát tradicí - Všichni jsme se podepsali do archivní knihy Walden aneb život v lesích.

Akcí nás doprovázeli mírné nesnáze spartánsky prostého ubytování. Užili jsme si tak posezení na zemi před společnou lavicí a vaření společného jídla na provizorní dvouplotýnce.

Tom, 13. 2. 2022
Zpětný zápis

Útěk před nastrčenou policií

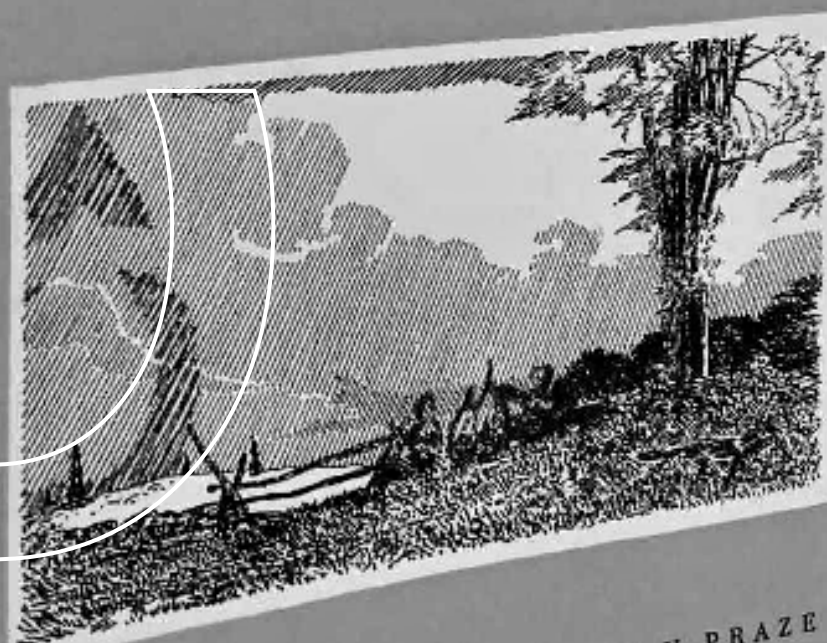

Přijímání nového člena

Kuchyň o dvou plotýnkách a jedné podlaze

NG

H. D. THOREAU
WALDEN
ČILI ŽIVOT V LESÍCH

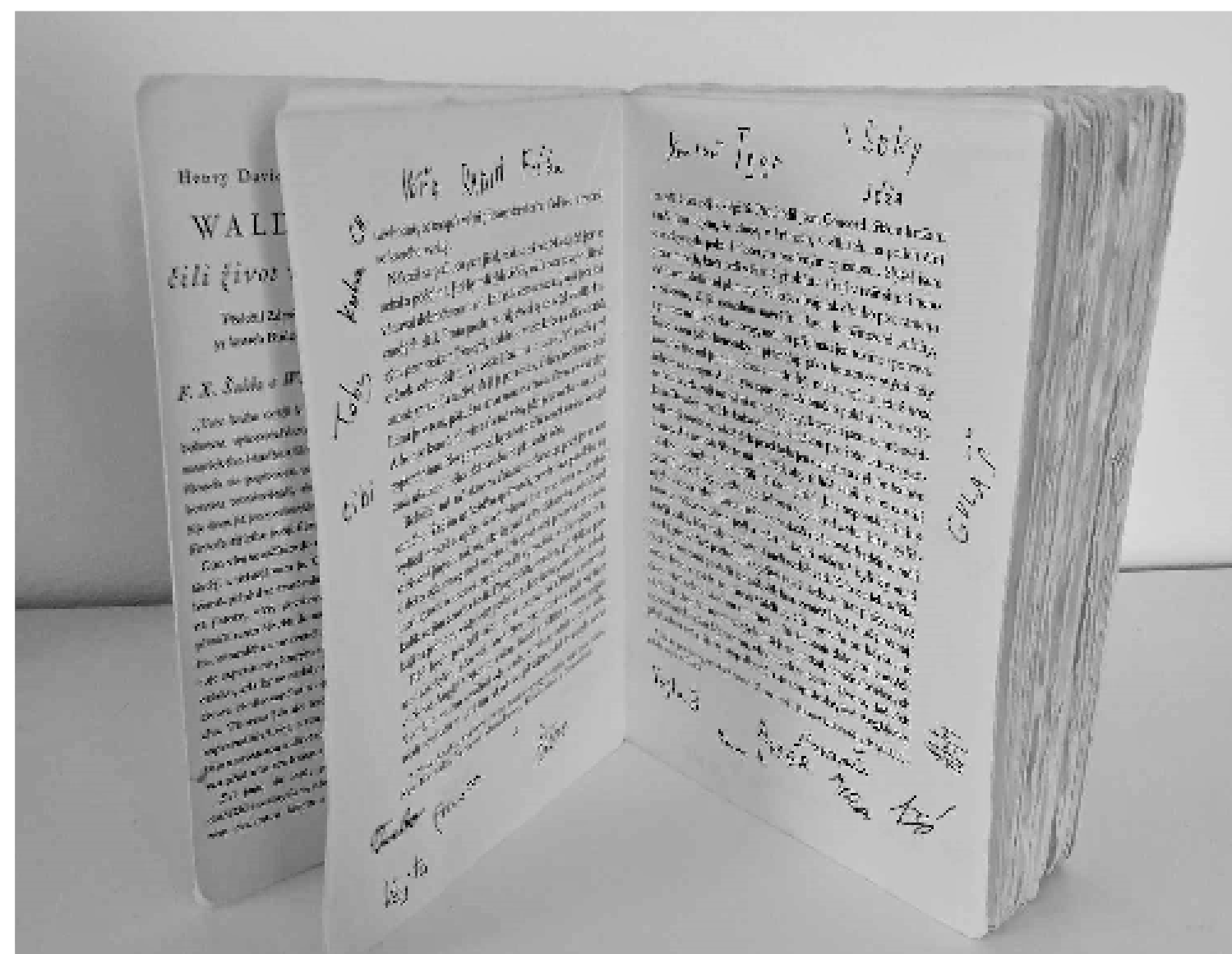
WALDEN

NAKLADATEL JAN LAICHTER V PRAZE

Při přemítání nad tím, jakým způsobem uchopit rituál přijímání nových členů do oddílu se nám do rukou dostala kniha Walden aneb Život v lesích. Tato kniha pojednává o snaze muže oprostít se od moderního světa a snažit se žít více v souladu s přírodou. Jelikož se ve skautu snažíme o něco podobného, tak nás kniha zaujala. Proto byla nakonec vybrána jako podpisová kniha oddílu Ontario – každý rok noví členi připsují své jméno na stránky knihy, čímž se zvětčují pro budoucí generace skautů.

NG
NAŠA GALERIE
ONTARIO

3.12. - 5.12.
2021

VÁNOČKA

PÉRÁK VS. NACISTIČTÍ SNĚHULÁCI

Naši vedoucí se vždy snažili zdokonalovat sami sebe. Ani Napoleon nechtěl zůstat pozadu a proto se rozhodl udělat si čekatelské zkoušky. Mělo to však jeden háček, pro její splnění musel uspořádat výpravu. Abych to zkrátil, nakonec se na nás vykašlal (a vymlouval se na COVID). Možná i díky tomu se výprava nad očekávání povedla (sorry, já musel).

Nedlouho po příjezdu na Pozlovickou faru nás od poklidné diskuze vyrušil příchod nacistických pohlavárů. My byli nuceni utéci, povedlo se nám však spojit s týmem superhrdinů. (Pérákem, Ploutvoklukem, Supermořcem, Super Santou, Metromanem, a Snowmanem) a svolat je na společnou schůzi.

Další den nás hned z rána zaskočila a zdrcující zpráva. Někdo zabil Metromana. Vydali jsme se proto do akce. Po dobrodružném boji, několika kilometrech, vplížením do nacistické základny a přepadením konvoje se nám podařilo získat informace. Ty však by však slabší povahy uvrhly do ještě hlubší deprese. Nacisté vyvíjeli zabijácké sněhuláky. Zmobilizovali jsme proto veškeré síly a porazili zlo v krutém boji.

Večer jsme si tak mohli užít pořadnou bečku, rozdávání dárek, spoustu her a tu pravou vánoční atmosféru.

Tom Kocián, 26. 3. 2022

Vítězné tahání bečky

Nacistický sněhulák na lopatkách

12.11. - 13.11.
2021

PŘESPÁVAČKA S ARTEMIS

SLAVNOSTI DVORU ARTEMIS A PANSTVÍ ONTARIO

Historicky první kooperace oddílu Ontario a Artemis se odehrála 12.11. a 13.11.2021

Tato velkolepá akce se nesla v duchu královské slavnosti, kdy jsme měli za úkol zjistit, kdo se snaží zavraždit jeho výsost a následně jsme také, po několika nepovedených pokusech, vraždě zabránili. Z pera vedoucího bych mohl vyzdvihnout velmi nepříjemnou zimu, která trápila všechny vedoucí na jejich stanovištích, kde museli čekat, než k nim dorazí členstvo. I přesto, že si z výpravy samotné mnoho nepamatuji, tak zima, která nás tehdy zastihla, zůstane navždy v našich srdcích.

Akce se pořádala v klubovně na Kudlově a šlo jedno přespání s městskou hrou po Zlíně a společným večerem, kde se mimo společenské hry a zpívandu odehrálo i pokřtění básnické sbírky, která vznikla z dopisů z mezitáborové pošty na minulém táboře

*Napoleon, 3. 4. 2023
Zpětný zápis*

Zpívanda, když jiní nechtějí být rušeni

28.1.
2022

FILM FEST

MUŽ TVRDÍ, ŽE VIDĚL VŠECH 761 FILMŮ

ZLÍN, CZ – při závěrečných titulcích filmu Manituova bota potvrdil zlínský rodák Samuel Trojan, že právě viděl svůj 761. film, čímž úspěšně zhlédl všechny filmy na světě. „Zvládl jsem to, všechny jsem je viděl“, řekl reportérům viditelně unavený mladík, který tvrdí, že strávil většinu svého života postupným prokousáváním se všemi možnými filmy, přes Matrix po Posledního mohykána, plus pár stovek filmů mezi tím. „Začal jsem sérii Rychle a zběsile protože... bum, to je hned devítka domů – pak to byla už hladká jízda na dalších 7 let. Jediné filmy, co se mi nelíbily, jsou ty tři filmy, které udělali v Itálii, protože italsky neumím. Naštěstí jsou všechny zbylé filmy na světě v češtině a jsou k dispozici k zapůjčení v naší zlínské knihovně. Zbývá jediná otázka – co teď?“ V závěru konference Samuel prohlásil, že se teď pokusí přečíst všech 37 knih.

*Matěj Škarka, 27. 2. 2023
Zpětný zápis*

SPOLEČNÁ KŘEČEK V KLECI

Bylo krásné prosluněné páteční odpoledne a zlínské nádraží se plnilo hromadou skautů z Ontaria, Antaresu, Medvědic a Artemis, dokonce mezi námi byli i někteří členi z Albionu. Jelikož jsme se za poslední dva roky nemohli v takovém ohromném počtu sejít, panovala veselá nálada a všichni se těšili na skvělý prodloužený víkend ve společnosti svých skautských kamarádů a kamarádek.

Cesta vlakem do Domašova nad Bystřicí uběhla docela rychle. Co nevidět jsme už vystupovali z vlaku a byli jsme na cestě do skautského centra. Když jsme dorazili, čekala nás nejvíce adrenalinová část - testování. Nakonec ale vše dopadlo negativně, tak jsme se mohli jít všichni do pokojů vybalit a zahrát si hru na seznamování. Po večeri každý oddíl dostal pozvánku na Vontský sněm, kde je okolo úsporného ohně přivítal Velký Vont, který zahájil souboj skupinek o post nového Velkého Vonta. Cestou zpátky na nás ze křoví vyskočil neznámý muž a ukradl nám posvátného Křečka v kleci. Nepodařilo se nám jej chytit, tak Velký Vont pronesl: "Kdo mi donese Křečka zpátky, stane se Velkým Vontem."

V sobotu po rozcvičce se k nám dostal dopis od místních, kde stálo, že místní o tom muži něco vědí. Abychom seskládali jeho jméno, museli jsme posbírat jednotlivá písmenka na různých stanovištích. Vyšlo nám "Široko". Teď už zbývalo jej jen najít, čehož jsme dosáhli opět pomocí místních, ale nebylo to jen tak zadarmo. Museli jsme se zapojit do pašování různých druhů zboží a vydělat si co nejvíce peněz. Nakonec vše klaplo a šli jsme podle mapy pro Široka, jenž se krčil ve své rouře. Dovedli jsme ho k Velkému Vontovi a ten s ním už udělal pořádky.

Křeček v Kleci byl zachráněn a s ním i osud Stínadel a samotného Široka, který po rituálu změnil své postoje. Stejně slavně dopadly vontské Volby, na Velkou Vontici starý Velký Vont pomocí záchodového zvonu jmenoval Viki. Vše jsme náležitě oslavili pořádnou diskotékou.

27.5. - 28.5.
2022

PÁLAVSKÉ TOULÁNÍ

ANEB TOULÁNÍ SE SENIOREM

Sešli jsme se v pátek s úderem čtvrté hodiny jak je zvykem, ne však na schůzku, ale na oddílovku. Čekala nás cesta vlakem od Břeclavi a odtud cesta autobusem do Pavlova. Cestu jsme nějak přežili, dostali se na místo a zjistili, že trasu musíme vést podle tištěné mapy. Po dlouhé době jsem se toho ujal já-abychom vůbec vyšli. Zcela omylem-tudíž neúmyslně jsem nám trasu o pár set metrů prodloužil, nikdo si toho však naštěstí (tedy doufám) nevšimnul.

Pohodově jsme šli po krajnici, až jsme dorazili k místu, kde jsme se rozhodli smočit. Do vody nás šlo však pouze pět, z čehož jsem vyhodil že ostatní jsou teplomilné lemry, které se bojí jít do studené vody v 15 stupních. Do vody šlo tedy pouze Sirka, Krasoň, Sekáč, Tobi a samozřejmě já. Udělal jsem zde odkaz na konec třetí série Attack on titan, dle všeho to však pochopil pouze Drak, z čehož jsem byl smutný.

Dále jsme pokračovali přes Dolní Věstonice, kde jsme si kvůli nejmenovanému členovi zašli. Naštěstí jsme se dostali do vynohradů, ze kterých jsme vyšli na kopec, kde jsme spali. Ráno jsme se rozdělili na dvě skupiny: lemry, které šli rovnou na zříceninu a pak k vysílači a na aktivní, chytré a krásné členy, kteří šli nakoupit na oběd

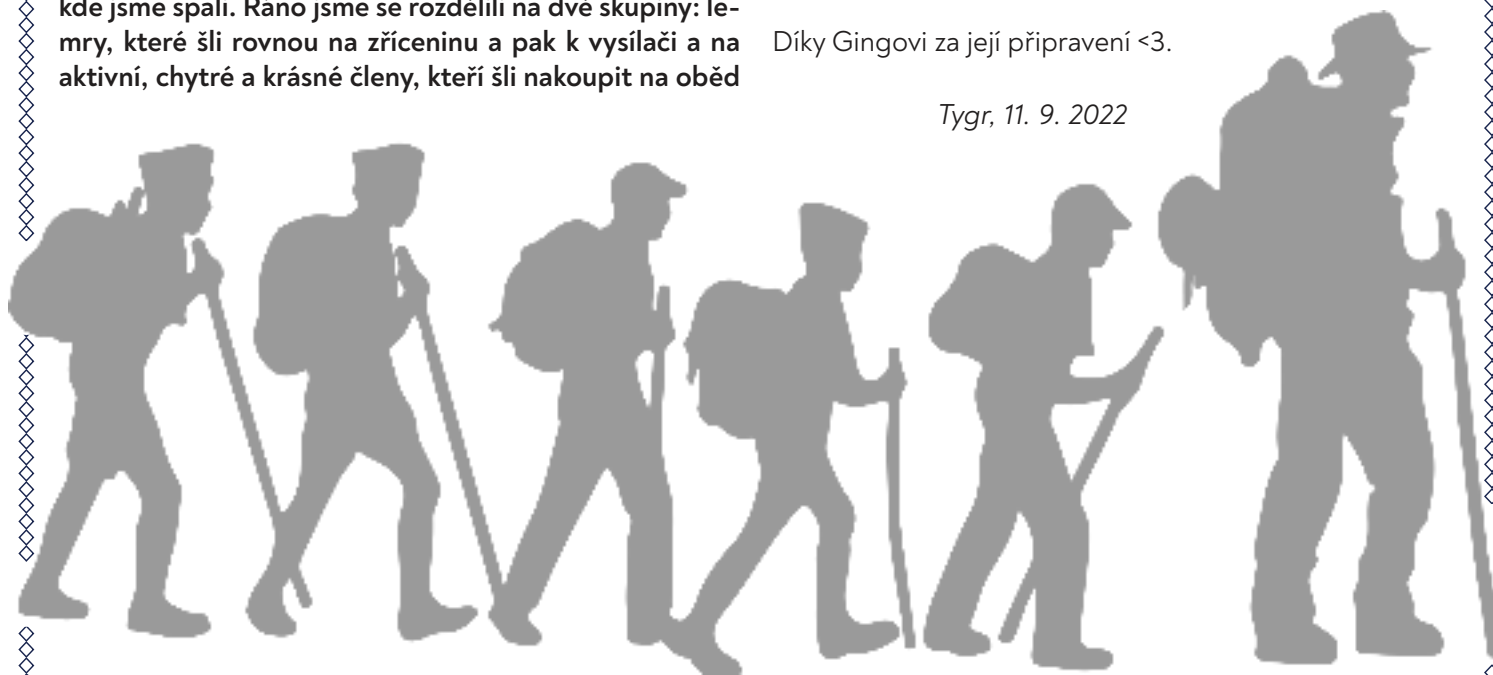
do Věstonic, a až pak na zříceninu a vysílač. Samozřejmě jsem šel v té druhé skupině. Zašli jsme si tedy pro věci na oběd a došli první skupinu, která nám nadávala, že jsme pomalí. Měl jsem chuť sníst suroviny na oběd sám, aby byli o hladu, neboť by si to zasloužili. To bohužel neprošlo.

Od vysílače byla cesta rychlá, připojil se k nám nejmenší člen vedení-tedy Napoleon. Přešli jsme pár vesnic, dali si zmrzlinu a došli na nějaký ranč, kde jsme spali. Bylo však brzo, a tak jsme se vydali k lomu u Mikulova. Tam jsme došli po další hodině chůze, a všichni-tedy až na Napoleona a Draka se šli koupat. Také měli všichni krom nich pořezané nohy. Dle mého do vody nešli, protože neumí plavat. Navečer jsme se vrátili a nic zajímavého se nedělo.

V neděli ráno jsme vyrazili na mši do Mikulova. Po mši byl rozchod po městě. V enapu Napoleon objevil litrový Eiscofe, díky čemuž se cítil být jako v jiném světě-tedy podobně jako po drogách. Vlakem jsme se nějak dokázali dopravit zpět do Zlína a oddílovku jsme přežili ve zdraví-tedy až na naše nohy.

Díky Gingovi za její připravení <3.

Tygr, 11. 9. 2022

První koupání, první řezání

Ráno na ranči

9.4.
2022

FRAJERSKÉ ČIŠTĚNÍ DŘEVKY

NĚKDO V SAKU, NĚKDO VE VODĚ

V sobotu 9. dubna jsme se po odmlce setkali na tradiční akci našeho střediska – Čištění břehů dřevnice. Přestože do poslední chvíle to s počasím vypadalo dost bidně, nakonec nám přálo štěstí a břehy jsme vyčistili od kopy nepořádku se suchým oblečením, v případě Ontaria se suchými obleky, jelikož jsme celou službu našemu okolí pojali frajersky.

Musím uznat, že za chvíli, co jsme tam nebyli se množstvím odpadků celkem naskládalo, podařily se najít věci od cigaretových nedopalků až ke kovovým trubkám a drátům. Samozřejmě se projevila i rybářská povaha některých našich členů, například Sekáče, , tak náš „úlovek“ obsahoval i nějakého toho uhynulého kapra.

Hruška, 12. 6. 2022

Fotografie s největším úlovkem dne

3.6. - 5.6.
2022

DRUŽINOVKA LACHTANŮ

KUBOVA LEGENDÁRNÍ KAROLINKA

Nebylo nás málo, nebylo nás hodně, ale přesto jsme se sešli na zlínském nádraží a vyčkávali na příjezd autobusu do valašské oázy klidu a pohody - Karolinky. Výběr místa ale nebyl nikterak náhodný. Už od začátku plánování jsme měli jasno v tom, že si chceme přiblížit všechna Kubova vyprávění o tomto místě a okolí.

Jelikož ve všeobecném zájmu účastníků družinovky bylo, aby se nic nehrotilo, náš první cíl byl vzdálený jen pár stovek metrů od zastávky. Byla to chalupa Kubova dědy, kde jsme měli možnost strávit celý páteční večer. A protože je zkušený včelař, měli jsme i možnost se přiučit novým věcem okolo jejich chovu. Také jsme si zastříleli z luku, něco zahráli a nakonec si na dobrou noc opekli pořádně mastný špekáček.

Abychom nevypadali jako ti největší flákači, tak musím podotknout, že sobota již byla o něco aktivnější. Vydali jsme se na túru skrz valašské kopce, abychom dorazili k ikonické zvonici na Soláni, která na nás ještě před akcí vykukovala z plakátku. Šli jsme vyloženě na volnoběh, jen Turbo to občas turboval, takže to pro nás byl téměř celodenní výlet. Naše putování jsme večer zakončili v plavkách v Balatonu. Tam jsme se pořádně vylachtanili a po nezdárném pokusu o ulovení divokého kačera k večeru jsme se odebrali na reálnou večeri.

Hruška, 15. 5. 2023
Zpětný zápis

Historicky znalecký posudek

Jistě se ptáte, proč tahové přehánění a čím je Karolinka vlastně tak legendární? Nechte mne vám to v následujících řádcích vysvětlit.

Kubu dnes můžete znát jako vedoucího, ale co jste možná nevěděli je fakt, že kdysi byl i člen, no a co víc, že má bratra, dvojče. Tito dva bratři byli a možná ještě jsou do dnes téměř ukázkovým příkladem nadšených a naprosto aktivních členů, někdy až natolik, že naopak aktivita vedoucích šla od desítky k pěti.

No a co dělat když vedoucí vnitřně umírá?

Kuba s Michalem na to přišli. Budou jim vyprávět historiky a je to určitě vzpruží! Ale ty historiky nebyly jen tak ledajaké, byly to historiky z jejich prázdnin u dědy v Karolince. Když bych vám tady měl říct, kolik těch historek bylo, tak vám tady budu nejspíš lhát, protože to neví nikdo, snad ani Kuba s Michalem. Námátkově tady ale můžu nahodit pár oblastí, o kterých valná většina historek je: Jak sme blbli s klukama v Karlince, jak náš děda nám něco ukazoval v Karolince, jaká velká sranda to je v Karolince, jak Pavlovi (starší brácha) se něco stalo v Karolince...

Nakonec těch historek bylo tolik, že ani celý oddíl nebyl schopný pojmut celé vědění, těchto bratrů. Takže původně zamýšlený efekt nabití energie vedoucích přišel bohužel vniče...
No, ale co je pravdy na těchto historkách?

Kdo ví...

Tato výprava měla dosvětlit opravdovost tohoto místa a tím i tak veškeré zážitky promítnuté v historkách. Bohužel však k této výpravě neexistuje žádná fotodokumentace, které by potvrdila realnost jakékoliv historiky a tohoto místa.

Proto teď i nadále jen musíme věřit, že tyto historiky nabíjející energii druhých, nejsou jen prachobyčejnou lží a výmyslem.

Pro více informací se ptejte Kubu...

Historik Rytíř Albionu Sirka PhD.
15. 6. 2023

3.6. - 5.6.
2022

DRUŽINOVKA KANCŮ ZA MŘÍŽEMI V BRNĚ

Mříže klubovny v některých
členech zanechaly emoce

Nikdo neříká, že by v Brně chtěl žít každý, i přesto se to zdá jako docela pěkné město, ve kterém možná mnozí z nás skončí. Po zjištění, že v něm až příliš mnoho kanců nikdy nebylo jsme se rozhodli prozkoumat jeho skvosty.

V pátek jsme tak prošli nádražím u hotelu Grand a přes letmý (Letmo, jakože Humor) pohled centrem se dostali až do klubovny. Ta byla, řekněme specifická. Zamřížovaný vchod poskytoval nádherný výhled přímo na nádvoří kláštera, kde působil Gregor Johann Mendel. Respektive na zeď, ale i to se počítá. Proto jsme páteční odpoledne zakončili procházkou pro Tygra a společným nákupem.

Sobotní dopoledne odstartoval se svým programem Tygr. Dvojice se vydávaly po vyznačené trase, aby vyfotily unikátní umělecká díla. I přesto, že se dochovaly jen ty od dvojice vedoucích, tak vzniklo mnoho magnificentních děl. Ovšem zajisté ne tak magnificentních jako oběd. A na vypadnuté pojistky můžeme samozřejmě také zapomenout.

Udatná čtveřice se odpoledne každopádně vydala na procházku všim od Špilberku, přes náměstí a Petrova až po moravského náměstí. Sobotní večer jsme zakončili párkami a filmem, ten mohl sice některým připadat strašidelný, následného Stranger things se už každopádně nikdo nebál. Neděli jsme každopádně zakončili pohodovou cestou do Zlína.

Tom Kocián, 4. 3. 2023
Zpětný zápis

10.6. - 12.6.
2022

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ HIGHWAY TO HEAVEN

Hřejivé Slunce nad námi, tábor před námi a škola téměř za námi, a proto je, jak se patří a sluší, čas na družinovou výpravu Medojedů!

I přes nižší počet jsme se vydali ve dnech 10.6 až 12.6 na putovní cestu na Velehrad. Naše skromná, avšak neméně švarná, skupina zahájila svůj pochod ve vesnici Roštín, odkud jsme se s obdivuhodnou vervou a elánem velmi rychle dostali k rozhledně Brdo, kde se také nacházel krásný přístřešek i s ohništěm. Zajímavou atmosféru naší první noci jistě dokreslil i fakt, že jsme v přístřešku nebyli sami, ale podělili jsme se o něj i s dalšími 4 lidmi, mezi nimi i dvěma skauty.

Druhý den naší výpravy se nesl v dobré náladě. Procházeli jsme kolem míst, kde byla za druhé světové války plánovaná dálnice a mrkli jsme se i na místo, kde doteď stojí základy jednoho dálničního mostu. U toho jsme hráli i několik zábavných her na cestu, které nám v mnohém ukrátily dlouhou chvíli. Naše cesta, poněvač nám přišla příliš krátká, nás zavedla Jeřabčinu skálu, kde se jeden z účastníků výpravy dokonce obdržel svou novou přezdívku.

Cesta pokračovala dále, avšak už ne s tak velkým odhodláním jako na začátku, ale ani to nás nezastavilo a konečně jsme došli k rozhledně Salaš, kde jsme si všichni dali vynikající oběd a zasloužený odpočinek.

Po nabrání dechu a sil jsme se vydali po cyklostesce směrem k Velehradu. Cestou jsme u jedné geocashky zanechali zprávu budoucím generacím a neúspěšně jsme se pokusili o wide Putin walk.

Nicméně i přestože nás únava postupně začala dorážet zas a znova, dostali jsme se k další lokaci přespání u malebného rybníčku, udělali si oběd, zahráli pár her a šli na kutě.

Ráno jsme se bez většího spěchu vydali ke kostelu ve Velehradu neboť jsme spali poměrně blízko něj. Pokochali

jíme se krásou Velehradu a nasáli kus duchovna během mše. Dále jsme nastoupili na hromadnou dopravu směrem Zlín.

Tak skončila naše komorní, ale o to více osobitá družinová výprava Medojedů 2022.

Napoleon, 28. 7. 2022

Frajeři a Napoš před bazilikou na Velehradu

28.6. - 19.7.
2022

TÁBOR CHIN LONG

Padl stín ze západu a my jsme se museli vydat bránit císaře do strážního města známé jako Chin Long. Hned po příjezdu jsme začali budovat město a připravovat se k boji, abychom ochránili dynastii a vládu císaře Kuai Di. U zahajovacího ohně jsme byli rozděleni do skupin a hned druhý den na to jsme šli do boje po boku Kung-fu Pandý, Mulan a Dračího bojovníka proti zlému osmiletému synovci Lin-Shuovi a jeho podlému rádci

Long Fengu, který chtěl ovládnout celou Čínu.

I přes značné ztráty jsme útok odrazili a my jsme tak mohli jít oslavit naše vítězství na hoře Shibudi-dá. Tam ale mandát nebes rozhodl. Císař Kuai Di byl otráven! V tu chvíli se vyřítli Lin-Shu s lízátkem, Long Feng a jeho přísluho-vači, zatklí císařovi nejvěr-nější bojovníky a nechal je na místě popravit jen nás a Lau Xinga nechal žít. Novým císařem se stal Lin-Shu. Takto nějak začal náš tábor 2022.

Po jmenování nového císaře se nedělo nic zvláštního. Císař si nechal vystavět ve městě nový palác, na kterém jsme pracovali téměř celý tábor a to opět v režii dvorního architekta Sirky. Podařilo se! I přes 12 dní dešťů jsme zvládli palác dostavět před ko-cem tábora a byl EPICKÝ, ale vraťme se zpět. Seznámili jsme se s dolní vesnicí ne-daleko města, což bylo velice příjemné, protože tam sídlily jen ženy a dívky s oddílu Medvědic, se kterými jsme si pak celý tábor dopisovali skrz již tradiční meztáborovou poštu.

Uběhl den a přišla noc. „Přepad!“ Hlídka křičí na celý tábor a s tím i neuvěřitelný rámus v podobě heavy dark trash metalu. Vyběhli jsme ze stanů a nic nevidíme. Mlha jako sviňa! Monstra se na nás řtila ze všech stran, ni-

kdo nic neviděl, takže se nezřídka stalo i to, že jsme se mlátili navzájem. Přiznám se, dostali dost solidně za-brat. Další ráno nás Long Feng požádal o ochranu při návštěvě kláštera, ten byl ale vypálen a jediný kdo přežil byl mnich Wucherung, tak jsme ho přibrali do party. Ten nám prozradil, že se jednalo o demony chaosu vyvolané mocným démonem Hun Dunem.

V dalších dnech jsme se zúčastnili čínského závo-du rikší (strágulí), který proběhl zcela nevída-ně, když jeden z týmů hned na první rzetě re-zignoval na kola a celý závod odjel bez nich. Táborem nás také pro-vázely dobrovolné Kung-fu rozcvičky, ve kterých kluci za splnění bojové sestavy moh-li získat kimono, pásek a úctu svých mistrů.

Bez jakéhokoli vysvětlování nás Long Feng poslal získat jakousi vázu, zádrhel ale byl v tom, že se nenacházela na tomto světě, ale na nebesích mezi dvěma milenci. Dostat se tam dalo jen v jeden den a ten přišel teď. Vydali jsme se. Aby most do nebes zůstala otevřen, tak někdo musel zůstat a přesívat ne-beské písky, zbytek se tak mohl dostat přes most. No, byl to docela pain, protože

ten most byl jen blbě natažený provaz přes jezírko, takže aby se přes něj dalo dostat, tak z obou stran museli stát alespoň 3 borci, kteří ten provaz zvedali, aby se neprověsil do jezírka. Nakonec jsme díky splnění několika úkolů získali vázu, teda na Long Fengův rozkaz ukradli a vydali se zpět.

Teď přišla na řadu Sekera, každoroční mezioddílový závod skautských dovedností. Po Napošovém raním desetiminutovém proslovu jsme byli všichni nahypení tu

Most do nebes

Bitva v klášteře

Závody rikší

Poslední táborová rozcvička Medvědic

Sekeru vyhrát za každou cenu. A podařilo se! I přes těsný výsledek Kanci opět obhájili své prvenství ve skautských dovednostech. Takovou neuvěřitelnou euforii radost jste nezažili! Ale zpátky k etapě.

Další cesta směřovala ke ztracené hrobce, ke které jsme dříve získali mapu a vstupní heslo. V tu chvíli jsme už věděli, že jdeme pro útržky duše Hun Duna, které pak následně vložíme do vázy a tím Hun Duna navěky uvězníme, aby chaos zmizel ze světa. To se nám i povedlo, jen důvěra v Long Fenga byla nulová. Zjistili jsme totiž, že Hun Duna vyvolal on sám, aby ovládl celou Čínu. Vázu jsme se tak pokusili ukrást, ale marně. Ztrhla se hádka mezi Long Fengem a naším vůdcem Lau Xingem. Jen císaři se hádka nelíbila, děti nemají rády, když se dospělí hádají a tak vázu ve chvíli nepozornosti vzal a začal s ní utíkat. Kdyby vázu náhodou pustil, tak by se stala katastrofa! A ta se taky stala. Byť se Long Feng jako vždy snažil vyjednávat, tak všechna snaha byla k ničemu. Před námi všemi ji ze vzteku rozmlátil. Do císaře vnikl Hun Dun. Ten vyletěl dva metry nad zem a vypustil monstra chaosu. Brutální bitva! Lau Xing přišel o život, respektive mu Hun Dun z těla vysál jeho duši. Ale proč by chtěl jeho duši?

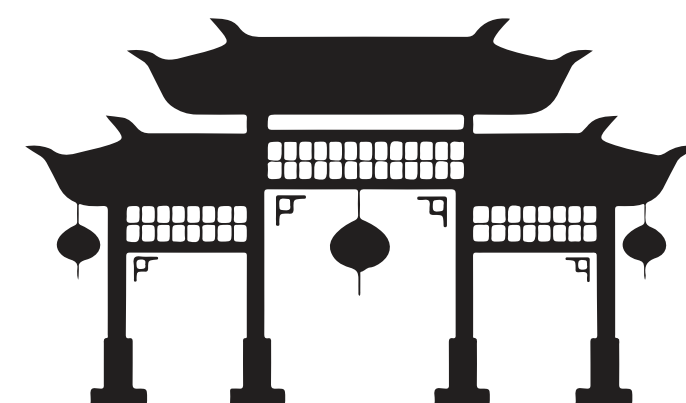
Museli jsme něco dělat, ale sami bychom to nezvládli. Následovala dvoudenka, na které jsme se pokusili vysvobodit z podsvětí zakleté draky, kteří podle legendy Hun Duna už jednou porazili. Druhá skupina se vydala vysvobodit duši Lau Xinga ze zajetí démonů. Podařilo se! Duši jsme zpět nalili do Lau Xingova těla a on ožil. Byli jsme tak ready znovu se postavit Hun Dunovi a uvěznit ho do podoby kočky s mávající ručičkou.

Bum, prásk! Ani nevím jak se to seběhlo ale byla najednou závěrečka. Hun Dun a démoni utočili na město plnou silou. Louče, meče, hořící tyče a v neposlední řadě drak, který létal kolem města. Prostě masakr. Hun Duna se na konec podařilo uvěznit a Lau Xing se nám stal novým císařem.

Tábor byl u konce a už jsme čekali jen na závěrečný oheň a čekali jsme dlouho. Z nějakého důvodu začal závěrečák až kolem desáté večer, takže se končilo mega pozdě, ale i tak jsme si zazpívali, dali si pohodku u ohně a nakonec jsme si to všichni užili, a plní zážitků se mohli vrátit domů.

Sirka, 3. 4. 2023
Zpětný zápis

安
大
略
省

VÁZA DUŠÍ

(2600 PŘ.N.L.)

ODDÍLOVÉ
MUZEUM

Tyto úlomky kdysi tvořily jednu celistvou porcelánovou vázu. Archeologům a historikům se však doposud nepodařilo zjistit, z jaké doby tato váza pochází. Pro takový artefakt by se mohly inspirace hledat ve starověké čínské keramice, zejména v období dynastií jako je Dynastie Song (960-1279) nebo Dynastie Ming (1368-1644), které se vyznačovaly pokročilými technikami výroby keramiky. Tato váza se svým vyhotovením nepodobá žádnému jinému nález. Nedávná studie upozornila na možnou spojitost mezi tímto artefaktem a bájnou „vázou duší“, o které se letmo zmiňuje již stará kniha 史记 (Š' ťi neboli Zápisky historika), která v sobě údajně dokázala uvěznit duše smrtelníků i démonických bytostí. Do jaké míry lze tyto objevy brát vážně se však vědcům stále nepodařilo upřesnit.

ČLENOVÉ ODDÍLU V ROCE

2022 / 2023

ODDÍLOVÁ RADA

Vůdce oddílu	David Holík (Křáč)
Zástupce vůdce	Matěj Škarka
Oddíloví rádci	Jiří Sousedík (Sirka)
	Vojtěch Palíšek (Rychlonožka)
Patron oddílu	Jan Pobořil (Gingo)

DRUŽINA KANCŮ

Rádci	Jan Holík (Tutti)
	Tomáš Kocián (Tom)
Členi	Štěpán Koňarik
	Jiří Pátík (Vořech)
	Lukáš Pernička (Guláš)
	Vít Fajmon
	Dan Návrat
	Tomáš Němeček (Birell)
	Štěpán Stodůlka
	Tomáš Pleva

DRUŽINA LACHTANŮ

Rádci	Pavel Pernička (Hruška)
	Jakub Tkadleček
Členi	Jan Čevela
	Dominik Straka
	Kristián Hartig
	Samuel Trojan (Turbo)
	František Urban

DRUŽINA MEDOJEDŮ

Rádci	Vojtěch Mikulášek (Napoleon)
	Jakub Škarka (Drak)
Členi	Vojtěch Barbořík
	Juraj Ďaďan
	Tobiáš Dudr
	Samuel Hodgeson (H)
	Jakub Chvatík
	Josef Němeček
	Radim Stodůlka (Lasy)
	Vlastimil Gál (Masér)
	Ondřej Fryštacký

ROVEŘI

Jan Juřica (Dži Jr.)
Vojtěch Kuna (Bejk)

- výtažek z oddílové historie
2022/2023

ZAHAJOVAČKA

OPERACE LE FRANCE

Jistě jste ve škole slyšeli o spoustě věcí jako například o velikých starověkých civilizacích, o středověkých hradech v jejich vládcích, o velikých světových válkách, krachu na Newyorské burze, technologických pokrocích a vynálezech a mnoha dalších. Vsadím se však, že jste nikdy neslyšeli o veliké snídaňové krizi! Že ne? Nuže já vám o ní tedy něco povím.

Jelikož je náš oddíl vyhlášený již mnoha úspěšnými operacemi (za zmínku stojí určitě záchrana Vánoc před zlým duchem Trevorem, či zabránění expanze něhuláků do světa), dostali jsme další povolání do akce. Tentokrát se jednalo právě o velkou snídaňovou krizi, kdy celý svět trpěl. Ovšem bylo tu řešení, ano tajemný recept na onu francouzskou bagetu. V čem tedy tkví ten háček ptáte se? No přeci jen z historie víme, že někdy sice je řešení na dlani, ale spory mezi národy v tom dokážou udělat pěkný nepořádek. Jak jste možná vytušili i zde byl podobný problém. Hrdý francouzský národ nedokázal překousnout, že by se tento jejich recept dostal do rukou Američanů. Když to nešlo po dobrém,

tak to muselo jít po zlém. Ovšem Francouzi byli o krok před námi a udeřili první, když nás ve spánku přepadli v naší základně ukryté v zámecké zahradě. Zajmuli našeho velitele a my byli nuceni se pak nočními uličkami dostat nepozorovaně zpět na základnu, abychom následující den mohli podniknout patřičné kroky.

Vše se nakonec opět podařilo dotáhnout do zdárného konce. Získali jsme výbušnou bagetu a s její pomocí vysvobodili malou Istí našeho velitele. Nakonec jsme z „nepřítele“ získali polohu jeho základny a tam jej přemohli. Získali tak recept na bagetu a zažehnali velkou snídaňovou krizi. A proto kdykoliv, kdy ráno snídáte, vzpomeňte si na to, že nemuselo být tak růžově, nebýt oddílu Ontario! Krom tohoto nelehkého úkolu jsme rozjeli plnění odborek a mohli společně přivítat nové členy do naší skautské rodiny!

Bush, 27. 4. 2023

Módní přehlídka

Brutální mučení Francouze

Napouštění zámeckého jezírka v Holešově

1.12. - 3.12.
2022

VÁNOČKA ALONE?

Ubíhaly odpolední hodiny druhého prosincového dne a pomrzávající skupinky členů nasedaly do autobusu. Ostrožská Lhota nás přivítala lehkým sněhem, dokonalé kuchařky zase večeri.

Tento luxus ovšem neměl patřit všem. Během odpoledního programu nás vyrušil mimozemšťan, který se sice mohl zprvu jevit jako hrozba, ve skutečnosti to ale byl chudák s potřebou naší pomoci. I rozhodl se hrdinný oddíl Ontario pomoci tomuto nebohému a již záhy za to platil utajenou prohlídkou Mužů v černém. Tu jsme ustáli, zůstali jsme ale v obležení, které vytrvalo do rána. Večer nám navíc znepríjemnilo rozbité světlo, probuzení s agenty za okny bylo ale výrazně příjemnější.

Paradoxně nás ale zachránil zdroj našich problémů. Mimozemšťan ze sebe dostal látkus jejíž pomocí jsme se mohli dostat do hlavy agentů. Celé dopoledne jsme je proto na dálku (skrtze videohovor) ovládali, řídili jejich kroky, zachránili sami sebe, splnili řadu úkolů a objevili úkryt bečky. Tuto jsme odpoledne vybojovali a užili si krásný vánoční večer plný zábavy, dobrého jídla a dárečků.

Tom Kocián, 22. 1. 2023

Páteční hra na...

Mimozemšťani zachyceni na kameru

Muži v černém nás tajně sledují

FILM FEST

ONTARIO'S FILMFEST 2023 MOVIE PREVIEW

Když je polovina skautského roku za námi a závěr školního pololetí je v plném proudu, skauti se pravidelně scházejí v klubovně s popcornem v ruce, aby si společně trochu oddechli při sledování filmů. Redakce Ontario si připravila shrnutí těch nejlepších z nich.

Ledové království – film, o jehož naprosté ikončnosti hovoří především to, že se na něj dívali pouze 3 lidi

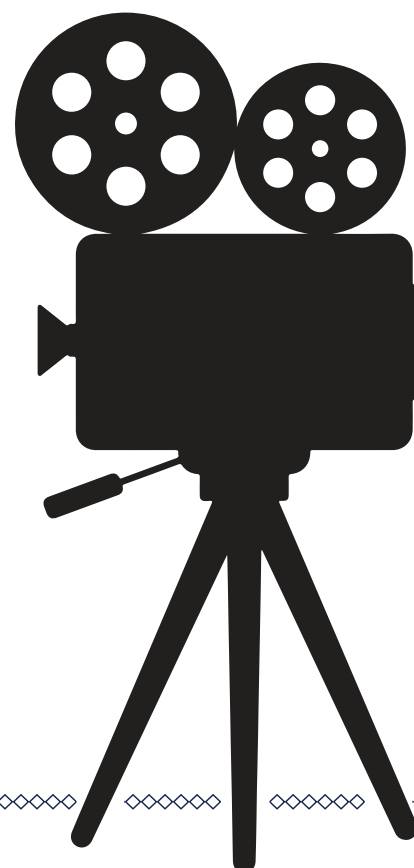
Scary Movie 2 – film tak děsivý, že jej vyděšená oddílová rada musela vypnout již po pěti minutách

Monty Python a svatý grál – film ztělesňující absolutní bizarnost, což je základní element jež musí být přítomen na každém správném FilmFestu. Pochopili tento film všichni? Rozhodně ne. Ale užili si jej? Těžko říct.

Johnny English se vrací – Johnny English se vrací si rozhodně zaslouží být nazýván jedním z filmů roku 2011. Rowan Atkinson opravdu ztvárnil hlavní roli a ve filmu se něco dělo. Krom hlavní postavy zde byly také postavy vedlejší a záporák působil jako záporná postava. Film je velice zajímavě rozdělen do narativní struktury, která obsahuje: začátek, prostřední část a konec. Všechny části filmu jsou v tomto filmu přítomny. Johnny English se vrací si tak rozhodně zaslouží být po právu nazýván jedním z filmů všech dob.

Maska – klasický případ filmu ze života, kde se Jim Carrey snaží přesvědčit policii, že mu někdo ukradl pyžamo. Komu se něco takového někdy nestalo?

Matěj Škarka, 27. 2. 2023

„Jsem jediný kdo uvažuje, že to sežere i ze země?“

Guláš, 20.1.2023

MĚSTSKÁ HRA

CHYŤ MĚ MAĎARE, KDYŽ TO DOKÁŽEŠ!

Megtalál a város bárhol játszható, szabadtéri kalandjáték. Nechytáte se? No já se vám nedivím, ale v překladu to znamená něco jako: Najdi si libovolné město a hrej venkovní dobrodružnou hru. Tato věta ze stránek jedné maďarské společnosti, která pomocí moderní technologií, tvoří na zakázku strategické běhací hry po městě, nás provázelo přes jedno sobotní dopoledne, kdy takovou hru přijeli zrealizovat pro naše skautské oddíly do Zlína. Z ulic Lesní čtvrti se stala mapa České republiky s hlavními městy České republiky – kontrolními body...

V parku vedle přehrady ve Zlíně odbyla desátá hodina a plácek se začínal plnit oddíly Ontario, Antares, Artemis a Albion. Po rozdělení se do 10 týmů a vysvětlení pra-

videl jsme se rozešli na své startovací body. Jakmile se dostavil poslední tým na svou pozici, hra mohla začít! Krom chytání týmu uprchlíků anebo snahy o to být co nejdéle na útěku, bylo možné získávat herní body i za návštěvu konkrétních míst a správnými odpověďmi na otázky ze skautského prostředí.

Počasí sice v jednu chvíli pohrozilo nárazovými kroupami, ale jinak se počasí vyvedlo a my si mohli o to více hru užít. Po uplynutí časového limitu hry jsme se opět všichni sešli na našem shromaždišti u přehrady a zakončili tuto akci společným vyhlášením výsledků.

Bush, 27. 4. 2023

Domlouvání strategie aneb jak utéct před Maďarem

24.2. - 26.2.
2023

SPOLEČNÁ S MEDVĚDICEMA

UMĚLÁ INTELIGENCE VS. OBČASNÁ INTELIGENCE

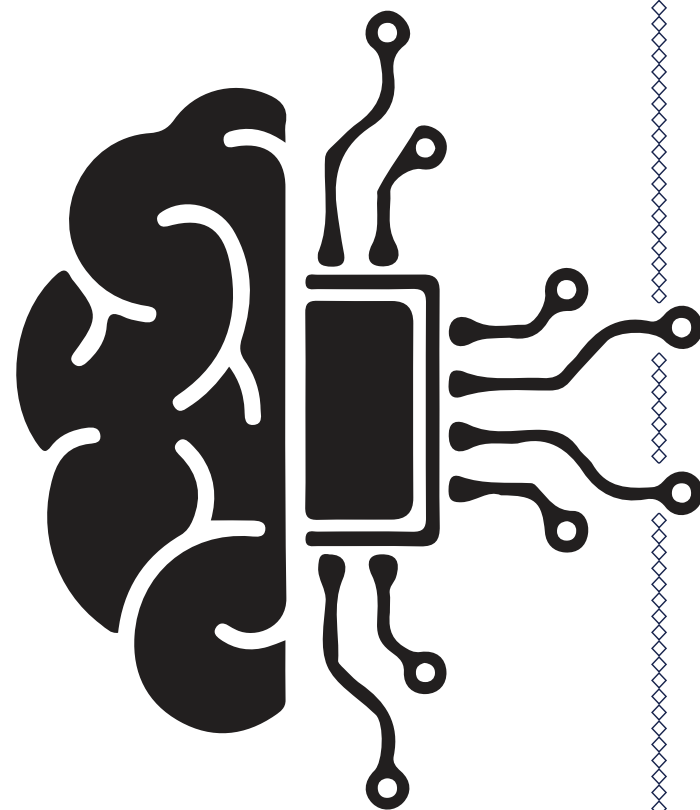
Konečně jsme se dostali na naši první Praxi jako programátoři ve firmě Exception. Dorazili jsme do Olomouce, byl to poslední únorový pátek. Když jsme přijeli, přivítali nás dva zaměstnanci firmy.

Jako první jsme si ověřili že nejsme roboti, tím že jsme prokázali své emoce. Poté, jsme si zkusili celý večer pracovat s umělou inteligencí. Sepsala krásně básně o čudlíku a páčce u banánu. Vygenerovala obrázky dle naší libosti a mnoho víc. Když jsme měli večeřet, krupicovou kaši zjistili jsme, že se AI vzbouřila a kaši nám zamíchala. To jsme nemohli nechat jen tak! Musíme ji zastavit, ale první jsme se museli sjednotit jako tým, takže jsme si na večer zahráli seznamovací hry. V ten večer jsme také zažili divadelní scénku o chování na Oddílovce.

Hned další den ráno po rozcvičce nám přiletěl email s polohou serverů. Tak jsme se vydali na cestu internetem postupně jsme prohledávali servery po menších skupinkách, a přitom plnili různé úkoly. Po cestě zpět se nám jeden tým v Olomouci ztratil, kvůli špatnému kódování toalet. Když jsme dorazili zpět tak na nás čekal, výborný obědek.

Po obědku a krásném odpoleňáku nás probudila hra se sbíráním uno kartiček po Skaustkém domě. Až hra skončila tak jsme se sešli abychom zjistili, kde je Majitelka firmy, protože jen ona věděla, kde se nachází umělá inteligence. Jakmile jsme to z ní dostali a vydělali si na lístky, jeli jsme server zničit. Bránila nám v tom ochranka a pár vědátorů, ale ty jsme porazili a umělou inteligenci zničili. Když jsme se vrátili čekala nás epická burza jídla, s ne až tak epickým jídlem. Večer jsme zničení serveru pořádně oslavili s pochutinami a Just Dance. Při večerních oslavách se tam ale pohyboval kriminálník s vodní pistolí.

Dži Jr.
28. 4. 2023

Dži Jr.

Všichni nakřivo z celé společné a umělé inteligence

SPOLEČNÁ S ARTEMIS

ZÁCHRANILI JSME SVĚT?!

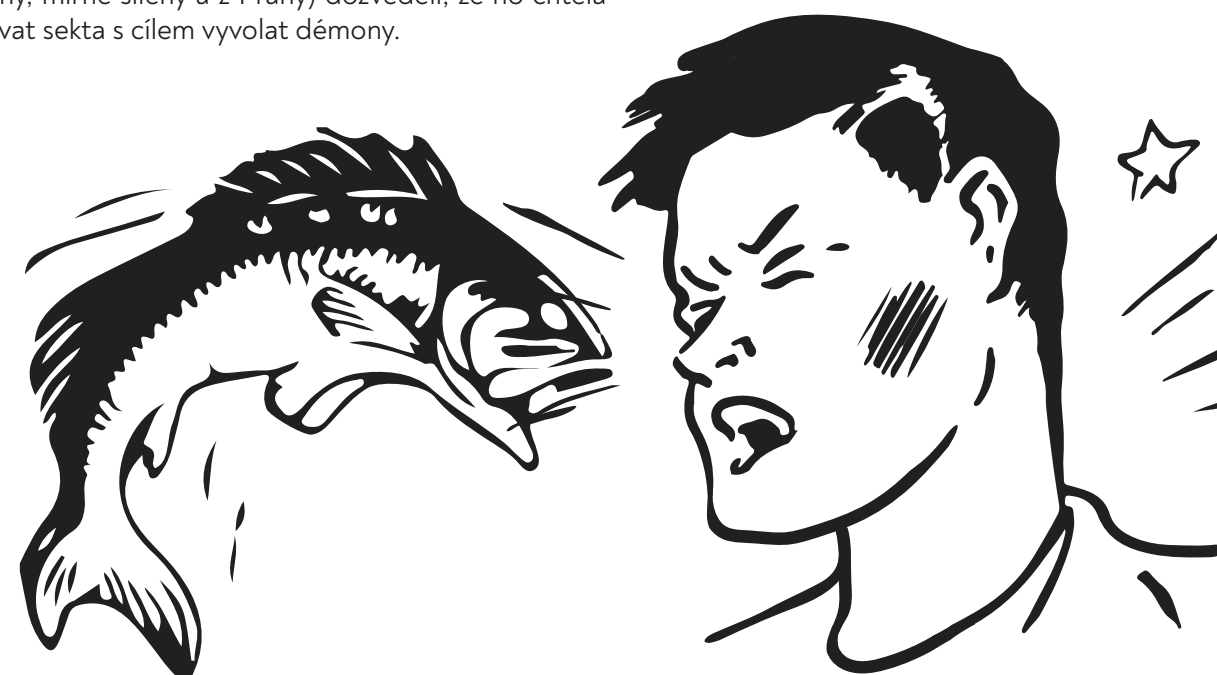
Jedna společná je pro malé kluky. My jsme však velcí a proto jsme se snad poprvé v historii vydali na druhou společnou. Tentokrát s oddílem Artemis. Setkali jsme se na vlakovém nádraží a po dvou, naštěstí úspěšných, přestupech jsme dojeli do Vyškova. Po úvodních aktivitách v parku nás přivítala nová klubovna místních vodních skautů. Šli jsme se na večeri, ta byla výborná, odtrhla nás od ní, avšak postava v plášti se svítícím obličejem. Ta se později namnožila na čtyři jiné, nepřikládali jsme jim ale velkou pozornost a seznamovali se v různých aktivitách.

Ráno by mohlo být jako každé ráno. Místo otravného budíku, nás ale probudila příjemná písnička, díky které jsme již zanedlouho bojovali proti zákeřným buldokům. Po snídani jsme začali stavět policejní stanice a i přes podrazy, SWAT, zádrhele a nutnost placení daní, je nejlepší týmy zdárně dokončili. Vyhlášení výsledků nám narušil, zmatený, možná opilý, mírně šílený Laboratorní Krysák Eda z Prahy, po jehož výslechu jsme se (kromě toho, že je zmatený, mírně šílený a z Prahy) dozvěděli, že ho chtěla obětovat sekta s cílem vyvolat demony.

Odpoledne jsme našli bábinku, od které jsme se dozvěděli o kultistech a jejíž stopa nás dovedla k jejich aktuální pozici. Díky tomu jsme je mohli chytit a získat od nich zásadní informace. A pak se to už hrnulo, akce za akcí. Pronásledování kultistů (a náhodných kolemjdoucích), setkání sekty a jejich přijímací rituál spojený s rybou, která je údajně ztělesněním chaosu. Díky tomu, jsme získali dostatek informací pro finální, večerní bitvu. Kultisté chtěli odpálit bombu, po tvrdém boji se nám však povedlo do ní vložit data. Bomba i přesto vybuchla. Nezjevil se ale zlý strašlivý Michelin, ale Michelin zachránce, který zlikvidoval kultisty, nevpustil demony a odměnil nás bonbóny.

Po záchraně světa jsme si užili zasloužený odpočinek, rozházeli peníze v kasinu a nechyběla ani taneční zábava.

Tom & Co (Turbo, Vořa, Józka, Dory, Terka)
28. 3. 2023

Ukaž zuby, říkali... bude ti to slušet, říkali...

5.5. - 7.5.
2023

JARNÍ ODDÍLOVKA

VOLÁNÍ DIVOČINY

Byl krásný jarní den a za stálého pofukování jihozápadního větru jsme s napětím očekávali příjezd autobusu. Ten nás i přes půlhodinové zpoždění nakonec bezpečně dovezl do Pozdřehova. Na tamní zastávku se spawnuli Slované utíkající před Huny. My se k nim přidali a přenesli se za nimi do 5. Století. Bez map, turistických značek, přes rokle a přes kopce, skrz lesy, roury, potoky a močály, jsme s nimi utekli až na Vařákovy paseky.

Tam nastala další výzva. Rozdělat oheň bez sirek, křesadla či zapalovače. Pro dřevo jsme našli vývrát a rozdělili se do skupin. Metoda luku dlouho vypadala nadějně. Rozválcovala ji ale Houškova šoupací metoda. Po opečení buřtů jsme za mrazivé noci ulehli ke spánku pod plným měsícem a hvězdami.

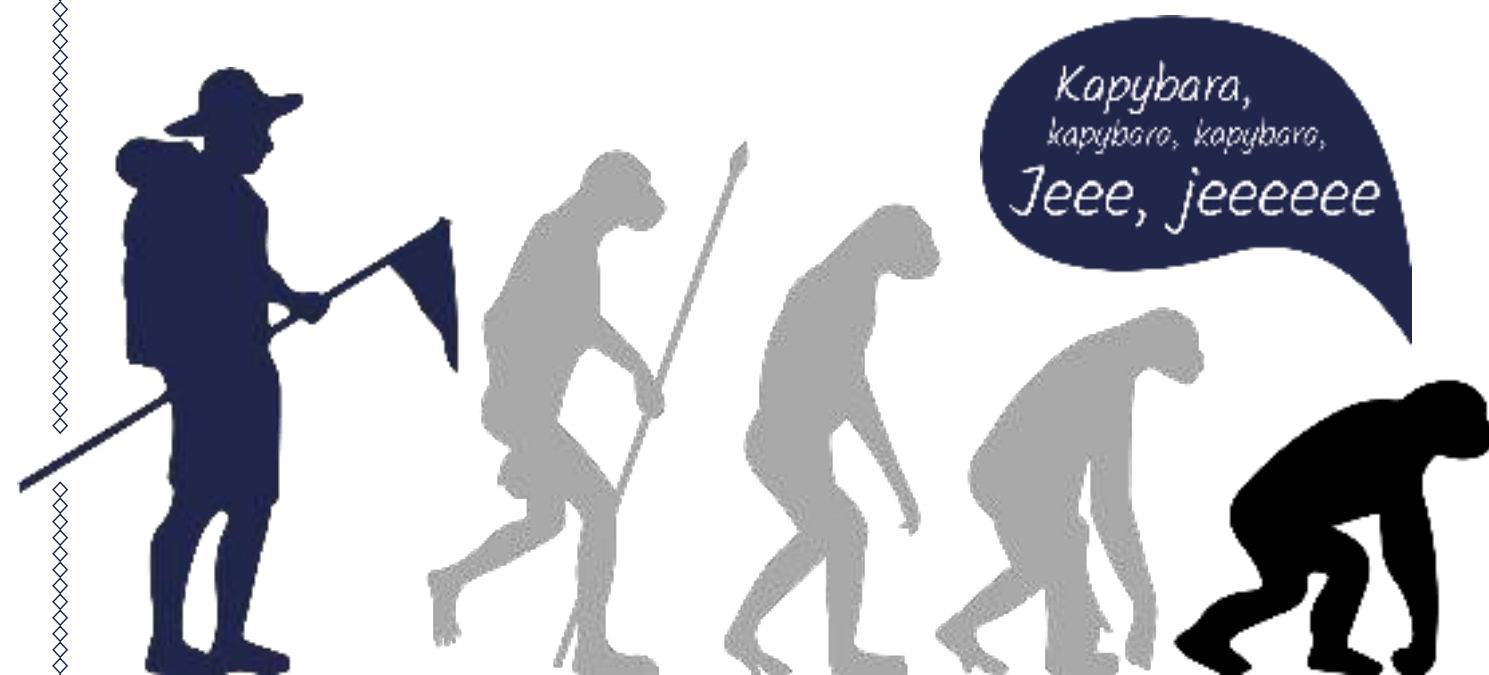
V sobotní jítro nás vzbudili germáni, dovolávající se práva na své území. Nakonec jsme se usmířili a vzali nás s sebou do vesnice (shodou náhod umístěné u srubu).

Pro získání surovin na oběd jsme museli nejdříve získat artefakty. To se nám po chvíli podařilo a tak jsme mohli přistoupit k děláni oběda tradiční metodou na ohni. Nachystali jsme si konstrukci, připravili osy, zavěsili kotlík, rozdělali oheň a přivedli k varu maso i guláš. Ten přišel Gulášovi i všem ostatním jako naprosto delikatesní.

Díky tomu jsme si mohli užít zasloužený odpočinek a využili jsme i fotbalové hřiště. Následující aktivita ukázala všem členům důležitost KPZ. S novými zkušenostmi jsme tak mohli úspěšně vymýtí nemoci a vyvinout nová léčiva. Tortilly k večeri se málem vyrovnali obědu. Večer jsme se zúčastnili germánského rituálu a byli přijmuti do soukmenictví. A s doznívajícím zpěvem našich přátel v uších jsme se odebrali k posilujícímu spánku.

V neděli jsme bez větších problémů dojeli zpátky do Zlína. Celou výpravu jsme si i přes neobvykle malý počet členů užili.

Joža, Tom, 7. 5. 2023

Někdo přes most, někdo kanálem

Tortilla time

DRUŽINOVKA LACHTANŮ

LACHTANI NA VODĚ

Banda lachtanů a Sam se Sirkou se v páteční teplé letní odpoledne sešli na nástupiště číslo 11 na stále tak hnusném zlínském nádraží. Že by se minulost opakovala? Ne! Není tomu tak. Tentokrát se naše počty zredukovaly, ale i přes to se náš spolek dobrodruhů odhodlal vyrazit vstříc dlouhé plavbě. Ale o tom až později...

První, co naše očka zahlédla, byl žlutý autobus Regiojet, který navzdory nedostupnosti dříve nabízených služeb, disponoval alespoň nekonečným přísunem kakaa a kávy pro Sirku. Chudák ta paní, která u kávovaru seděla... Při cestě do Moravičan naši cestu vlakem okořenil závan čerstvého proudu větru, který pronikal skrze nenadále otevřené dveře na konci našeho vagónu.

Z naší cílové stanice jsme se pěšky, přes lány, ve kterých jsme stihli zakufrovat, nějak dostali do Nových Mlýnů až k řece Moravě. K našemu štěstí už bylo po zavíračce kempu a při našem odchodu bylo ještě před otevíračkou, takže jsme se vyhnuli placení.

Podle našeho očekávání nám ráno okolo deváté dovezli lodě. Takže hurá na vodu! Samozřejmě ale až po Sirkově kvalifikované instruktáži. Po vlnách se ve svých kánoích valili Sírka a Sam, Kuba a Turbo a jako zlatý hřeb Zema-

nův žlutý člun, ve kterém se prezidentského postu ujal Štěpa a jeho mluvčí Hruška.

Z Nových Mlýnů jsme na pohodu dopluli do Litovele, kde jsme ovšem zjistili, že řeka neumožňuje jízdu kvůli vzácným ptákům. Tak jsme schudli o 300 Kč, ale na druhou stranu jsme se ocitli v bílé dodávce. Naše bloudění pokračovalo i na Malé vodě, kde proud nebyl tak přímý, jak by člověk na řece očekával. Čekala na nás spousta zákrutů, zatáček a popadaných stromů. Předvedli jsme nadherné akrobatické kousky, když jsme nejdnou museli podplouvat a zároveň přelézat masivní kmeny. Ačkoliv si zrádné bláto málem vzalo Hruškovu nohu, dostali jsme se do kempu v Horce, kde jsme vše oslavili chladivými doušky malinovky. Malinovka byla mega dobrá a kupodivu i za rozumnou cenu.

Potom už jsme se jen napapali, vyspínali a v neděli připravili na mši v místním kostele. Po mši jsme si ještě dvě hodiny intenzivně užívali horkovské vlakové nádraží, kde jsme se nasnídali na cestu do Zlína. Nakonec jsme se dočkali a vyrazili vstříc svým domovům.

*Turbo, Hruška, Sírka,
11. 6. 2023*

Prezident Štěpa a jeho mluvčí Hruška

Na vodě, pod kmenem

9.6. - 10.6.
2023

DRUŽINOVKA KANCŮ

VE STÍNECH ČASU

Život je jako Jing a Jang. Nikdy není ani černý ani bílý. Družiny si taky prochází obdobími zalitými sluncem, ale i těmi ozařovanými pouze hvězdami. Na družinovku Kanců padl stín silné časové tísně rádců způsobené maturitami a s nimi spojenými povinnostmi. A proto se 4 stateční členi sešli na Mladcové jen k prosté, odpočinkové dopolední akci. Viděli skály. I obrazce do těchto skal vytesané. Vyzkoušeli své kuchařské dovednosti. Některým jejich výtvary dokonce i chutnaly. Zbytek si ale aspoň užil ještě o něco víc přírody, hraní karet a hlavně zábavu ve družině.

Tom, 12. 6. 2023

Ten, kdo papá, nezlobí

23.6. - 24.6.
2023

DRUŽINOVKA MEDOJEDŮ

PROCHÁZKA ZA LÁSKOU

S počtem 3 členů a 2 vedoucích jsme trhali rekordy a vydali se bussem do Luhačovic. Zde jsem byl nemile překvapen, že minerální voda skutečně nikomu kromě mě nechutnala. Přespali jsme v přístřešku u jezírka Lásky, kde zrovna naštěstí žádný zamilovaný páreček nebyl. Ráno jsme se vydali směrem Provodov. Za celou cestu se sluníčko vůbec neukázalo a stále bylo zataženo. Meteoradar říkal, že každou chvíli má zapršet. Ale nestalo se. Po této výpravě už radarům nevěřím. Na kopci u hradu Starý Světlov jsme se naobědvali a pokračovali směrem k Provodovu. Vyšplhali jsme po kopci a pěšky došli až ke Kudlovu, kde jsme se hrdinsky vyfotili se značkou Zlín.

Takže jsme si dali takovou malou dvoudenní procházku z Luhačovic do Zlína. No není to nádherna?

Napoleon 25. 6. 2023

Po procházce opět na Kudlově